

ผลการทดลองและวิจารณ์

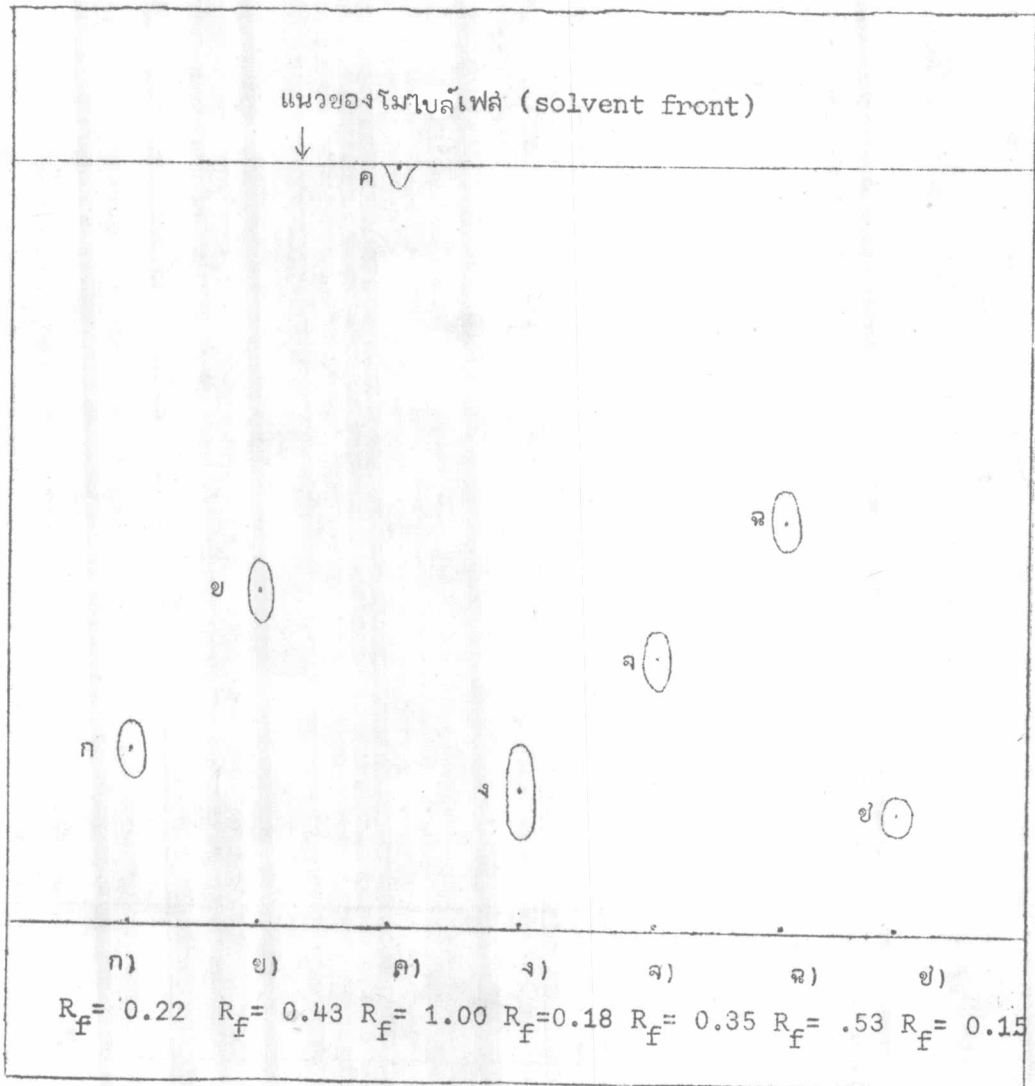
4.1 ผลการศึกษาหาคุณสมบัติของสีผสมอาหารแต่ละชนิดโดยใช้เทคนิคทางเปเปอร์โครมาโตกราฟี

4.1.1 ผลการศึกษาหาคุณสมบัติของสีผสมอาหารประเภทที่ละลายน้ำ

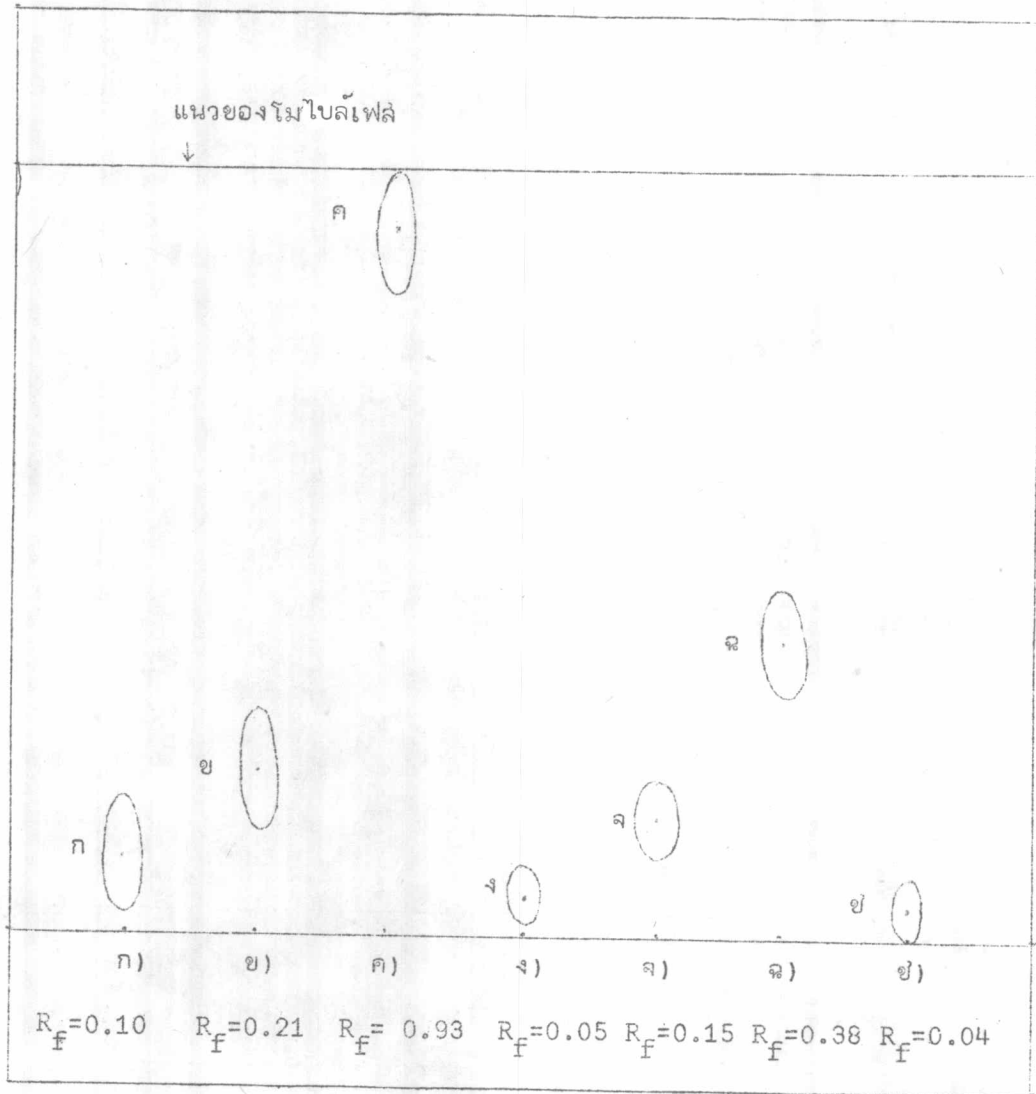
จากการนำสีผสมอาหารแต่ละชนิดเพียงสีเดียวไปทดลองทำเปเปอร์โครมาโตกราฟี โดยใช้กระดาษโครมาโตกราฟีเบอร์ 1 และกระดาษกรองธรรมดาซึ่งราคาถูก จากการทดลองใช้ระบบของโมไบล์เฟสต่าง ๆ กันจำนวน 12 ชนิด ตามข้อ 3.2.1.1 และข้อ 3.2.1.5 เพื่อจะหาว่าโมไบล์เฟสใดเหมาะสมที่สุดที่ใช้สำหรับแยกสีเหล่านี้ ลักษณะของโครมาโตแกรมที่ได้ตั้งแสดงอยู่ในรูปที่ 9 ซึ่งใช้กระดาษโครมาโตกราฟี และรูปที่ 10 เมื่อใช้กระดาษกรอง จากโครมาโตแกรมนำไปคำนวณหาค่า R_F โดยใช้สมการที่ 2 ค่า R_F ที่คำนวณได้สำหรับสีแต่ละชนิดเมื่อใช้กระดาษโครมาโตกราฟี (ก) และกระดาษกรองธรรมดา (ข) โดยใช้โมไบล์เฟสต่าง ๆ กันตั้งแสดงในตารางที่ 6

จากผลของการทดลองนี้สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้คือ

1. สีแต่ละชนิดเมื่อทำเปเปอร์โครมาโตกราฟีโดยใช้สภาวะอย่างเดียวกัน เช่น ใช้กระดาษเหมือนกัน โมไบล์เฟสเหมือนกัน ใช้เวลานานเท่ากัน เป็นต้น จะได้ค่า R_F ที่คำนวณได้แตกต่างกันซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพิสูจน์ได้
2. สีชนิดเดียวกันเมื่อนำไปทดลองทำเปเปอร์โครมาโตกราฟีโดยใช้โมไบล์เฟสแตกต่างกันจะได้ค่า R_F แตกต่างกันไป แต่มีบางโมไบล์เฟสที่ใช้ให้ค่า R_F ใกล้เคียงกันหรือเกือบเท่ากัน เช่น เมื่อใช้โมไบล์เฟสที่ 8 และ 9 ในการทดลองกับสีปองโซ 4 อาร์
3. สีชนิดเดียวกันเมื่อใช้กระดาษสำหรับทำเปเปอร์โครมาโตกราฟีต่างกันล้วนสภาวะอย่างอื่นเหมือนกัน จะพบว่าค่า R_F ที่คำนวณได้ระหว่างการใช้กระดาษโครมาโตกราฟี และการใช้กระดาษกรองธรรมดาในโมไบล์เฟสบางชนิดมีค่าไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ในโมไบล์เฟสบางชนิดค่า R_F ที่คำนวณได้จากกระดาษโครมาโตกราฟีจะมากกว่าหรือน้อยกว่าเมื่อใช้กระดาษกรอง

รูปที่ 9 แสดงโครมาโตแกรมของสี ปองโซ 4 อาร์ (ก), เอโซรูบิน (ข), เออร์โทรซีน (ค) ตาร์ตราซีน (ง), ซันเซต เยลโลว์ เอฟ ซี เอฟ (จ), บริลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ (ฉ), อินดิโกคาร์มีน (ช), ในโมบิลเฟสที่ 5 โดยใช้กระดาษโครมาโตกราฟ เบอร์ 1

รูปที่ 10 แสดงโครมาโตแกรมของสี ปองโซ 4 อาร์ (ก), เอโซรูบิน (ข),
 เออร์โทรซัน (ค), ตาร์ตราซีน (ง), ซันเซต เฮลโลวี เฮฟ ซี เอ็ฟ (จ)
 บริลเลียนท์ บลู เฮฟ ซี เอ็ฟ (ฉ), อินดิโกคาร์มีน (ข) ในโมไบล์เฟลล์ที่ 5
 โดยใช้กระดาษกรอง

ตารางที่ 6 แสดงค่า R_F ของสีต่าง ๆ โดยใช้โม่โบลีโพลีทั้ง 12 ชนิด

ชื่อสี	ชนิดกระดาษ	ค่า R_F ในลำดับหมายเลข											
		1	2 /	3	4	5 /	6	7	8	9 /	10	11 /	12
ปองโซ 4 อารี	ก	0.89	0.51	0.59	0.30	0.22	0.28	0.16	0.29	0.29	0.09	0.56	0.39
	ข	0.85	0.35	0.51	0.21	0.10	0.23	0.05	0.25	0.19	0.10	0.61	0.17
เอโซรูบิน	ก	0.62	0.10	0.66	0.49	0.43	0.28	0.36	0.29	0.59	0.28	0.18	0.05
	ข	0.68	0.07	0.53	0.53	0.21	0.22	0.11	0.31	0.42	0.33	0.25	0.03
เออร์โทรซิน	ก	0.26	0.05	0.61	0.62	1.00	0.66	0.59	0.67	0.75	0.56	0.07	0.00
	ข	0.22	0.04	0.54	0.88	0.93	0.70	0.41	0.69	0.98	0.80	0.10	0.00
ดาร์ตราซิน	ก	0.91	0.31	0.51	0.25	0.18	0.18	0.08	0.16	0.15	0.04	0.70	0.39
	ข	0.93	0.31	0.41	0.23	0.05	0.16	0.03	0.06	0.10	0.04	0.80	0.28
ซีมเซ็ด เฮลโลว์ เฮฟ ซี เฮฟ	ก	0.79	0.24	0.80	0.46	0.35	0.48	0.38	0.46	0.51	0.18	0.46	0.31
	ข	0.79	0.16	0.71	0.64	0.15	0.45	0.12	0.34	0.32	0.16	0.49	0.21
บรลเสียนท์ บลู เฮฟ ซี เฮฟ	ก	0.92	0.73	0.97	0.60	0.53	0.59	0.66	0.49	0.58	0.11	0.85	0.83
	ข	0.93	0.42	0.95	0.82	0.38	0.57	0.52	0.38	0.39	0.12	0.79	0.83
อินดิโกคาร์มิน	ก	0.57	0.11	0.33	0.30	0.15	0.26	0.26	0.25	0.26	0.10	0.16	0.12
	ข	0.76	0.08	0.21	0.23	0.04	0.24	0.06	0.15	0.11	0.07	0.17	0.07
ฟาสท์ กรีน เฮฟ ซี เฮฟ	ก	0.94	0.74	0.96	0.56	0.46	0.45	0.58	0.33	0.53	0.15	0.91	0.88
	ข	0.96	0.72	0.85	0.51	0.37	0.43	0.45	0.27	0.34	0.16	0.91	0.78
โรโบฟลาวิน	ก	0.52	0.42	0.62	0.38	0.53	0.03-0.54	0.87	0.38	0.41	0.53	0.45	0.74
	ข	0.60	0.41	0.57	0.42	0.55	0.00-0.64	0.87	0.22	0.38	0.67	0.54	0.77

หมายเหตุ ก = กระดาษโครมาโตกราฟี เบอร์ 1

ข = กระดาษกรอง

4. สีสต่างชนิดกันจะให้ค่า R_F ใกล้เคียงกันหรือเท่ากันได้เมื่อทดลองใช้กับโม่ไบลล์เฟลล์ บางชนิดนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า สีเหล่านั้นไม่สามารถแยกออกจากกันได้ถ้าเลือกใช้โม่ไบลล์เฟลล์ ชนิดนั้น ถ้าจะให้แยกได้จะต้องใช้โม่ไบลล์เฟลล์ชนิดอื่น

5. จากผลของการทดลองนี้จะพบว่าลักษณะของจุดแยกที่ได้จากโครมาโตแกรมโดยใช้ โม่บายเฟลล์ที่ 2, 5, 6, 7, 8, 9 และ 10 จะให้ลักษณะของจุดแยกที่คมชัดเป็นส่วนมาก ยกเว้น สีบางชนิด อาจจะให้ลักษณะของจุดแยกเป็นทางยาวบ้าง เช่น ในการแยกสีแดง เอโซรูอิน จะให้จุดแยกเป็นทางยาวเมื่อใช้โม่ไบลล์เฟลล์ที่ 9 หรืออย่างอื่นที่เหลืองแต่ในโม่ไบลล์เฟลล์ที่ 5 และ 6 จะให้จุดแยกที่คมชัดซึ่งจัดว่าเป็นโม่ไบลล์เฟลล์ชนิดที่เหมาะสมสำหรับใช้แยกสีแดงเอโซรูอิน

6. เวลาที่ใช้ในการทดลองในแต่ละโม่ไบลล์เฟลล์จะแตกต่างกัน ถ้าทดลองด้วยกระดาษ โครมาโตกราฟี และใช้โม่ไบลล์เฟลล์ที่ 1, 11 และ 12 จะใช้เวลาเร็วมากในการทำทดลอง (ประมาณ 10-15 นาที เท่านั้น) แต่ถ้าใช้โม่ไบลล์เฟลล์ที่ 2, 5, 8 และ 9 จะใช้เวลาในการทำ ประมาณ 30-60 นาที และถ้าใช้โม่ไบลล์เฟลล์ที่ 3, 4, 6, 7 และ 10 จะใช้เวลาในการทำประมาณ 60-100 นาที ทั้งนี้โดยให้ถือหลักว่า สารละลายที่ใช้เป็นโม่ไบลล์เฟลล์เคลื่อนที่ไปเป็นระยะทางเท่ากันหมด และยังพบว่าถ้าใช้กระดาษกรองจะใช้น้อยกว่า เมื่อใช้กระดาษโครมาโตกราฟีในทุก โม่ไบลล์เฟลล์ ทั้งนี้เพราะกระดาษโครมาโตกราฟีมีเนื้อเซลลูโลสผ่านกันหนาแน่นกว่ากระดาษกรอง ซึ่งทางที่ดี เวลาที่ใช้ในการทดลองไม่ควรจะนานเกินไป

7. จากการทดลองนี้พบว่าในการแยกสีผสมอาหารที่ละลายน้ำควรใช้โม่ไบลล์เฟลล์ที่ 2, 5 และ 9 ซึ่งให้จุดแยกที่คมชัดไม่กระจายมาก ค่า R_F ของสีแต่ละชนิดก็แตกต่างกันดี แม้จะมีสีใกล้เคียงกัน เวลาที่ใช้ในการแยกก็ไม่นานนัก

4.1.2 ผลการศึกษาคุณสมบัติของสีผสมอาหารประเภทที่ละลายในตัวทำละลายที่เป็นสารอินทรีย์

สีผสมอาหารที่ต้องละลายในตัวทำละลายที่เป็นสารอินทรีย์ คือพวกคาโรทีนอยด์และคลอโรฟิลล์ ซึ่งในการศึกษาคุณสมบัติของสีประเภทนี้ ได้ทดลองทำโดยใช้ ีวีลล์เฟลล์เปเปอร์โครมาโตกราฟี และใช้โม่ไบลล์เฟลล์ 2 ชนิด ตามการทดลองที่ 3.2.1.1 , 3.2.1.4 และ 3.2.1.5 พบว่าเมื่อ ทำโครมาโตกราฟีเสร็จจะต้องรีบวางรอบจุดแยก มิฉะนั้นสีที่แยกออกมาได้ออกถูกออกซิไดส์ด้วยแสงทำ ให้มองเห็นจุดแยกไม่พบ ผลการทดลองนี้ค่า R_F แสดงอยู่ในตารางที่ 7 ซึ่งจะเห็นว่า ปริมาณของ

ตารางที่ 7 แสดงค่า R_f ของสีผสมอาหารที่ละลายในสารอินทรีย์โดยใช้โพลีโพลี .2 ชนิด

ชื่อสี	ชนิด กระดาษ	ปริมาณ น้ำหนักพาราฟิน (%)	ค่า R_f ในสารละลาย	
			90% เมทานอล	90 % เอทานอล
เบตา-คาโรทีน	ก	1	0.00	0.02
	ข	1	0.00	0.03
	ก	5	0.00	0.02
	ข	5	0.00	0.02
	ก	10	0.00	0.02
	ข	10	0.00	0.02
เบตา-อะโป- 8'-คาโรทีนาล	ก	1	0.20	0.82
	ข	1	0.20	1.00
	ก	5	0.08	0.29
	ข	5	0.09	0.37
	ก	10	0.03	0.15
	ข	10	0.05	0.20

หมายเหตุ ก. คือ กระดาษโครมาโตกราฟี เบอร์ 1

ข. คือ กระดาษกรอง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชื่อสี	ชนิด กระดาษ	ปริมาณ น้ำยาสี (%)	ค่า R_F ในสารละลาย	
			90 % เมทานอล	90% เอทานอล
แคนทาร์แซนทีน	ก	1	0.57	0.97
	ข	1	0.55	0.95
	ก	5	0.25	0.64
	ข	5	0.26	0.71
	ก	10	0.09	0.45
	ข	10	0.10	0.50
คลอโรฟิลล์	ก	1	0-0.90	1.00
	ข	1	0-0.84	1.00
	ก	5	0-0.70	0.88
	ข	5	0-0.58	0.85
	ก	10	0-0.80	0.65
	ข	10	0-1.00	0.70

น้ำมันพาราฟินที่ใช้เคลือบเซลล์โพลีเอทิลีนซึ่งเป็นสเดชันนารีเฟล ถ้าใช้น้ำมันพาราฟินน้อยจะทำให้การทดลองในโม่ไบลเฟลทั้งสองชนิดให้ค่า R_F สูงกว่า กรณีที่ใช้ปริมาณน้ำมันพาราฟินมาก ๆ อย่างไรก็ตาม โม่ไบลเฟลทั้งสองก็สามารถแยกพวกคอโรทีนออกจากกันได้ดี แม้จะมีโครงสร้างและสีคล้ายคลึงกัน ส่วนผลของการศึกษาคลอโรฟิลล์นั้นก็ให้ผลดีเมื่อใช้ 90 % เอทานอล (โดยปริมาตร) เป็นโม่บายเฟล และได้จุดแยกที่ไม่มีหางยาว

เมื่อพิจารณาถึงกระดาษที่ใช้ทั้งสองชนิดนั้น ปรากฏว่าส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันมากนัก เวลาที่ใช้ในการทดลองนั้นถ้าใช้กระดาษโครมาโตกราฟีเบอร์ 1 จะใช้เวลาประมาณ 30-60 นาที แต่เมื่อใช้กับกระดาษกรองธรรมดาจะใช้เวลาประมาณ 20-45 นาที

ฉะนั้นในการศึกษาแยกสีผสมอาหารที่ละลายในสารอินทรีย์ให้ใช้วิธีรีเวิลเฟลเปเปอร์ โครมาโตกราฟีโดยสเดชันนารีเฟล มีน้ำมันพาราฟินชั้น 1 % (โดยปริมาตร) เพราะให้ค่า R_F สูง ผลของการคำนวณก็จะถูกต้องขึ้น

4.1.3 ผลการศึกษาหาสภาวะที่เหมาะสมในการแยกสีผสมอาหารซึ่งละลายน้ำที่ผสมกันอยู่ 2 ชนิด

จากการนำสีเต็ยวมาผสมกัน 2 ชนิด ให้ออกมาเป็นสีใหม่ คือ เป็นสีม่วง 6 ชนิด สีส้ม 3 ชนิด และสีเขียว 2 ชนิด เป็นสารตัวอย่างเพื่อศึกษาหาโม่ไบลเฟลที่เหมาะสมในการที่จะแยกสีออกมาใช้หาค่า R_F สำหรับการตรวจสอบต่อไปโดยทดลองใช้โม่ไบลเฟลทั้ง 12 ชนิด และทำโครมาโตกราฟีบนกระดาษโครมาโตกราฟีเบอร์ 1 และการดาษกรองธรรมดาตามข้อ 3.2.1.1, 3.2.1.2 และ 3.2.1.5 ค่า R_F ที่คำนวณได้ของสีแต่ละชนิด แสดงอยู่ในตารางที่ 8 แต่ถ้าสีที่ผสมกันไม่สามารถแยกออกจากกันได้ชัดเจน การหาค่า R_F ก็จะหาไม่ได้จึงได้ทำเครื่องหมาย (-) ไว้

จากผลของการทดลองซึ่งรวบรวมมาไว้ในตารางที่ 8 จะเห็นว่า สีที่ผสมกันบางคู่สามารถแยกออกจากกันได้ดีบ้างไม่ดีบ้างหรือแยกไม่ได้บ้างในบางโม่ไบลเฟล แต่จะเห็นว่า สำหรับสีม่วงเบอร์ 1 ซึ่งผลระหว่าง ปองโซ 4 อาร์ กับ บรลเสียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ สามารถแยกจากกันได้เมื่อใช้โม่ไบลเฟลทั้ง 12 ชนิด โดยทดลองด้วยกระดาษโครมาโตกราฟีเบอร์ 1 แต่ถ้าใช้กระดาษกรองธรรมดา พบว่าเมื่อใช้โม่บายเฟลที่ 1, 2 และ 10 สี 2 ตัวนี้ไม่อาจแยกจากกันได้

ตารางที่ 8 แสดงค่า R_F ของสีผสมอาหาร 2 สีผสมกัน โดยใช้โมโนโพลีเฟสทั้ง 12 ชนิด

ชื่อสี	ชนิด กระดาษ	ค่า R_F ในสารละลาย หมายเลข											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<u>สีม่วงเบอร์ 1</u>													
บริลเลียนท์ บลู													
เอฟ ซี เอฟ	ก	0.91	0.69	0.95	0.69	0.50	0.58	0.62	0.47	0.52	0.10	0.79	0.82
ปองโซ 4 อาร์		0.87	0.50	0.57	0.29	0.20	0.26	0.14	0.26	0.25	0.05	0.52	0.30
บริลเลียนท์ บลู													
เอฟ ซี เอฟ	ข	-	-	0.91	0.80	0.40	0.55	0.51	0.39	0.36	-	0.77	0.80
ปองโซ 4 อาร์		-	-	0.49	0.20	0.03	0.21	0.05	0.20	0.18	-	0.59	0.13
<u>สีม่วงเบอร์ 2</u>													
บริลเลียนท์ บลู													
เอฟ ซี เอฟ	ก	0.90	0.69	0.96	-	-	0.58	0.61	0.48	0.49	0.10	0.74	0.83
เฮโซรูน		0.60	0.08	0.65	-	-	0.43	0.33	0.29	0.58	0.28	0.17	0.04
บริลเลียนท์ บลู													
เอฟ ซี เอฟ	ข	0.92	0.70	0.90	-	-	0.54	0.51	0.36	-	0.11	0.75	0.84
เฮโซรูน		0.57	0.04	0.52	-	-	0.20	0.10	0.30	-	0.32	0.23	0.03

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อสี	ชนิดกระดาษ	ค่า R_f ในสารละลายหมายเลข											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<u>สีม่วงเบอร์ 3</u>													
บริลเลียนท์ บลู													
เอพ ซี เอพ	ก	0.93	0.70	0.97	-	0.52	-	-	0.48	0.53	0.10	0.80	0.82
เออร์โทเรซิน		0.25	0.04	0.55	-	0.90	-	-	0.66	0.70	0.50	0.03	0.00
บริลเลียนท์ บลู													
เอพ ซี เอพ	ข	0.92	0.36	0.90	0.56	0.30	-	-	0.35	0.38	0.11	0.74	0.83
เออร์โทเรซิน		0.21	0.03	0.49	0.83	0.89	-	-	0.68	0.90	0.79	0.05	0.00
<u>สีม่วงเบอร์ 4</u>													
อินดิโกคาร์มีน	ก	0.50	0.11	0.32	-	-	-	-	-	-	-	0.12	0.12
ปองโซ 4 อาร์		0.78	0.49	0.58	-	-	-	-	-	-	-	0.35	0.38
อินดิโกคาร์มีน	ข	0.57	0.08	0.20	-	-	-	-	-	-	-	0.13	0.07
ปองโซ 4 อาร์		0.85	0.35	0.50	-	-	-	-	-	-	-	0.55	0.16
<u>สีม่วงเบอร์ 5</u>													
อินดิโกคาร์มีน	ก	-	-	-	0.29	-	-	0.20	-	0.26	0.10	-	0.13
เอโซรูบิน		-	-	-	0.50	-	-	0.31	-	0.58	0.27	-	0.04

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อสี	ชนิด กระดาษ	ค่า R_f ในสารละลายหมายเลข											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
อินดิโกคาร์มีน	ข	-	-	-	0.20	-	-	-	-	0.10	0.06	-	-
เอโซรูบิน		-	-	-	0.52	-	-	-	-	0.40	0.32	-	-
<u>สีม่วงเบอร์ 6</u>													
อินดิโกคาร์มีน	ก	0.55	0.12	0.30	0.30	0.10	0.25	0.23	0.26	0.25	0.10	-	0.12
เออร์โทรซิน		0.20	0.04	0.60	0.65	1.00	0.60	0.55	0.68	0.74	0.52	-	0.00
อินดิโกคาร์มีน	ข	0.70	0.07	0.20	0.20	0.05	0.22	0.06	0.14	0.11	0.06	-	0.08
เออร์โทรซิน		0.20	0.03	0.53	0.77	0.90	0.68	0.39	0.68	0.95	0.80	-	0.00
<u>สีส้มเบอร์ 1</u>													
ตาร์ตราซิน	ก	-	-	-	-	-	-	-	0.15	0.11	0.05	0.63	-
ปองโซ 4 อาร์		-	-	-	-	-	-	-	0.30	0.25	0.10	0.53	-
ตาร์ตราซิน	ข	-	-	-	-	-	-	-	0.05	-	0.04	0.79	-
ปองโซ 4 อาร์		-	-	-	-	-	-	-	0.24	-	0.09	0.60	-
<u>สีส้มเบอร์ 2</u>													
ตาร์ตราซิน	ก	0.92	0.30	-	0.22	0.18	0.18	0.09	0.14	0.11	0.04	0.70	0.35
เอโซรูบิน		0.62	0.08	-	0.45	0.42	0.27	0.32	0.29	0.60	0.25	0.18	0.05

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อสี	ชนิดกระดาษ	ค่า R_F ในลำดับหมายเลข											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ดาร์ตราซีน	ข	0.91	0.29	-	0.20	0.04	0.06	0.03	0.06	0.10	0.05	0.75	0.27
เอโซร์ซิน		0.59	0.05	-	0.50	0.21	0.22	0.11	0.30	0.41	0.31	0.24	0.03
<u>สีส้มเบอร์ 3</u>													
ดาร์ตราซีน	ก	0.85	0.31	-	0.23	0.17	0.17	0.07	0.16	0.13	0.04	0.70	0.39
เอริโทรซีน		0.25	0.04	-	0.61	1.00	0.65	0.53	0.64	0.73	0.55	0.03	0.00
ดาร์ตราซีน	ข	0.93	0.29	-	0.21	0.04	0.19	0.03	0.05	0.10	0.05	0.75	0.28
เอริโทรซีน		0.19	0.03	-	0.72	0.90	0.68	0.40	0.68	0.96	0.80	0.09	0.00
<u>สีเขียวเบอร์ 1</u>													
ดาร์ตราซีน	ก	-	0.31	0.52	0.24	0.17	0.16	0.05	0.16	0.12	0.04	0.69	0.33
บิลเลียมท์ บลู													
เอฟ ซี เอฟ	ข	-	0.72	0.98	0.60	0.53	0.59	0.65	0.50	0.60	0.19	0.83	0.84
ดาร์ตราซีน													
บิลเลียมท์ บลู	ข	-	0.30	0.40	0.22	0.05	0.15	0.03	0.05	0.11	0.05	0.80	0.27
เอฟ ซี เอฟ													
		-	0.42	0.91	0.80	0.37	0.55	0.52	0.35	0.36	0.11	0.78	0.83

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อสี	ชนิดกระดาษ	ค่า R_f ในสารละลายหมายเลข											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<u>สีเขียวเบอร์ 2</u>													
ตาร์ตราซีน	ก	0.90	0.31	0.50	-	-	-	0.05	-	0.12	0.04	0.70	0.37
อินดิโกคาร์ซีน		0.53	0.10	0.30	-	-	-	0.26	-	0.26	0.13	0.15	0.11
ตาร์ตราซีน	ข	0.92	0.30	0.40	-	-	-	-	-	-	-	0.79	0.28
อินดิโกคาร์ซีน		0.72	0.07	0.20	-	-	-	-	-	-	-	0.18	0.05

หมายเหตุ ช่องว่างที่ทำเครื่องหมาย (-) หมายถึง โครมาโตแกรมซ้อนกัน บางครั้งแยกจากกันไม่หมด จึงไม่อาจคำนวณค่า R_f ของสีแต่ละตัวได้

นอกจากนี้ จะเห็นว่า สีม่วงบางชนิดเมื่อทดลองกับโมบิลล์เฟสทั้ง 12 ชนิดแล้วปรากฏว่ามีโมบิลล์เฟสเพียงไม่กี่ชนิดที่สามารถแยกคู่ของสีได้ เช่น สีม่วงเบอร์ 4 และเบอร์ 5

กรณีการแยกสีส้ม สีส้มเบอร์ 1 เมื่อทดลองด้วยกระดาษโครมาโตกราฟีเบอร์ 1 จะเห็นว่า มีโมบายเฟสเพียง 4 ชนิด คือ โมบิลล์เฟสที่ 8, 9, 10 และ 11 ที่สามารถแยกสีดาร์ตราซินกับปองโซ 4 อารี่ ส่วนโมบิลล์เฟสอื่น ๆ ที่เหลือ ไม่อาจแยกสีผสมนี้ได้เลย และเมื่อใช้กระดาษกรองทดลองก็พบว่าได้ผลเช่นเดียวกันแต่โมบิลล์เฟสที่ 9 ไม่อาจแยกสีออกจากกันได้ สีส้มเบอร์ 2 และ 3 สามารถแยกได้โดยโมบิลล์เฟสเกือบทั้ง 12 ชนิด ยกเว้นโมบิลล์เฟสที่ 3 ซึ่งไม่เหมาะสมในการแยกสีส้ม 2 ชนิดนี้

ในการทดลองแยกสีเขียวทั้ง 2 ชนิด จากผลการทดลองที่แสดงในตารางที่ 8 จะเห็นว่า การแยกระหว่างดาร์ตราซินและบรูลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ สามารถใช้โมบิลล์เฟสตั้งแต่ชนิดที่ 2-12 ในการแยกระหว่าง 2 สีนี้โดยยกเว้นโมบิลล์เฟสที่ 1 เพียงอันเดียวที่ใช้ไม่ได้ และสีเขียวที่เกิดจากดาร์ตราซินกับอินทนิลคาร์มีนผสมกันมี โมบิลล์เฟสไม่กี่ชนิดที่สามารถแยกได้

นอกจากนี้ถ้าจะพิจารณาเปรียบเทียบค่า R_F ของสีแต่ละชนิด (จากตารางที่ 8) ที่คำนวณได้จากผลการทดลองที่ใช้สีผสมกันกับค่า R_F ของสีเพียงอย่างเดียว (ในตารางที่ 6) จะพบว่าค่า R_F ของสีที่ได้จากสีผสมแต่ละชนิดต่ำกว่าจากค่า R_F ของสีเดิมเพียงอย่างเดียวบ้างเล็กน้อย ทั้งนี้เพราะอาจจะมี การเกิด interaction กันระหว่างสีได้ทำให้การเคลื่อนที่ของสีแต่ละชนิดช้าลงกว่าเดิมเล็กน้อย การที่สีเกิด interaction กันได้นั้นคงเนื่องมาจากฟังก์ชันโครงสร้างของสีเกิด interaction กัน

ดังนั้นจากผลการศึกษาเรื่องนี้ทำให้เห็นว่า โมบิลล์เฟสที่เหมาะสมในการแยกคู่ของสีที่ผสมกันนั้นอาจแตกต่างกันแม้จะมีสีใกล้เคียงกันก็ตาม นั่นคือในการพิจารณาเลือกชนิดของโมบิลล์เฟสที่ควรใช้ในการแยกสีผสมระหว่าง 2 สี ในตาราง สีที่จะแยกออกจากกันได้ดีนั้นค่า R_F ของสีแต่ละชนิดในโมบิลล์เฟสนั้นควรห่างกันมาก ๆ ถ้าค่า R_F ในโมบิลล์เฟสนั้นใกล้เคียงกันมากการแยกระหว่างสีคู่นั้นก็ทำได้ไม่ดีนัก จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า การทดลองในโมบิลล์เฟสบางชนิดนั้น ไม่อาจคำนวณหาค่า R_F ของสีแต่ละชนิดได้ ซึ่งก็ได้กล่าวมาแล้วว่าเป็นเพราะจุดแยกที่ได้ของแต่ละสีชนิดซ้อนกัน และบางครั้งก็แยกจากกันได้ไม่หมด ดังนั้นแสดงให้เห็นว่า โมบิลล์เฟสชนิดนั้น ๆ ไม่

ไม่เหมาะสมในการแยกสีเลยเพราะว่ากรณีที่เรต้องการวิเคราะห์สีว่าเป็นสีเดียวหรือสีผสมจะทำให้การวิเคราะห์ผิดพลาดได้ การที่เราจะบอกชนิดของสีในสีที่ผสมกันเราต้องพิจารณาเลือกโมโมบิล์ เฟลล์ อย่างน้อย 2 ชนิด เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ผลให้แน่นอนถูกต้อง ดังนั้นในการวิเคราะห์สีในสารตัวอย่างถ้าพบว่าสีที่แยกมาได้เป็นสีที่คล้ายคลึงกับสีใด (โดยเทียบ) ตามตารางที่ 6 ถ้าเห็นว่า เป็นสีผสมระหว่างสี 2 ชนิด ก็ต้องมาพิจารณาเลือกโมโมบิล์ เฟลล์ที่เหมาะสมเพื่อดูว่าสีผสม 2 สีนั้นมีสีใดประกอบอยู่บ้างตามตารางที่ 8

4.2 ผลการศึกษาคุณสมบัติการดูดกลืนแสงในช่วงวิสิเบิลของสีผสมอาหาร

4.2.1 ผลการศึกษาคุณสมบัติการดูดกลืนแสงของสีผสมอาหารที่ละลายน้ำได้เพียงชนิดเดียว

จากการนำสารละลายสีที่เตรียมได้ในข้อ 3.2.2.3 ก. ไปศึกษาการดูดกลืนแสงตามการทดลองข้อ 3.2.2.4 บันทึกค่าการดูดกลืนแสงและ pH ลงในช่วงเดียวกันเพื่อดูผลของการเปลี่ยนแปลง pH ที่มีต่อการดูดกลืนแสงดังแสดงในตาราง ที่ 9 และได้แอบซอບชันล่เปกตราของสีแต่ละชนิดดังแสดงอยู่ในรูปที่ 11-19

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าสารละลายของสีแต่ละชนิดให้แอบซอບชันล่เปกตราแตกต่างกัน ซึ่งต่างกันทั้งในรูปร่างของล่เปกตราและความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีที่สุดอันเป็นลักษณะเฉพาะของสีแต่ละชนิดซึ่งมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของสี การที่ได้ทดลองเปลี่ยนแปลง pH ของสารละลายจาก pH 1-13 จะเห็นว่าสีส่วนใหญ่จะมีการเปลี่ยนแปลงที่ค่า absorbance ส่วนเรื่องลักษณะแอบซอບชันล่เปกตราก็จะมีเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ซึ่งการศึกษานี้ก็จะมีส่วนช่วยในการตรวจสอบชนิดของสีได้อีกด้วย

กรณีสีปองโซ 4 อาร์ จะเห็นว่าแอบซอບชันล่เปกตราในสารละลายของสีที่ pH ~ 1-11 จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีที่สุด คือ λ_{max} จะคงที่ ๆ ความยาวคลื่น 505 นาโนเมตร แต่ที่ pH ~ 13 จะเกิดการเปลี่ยนแปลง λ_{max} อย่างเห็นได้ชัดคือ λ_{max} เปลี่ยนไปอยู่ที่ความยาวคลื่น 435 นาโนเมตร และ pH ~ 1-11 จะมีการเปลี่ยนแปลงค่าของ absorbance บ้างเล็กน้อยและที่ pH ~ 3 จะให้ค่า absorbance สูงที่สุด ดังนั้นถ้าพิจารณาเลือก pH ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการวิเคราะห์สีปองโซ 4 อาร์ควรเลือกที่ค่า absorbance

ที่ pH \sim 3 ซึ่งจะให้ sensitivity ที่ต่ำในการวิเคราะห์

สีเอโซรูน ถ้าพิจารณาจากตารางที่ 9 และสเปกตรารูปที่ 12 จะเห็นว่า ถ้าสารละลายของสีนี้มี pH \sim 1-7 จะให้ λ max ที่ 512.5 นาโนเมตร และจะเกิดการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยน λ max ไปเป็น 500 นาโนเมตร ที่ pH 9 \sim 13 ส่วน pH ของสารละลายสีที่ให้ค่า absorbance สูงที่สุดในนี้ คือ ที่ pH \sim 3

สีเอริโทรซิน พิจารณาจากตารางที่ 9 และสเปกตรารูปที่ 13 จะเห็นว่าที่ pH \sim 1 จะให้ค่า λ max ที่ 495 นาโนเมตร และที่ pH \sim 3 จะเปลี่ยนความยาวคลื่นไปเป็น 530 นาโนเมตร ส่วนสารละลายของสีที่ pH \sim 5-13 จะเกิดการเปลี่ยนแปลง λ max นี้ไปที่ 523 นาโนเมตร และในสารละลายสี pH \sim 7 จะให้ค่า absorbance สูงที่สุด

สีตาร์ตราซิน จากแอบซอร์บชันสเปกตรารูปที่ 14 จะสังเกตเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้มากที่สุด 4 ครั้ง คือ ระหว่าง pH \sim 1-7 จะมี λ max อยู่ที่ความยาวคลื่น 425 นาโนเมตร ที่สารละลายสี pH \sim 9 จะมี λ max อยู่ที่ 413 นาโนเมตร และที่ pH \sim 11 และ \sim 13 จะเห็นว่าสีมีความสามารถดูดกลืนแสงมากที่สุดเปลี่ยนไปที่ 405 นาโนเมตร และ 395 นาโนเมตร ตามลำดับ พอจะสรุปได้ว่า สีตาร์ตราซินนี้ในสารละลายที่เป็นกรดถึงด่างจะเกิดการดูดกลืนแสงได้มากที่สุด shift มาทางเกือบถึงช่วงแสงอุตราไวโอเล็ต และเห็นการเปลี่ยนแปลงค่า absorbance ได้อย่างชัดเจน โดยที่ pH \sim 7 เป็น pH ที่ให้ค่า absorbance สูงที่สุด

สีซินเซต เยลโลว์ เอฟ ซี เอฟ พิจารณาจากแอบซอร์บชันสเปกตรารูปที่ 15 และจากตารางที่ 9 จะเห็นว่า ในสารละลายสี pH \sim 1-9 จะให้ความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้มากที่สุดที่ 478 นาโนเมตร ที่ pH \sim 11 จะเกิดการเปลี่ยนแปลงของความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีที่สุดไปที่ 475 นาโนเมตร และที่ pH \sim 13 จะเปลี่ยนไปที่ 440 นาโนเมตร การเปลี่ยนค่า absorbance จะเห็นว่า ที่ pH \sim 1 จะให้ค่า absorbance สูงที่สุด ค่า absorbance ของสารละลายสีที่ pH 5 และ 9 จะมีค่าใกล้เคียงกันมากจนซ้อนทับกัน

สีบรลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ พิจารณาจากตารางที่ 9 จะเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงค่า pH ของสารละลายสีไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดี คือจะดูดกลืนแสงได้ดีที่ความยาวคลื่น 628 นาโนเมตร แต่มีการเปลี่ยนแปลงค่า absorbance เกือบทุก pH

สำหรับที่ pH 3 และ 5 ให้ค่า absorbance ใกล้เคียงกันมาก แต่อย่างไรก็ตามที่ pH 9 เป็น pH ที่ให้ค่า absorbance มากที่สุด จากลักษณะสเปกตราก็จะเห็นได้ว่า สิบบริลเลียนท์ บลู เอ็ฟ ซี เอ็ฟ เป็นสีที่มืดมากที่สุดสีหนึ่งเพราะคงทนต่อการเป็นกรดต่างได้ดีมาก ฉะนั้นการนำไปใช้จึงไม่มีอุปสรรคใดมากนักเกี่ยวกับ pH

สีอินดิโกคาร์มีน จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า มีการเปลี่ยนแปลงความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีอยู่ 3 ช่วง คือ ที่ pH \sim 1-3 จะให้ความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีที่ 610 นาโนเมตร และระหว่าง pH \sim 5-11 จะเปลี่ยนความยาวคลื่นไปที่ 605 นาโนเมตร ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อย และค่า absorbance ก็ใกล้เคียงกันมาก ตั้งแต่ pH \sim 1-11 แต่ pH \sim 9 จะให้ค่า absorbance ที่สูงที่สุด ส่วนที่ pH \sim 13 จะเกิดการเปลี่ยนแปลงความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีไปเกือบถึงช่วงอุลตราไวโอเลต

สี ฟาสท์ กรีน เอ็ฟ ซี เอ็ฟ จากตารางที่ 9 และแอบซอບชันสเปกตร่า รูปที่ 18 จะเห็นว่าในการเปลี่ยนแปลง pH ของสารละลายสี จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีอยู่ 2 ครั้ง คือ ที่ pH \sim 1-7 จะให้ความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีที่ 623 นาโนเมตร และระหว่าง pH \sim 9-13 จะเปลี่ยนไปที่ 605 นาโนเมตร สำหรับการเปลี่ยนแปลงค่า absorbance จะเห็นได้ชัดเจนในทุก pH โดยที่ pH \sim 5 จะเป็น pH ที่ให้ค่า absorbance มากที่สุด สีฟาสท์ กรีน เอ็ฟ ซี เอ็ฟ มีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกับสิบบริลเลียนท์ บลู เอ็ฟ ซี เอ็ฟ มาก แต่แตกต่างกันที่ฟังก์ชันนัลกรุป คือ ฟาสท์ กรีน เอ็ฟ ซี เอ็ฟ จะมี ไฮดรอกซิล กรุป เพิ่มขึ้นมา 1 กรุป แต่บริลเลียนท์ บลู ไม่มี ซึ่งทำให้เห็นได้ชัดว่า แม้สีจะมีโครงสร้างคล้ายคลึงกันมาก แต่ฟังก์ชันนัลกรุปต่างกันเพียงเล็กน้อย ก็ทำให้คุณสมบัติการดูดกลืนแสงแตกต่างกัน ถ้าดูสเปกตร่าของสีทั้งสองเปรียบเทียบกันจะเห็นว่า สีฟาสท์ กรีน เอ็ฟ ซี เอ็ฟ ไม่คงทนต่อการเปลี่ยนแปลง pH ของสารละลายได้ดีเท่ากับสิบบริลเลียนท์ บลู เอ็ฟ ซี เอ็ฟ

สีตัวสุดท้าย คือ โรโบฟลาริน ซึ่งเป็นวิตามินบี 2 มีสีเหลือง ปกติละลายน้ำได้เล็กน้อย แต่ละลายได้ดีในสารละลายกรดหรือด่าง ดังนั้นในการทดลองนี้ สารละลายตั้งต้น (stock solution) ของโรโบฟลาริน มีฤทธิ์เป็นกรด เมื่อนำไปเตรียมสารละลายทดลองจริง ๆ

ตามที่อธิบายในข้อ 3.2.2.3 ก. พบว่า สารละลายบัฟเฟอร์ pH \sim 1, 7 และ 13 เท่านั้นที่มีประสิทธิภาพในการควบคุม pH ของสีได้ ส่วนบัฟเฟอร์ pH อื่น ๆ เมื่อทดลองเตรียมแล้ววัดค่า pH ปรากฏว่าผิดไปจาก pH ของบัฟเฟอร์ที่เตรียมมาก จึงได้บันทึกสเปกตรัมของสารละลายสีที่ pH 1, 7 และ 13 ดังแสดงในแถบขอบชั้นสเปกตรารูปที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ในสารละลายกรด pH 1 และ 7 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้แต่เลย แต่ในสารละลาย pH 13 มีการเปลี่ยนแปลงในช่วง 345 นาโนเมตร และมีค่า absorbance ในสารละลายต่างนี้ใกล้เคียงกันทั้ง 2 ความยาวคลื่น สำหรับการเลือก pH ที่เหมาะสมของการวิเคราะห์โรโบฟลาวินควรเลือก pH 7 หรือก่อนมาทาง pH ที่เป็นกรด

จากผลการศึกษาคุณสมบัติของสีผสมอาหารประเภทนี้ พอลจะสรุป pH ที่เหมาะสมไว้ในตารางที่ 10 เพื่อสะดวกในการเลือกวิเคราะห์สีแต่ละตัวในสารตัวอย่าง

ตารางที่ 9 แสดงการเปลี่ยนแปลงการดูดกลืนแสง (ความยาวคลื่น) ของสีผสมอาหาร
ประเภทที่ละลายน้ำได้เพียงชนิดเดียวเมื่อ pH เปลี่ยนแปลง

สี	pH	ความยาวคลื่นที่สี ดูดกลืนแสงได้ดีที่สุด (นาโนเมตร)	แถบข้อบกพร่อง สเปกตรัม รูปที่
ปองโซ 4 อาร์	1.30	505	11
	3.30	505	
	5.15	505	
	7.05	505	
	9.05	505	
	10.90	505	
	12.50	435	
เอโซรูอิน	1.30	512.5	12
	3.20	512.5	
	5.10	512.5	
	7.00	512.5	
	9.00	500	
	10.80	500	
	12.40	500	
เออร์โทรซีน	1.40	495	13
	3.10	530	
	5.00	523	
	7.00	523	
	9.00	523	
	10.80	523	
	12.35	523	
	7.00	523	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สี	pH	ความยาวคลื่นที่สี ดูดกลืนแสงได้ดีที่สุด (นาโนเมตร)	แถบขอบชั้น สเปกตรัม รูปที่
ดาร์ตราซิน	1.30	425	14
	3.05	425	
	5.05	425	
	7.00	425	
	9.00	413	
	10.90	405	
	12.35	395	
ซีเนเซต เบลโลว์ เอฟ ซี เอฟ	1.35	478	15
	3.00	478	
	5.05	478	
	7.00	478	
	9.00	478	
	10.80	475	
	12.20	440	
บริลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ	1.35	628	16
	3.20	628	
	5.05	628	
	7.05	628	
	9.00	628	
	10.75	628	
	12.30	628	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สี	pH	ความยาวคลื่นที่สี ดูดกลืนแสงได้ดีที่สุด (นาโนเมตร)	แถบข้อบกพร่อง สีเปกตรา รูปที่
อินดิโกคาร์ซีน	1.30	610	17
	3.15	610	
	5.05	605	
	7.10	605	
	9.00	605	
	10.80	605	
	12.50	385	
ฟาล์ท กรีน เอฟ ซี เอฟ	1.30	623	18
	3.00	623	
	5.05	623	
	7.00	623	
	9.10	605	
	10.90	605	
	12.45	605	
โรโบฟลาวิน	1.40	440, 370	19
	7.05	440, 370	
	12.05	440, 345	

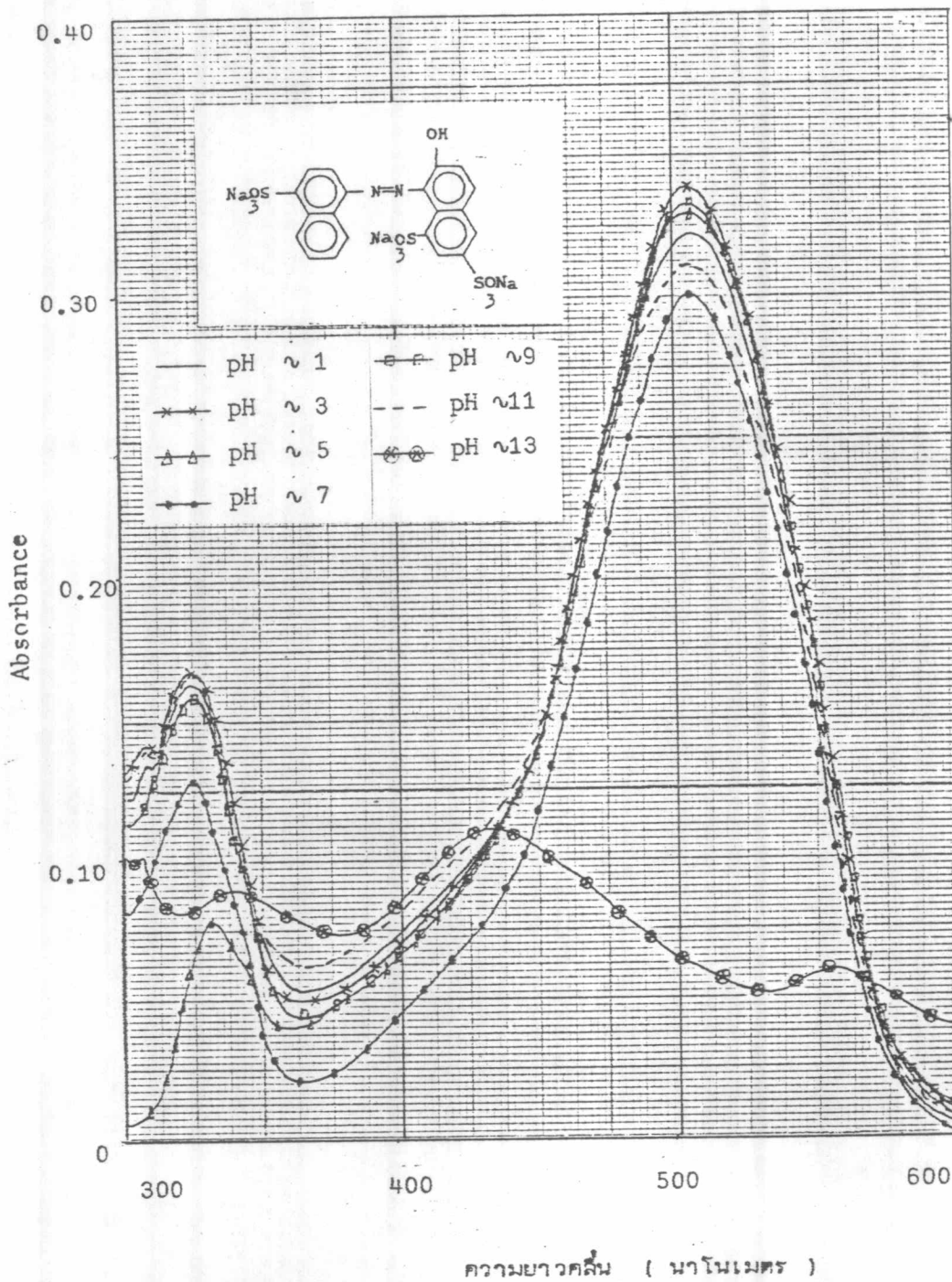
หมายเหตุ สัญลักษณ์ แสดงในแถบข้อบกพร่องสีเปกตรา ที่แทนในแต่ละสีเปกตรามีดังนี้

— pH ~ 1 - - - pH ~ 9

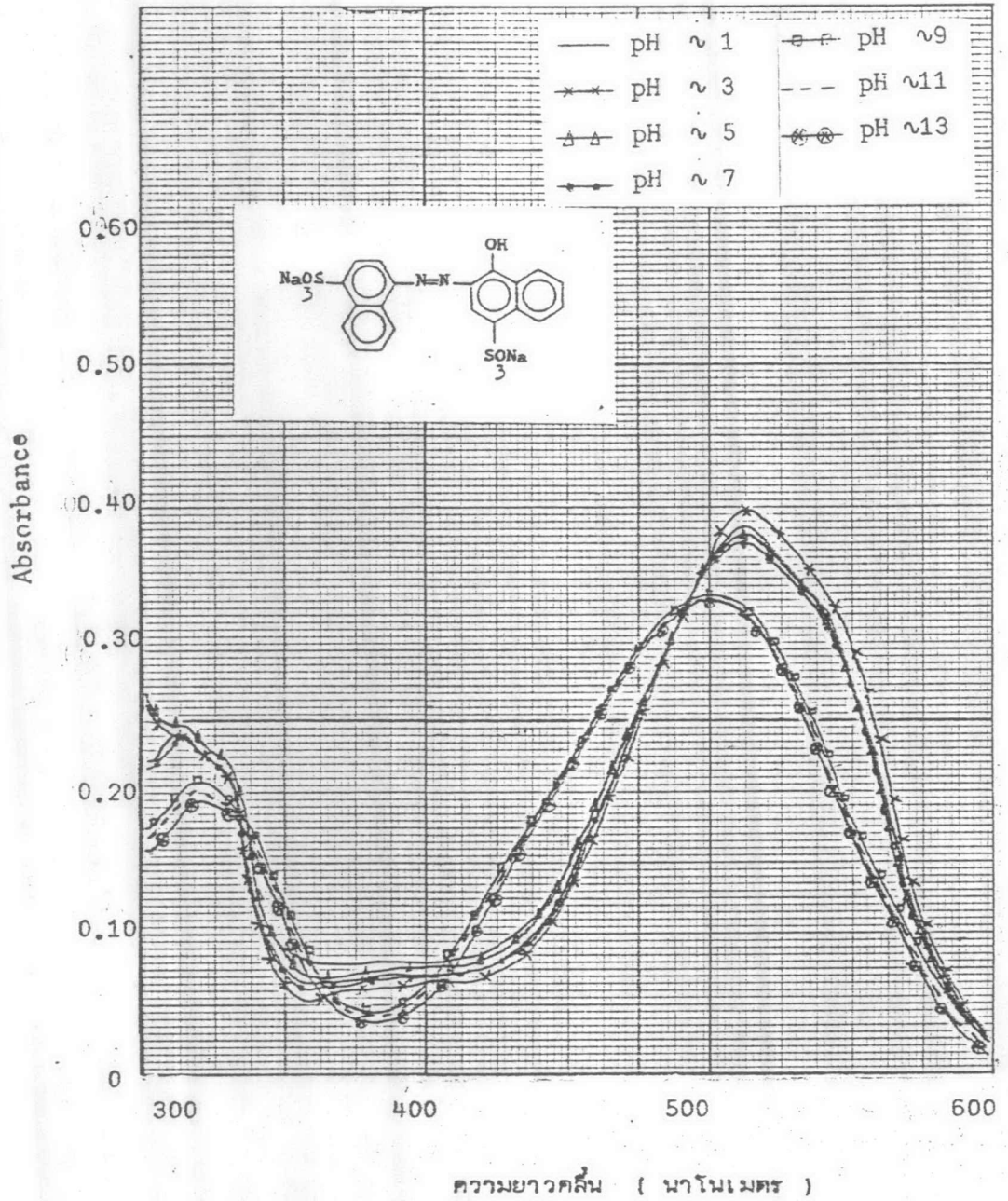
x x pH ~ 3 - - - pH ~ 11

△ △ pH ~ 5 ⊗ ⊗ pH ~ 13

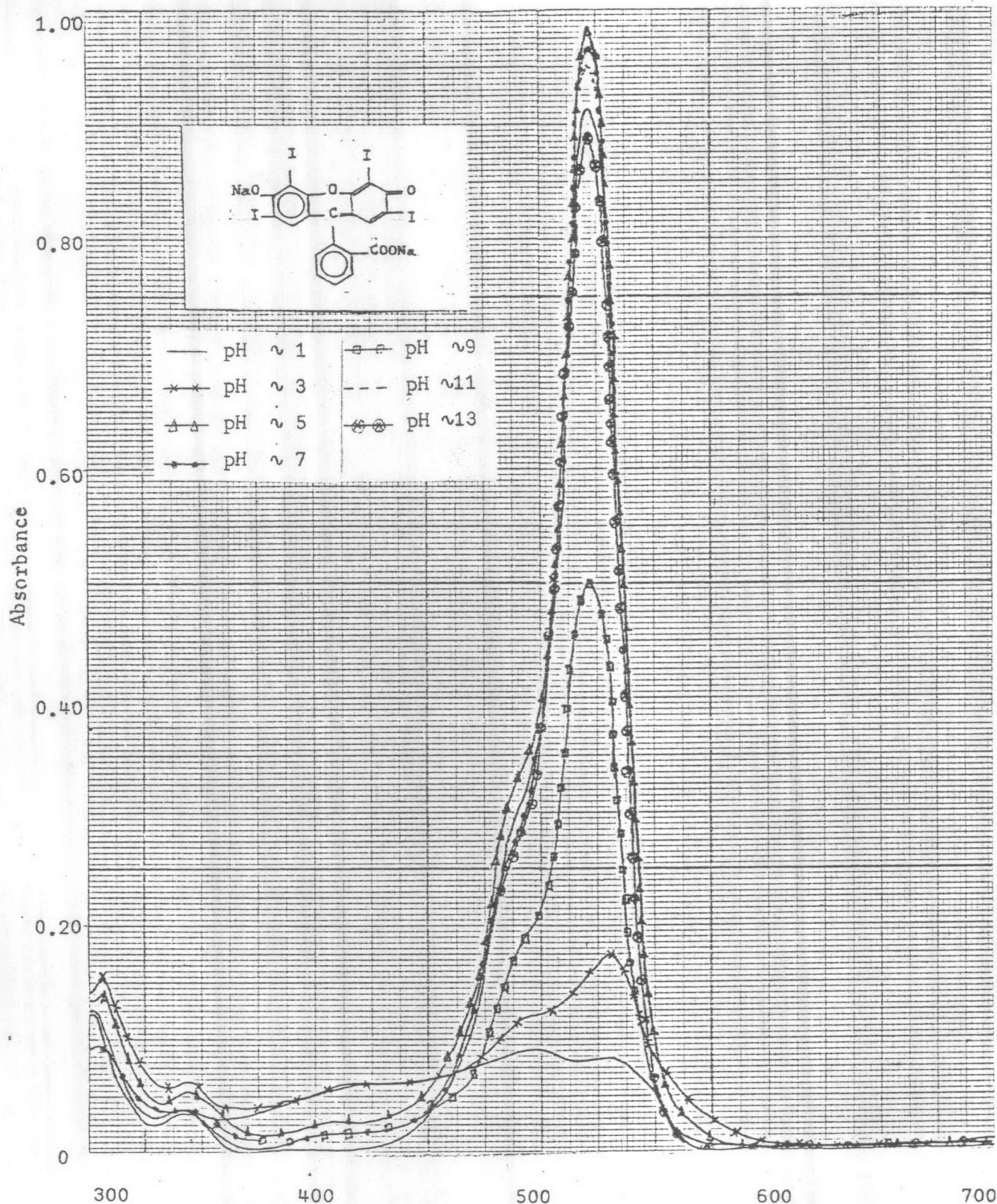
→ → pH ~ 7

รูปที่ 11 แสดงวิถีโพลแอบซอร์บชันเปลี่ยนแปลงของ สไปงไฮ 4 อาร์ ที่ pH ต่างๆ

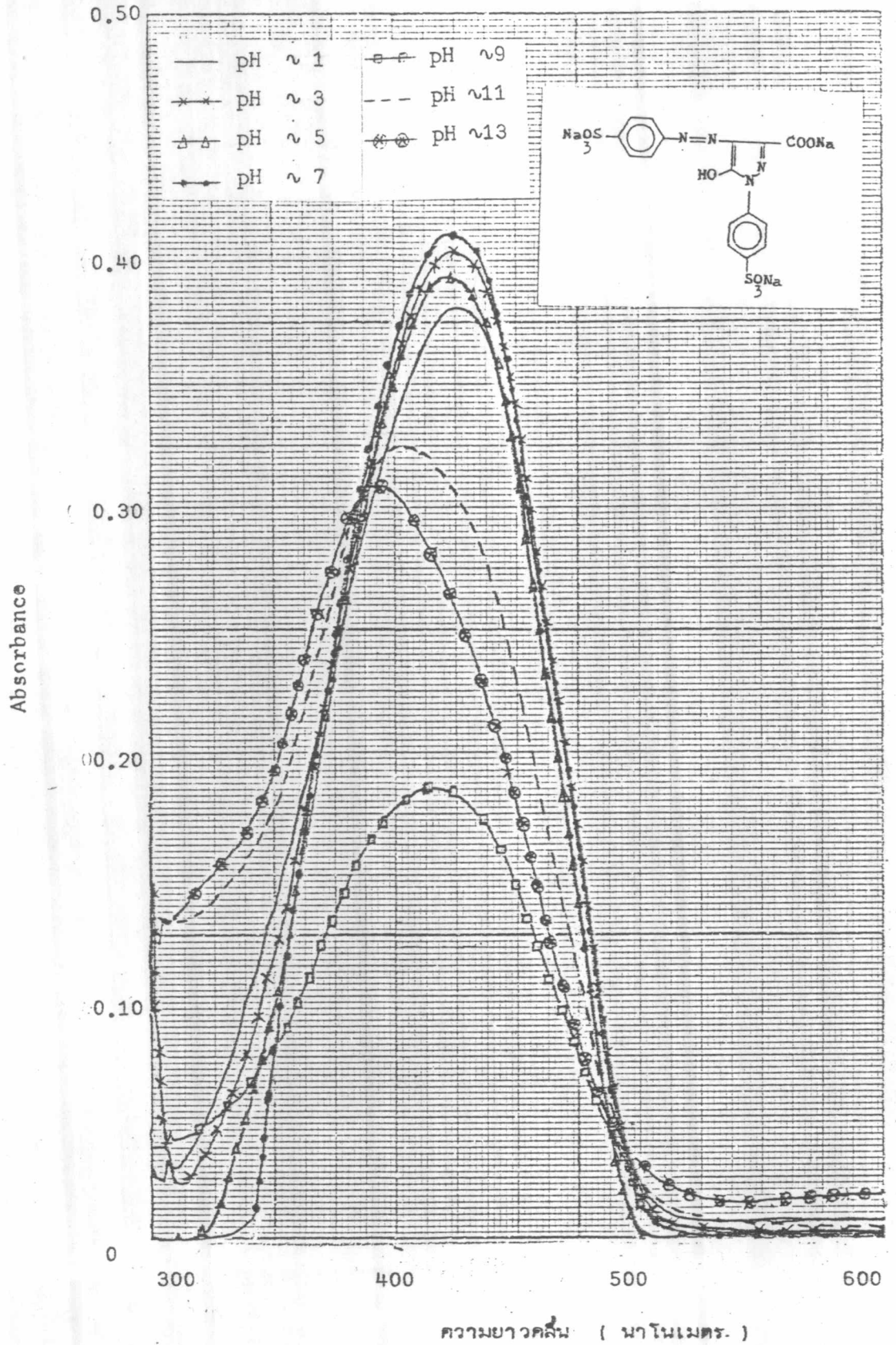

รูปที่ 12 แสดงวิถีดูดแสงของโซลีนโซลีนที่ pH ต่างๆ

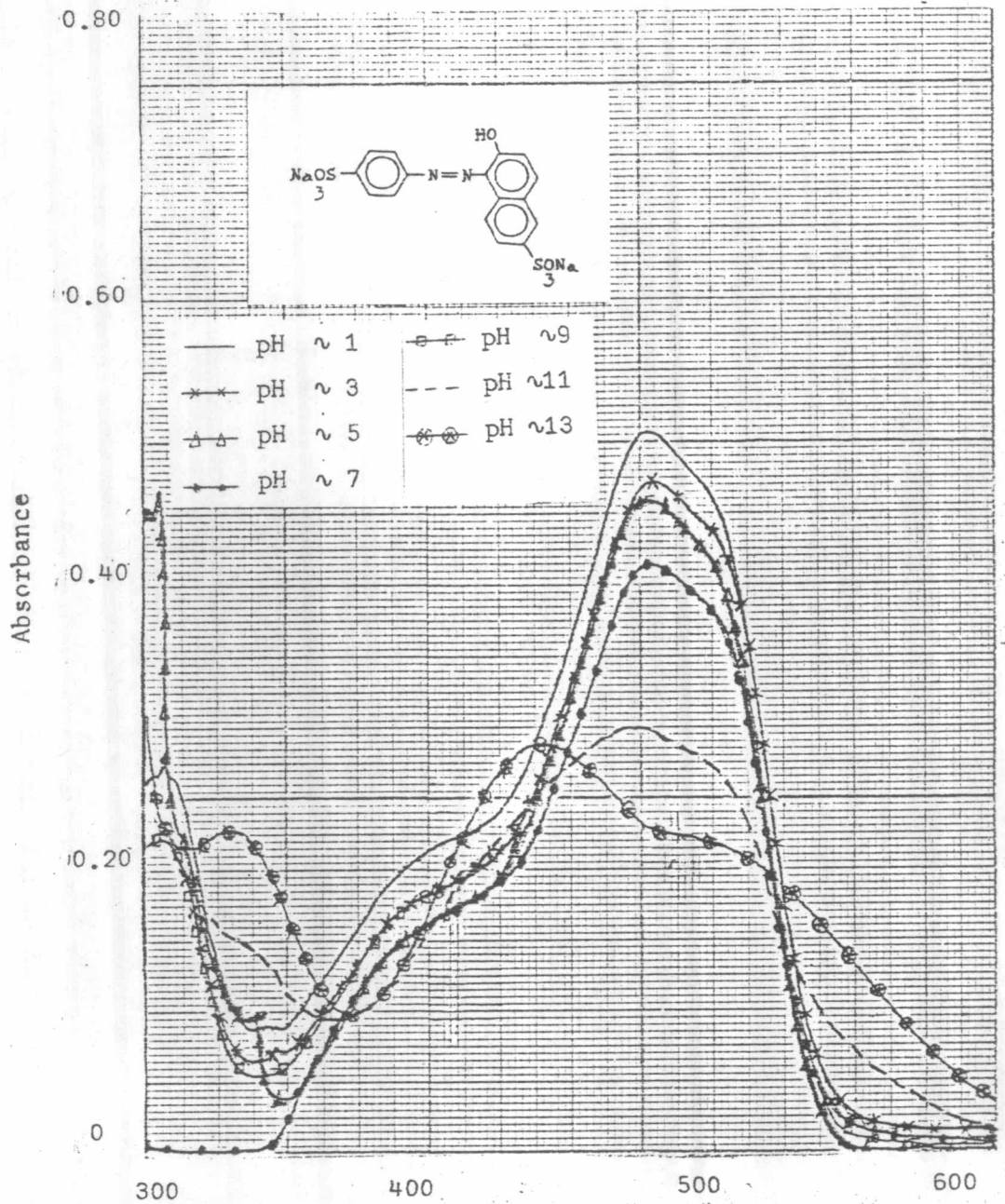

ความยาวคลื่น (นาโนเมตร)

รูปที่ 13 แสดงวิถีไอโอดีนของสเตรอยด์สเตียรอยด์ของ ดีเออร์โทเรซิน ที่ pH ต่างๆ

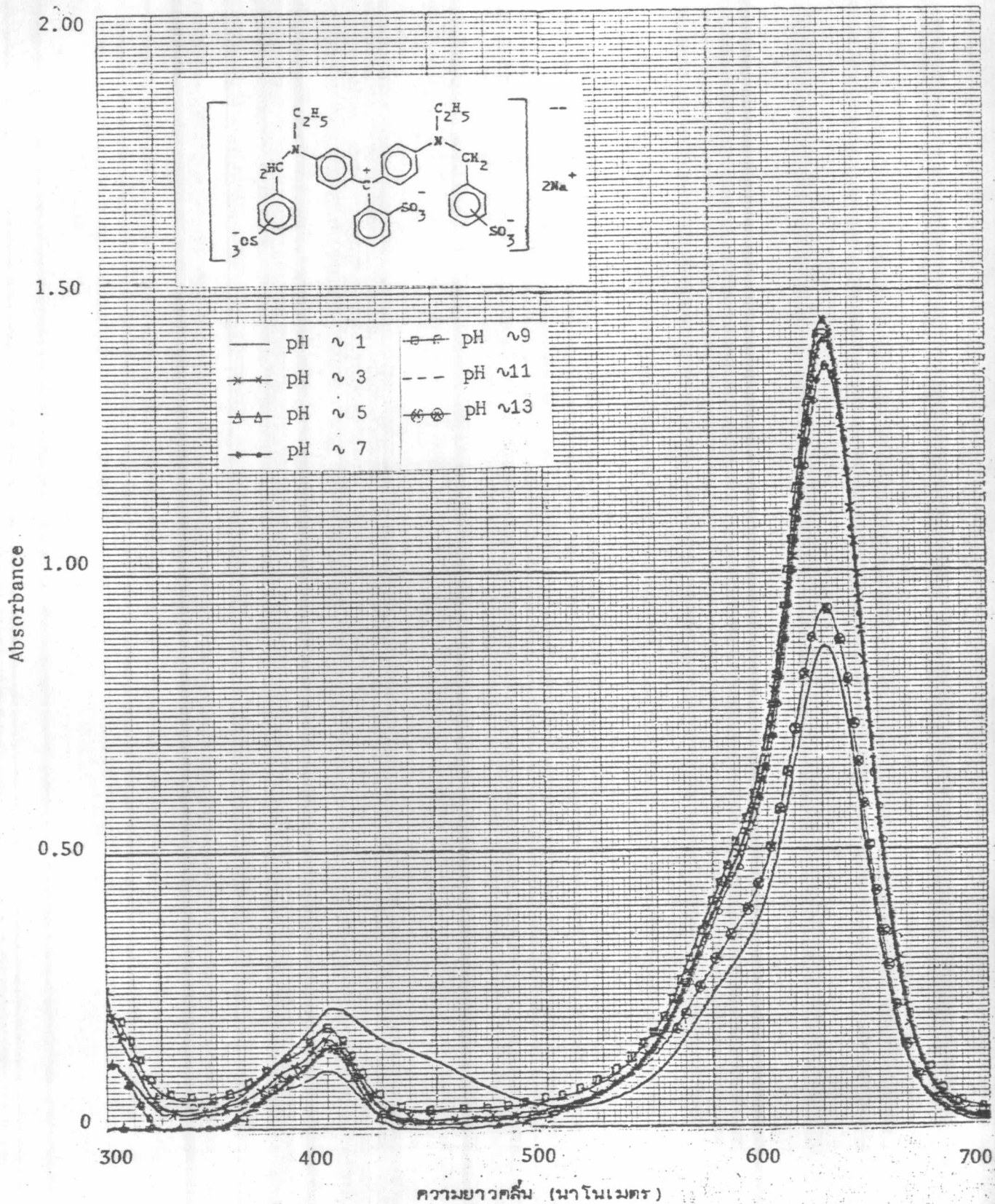

รูปที่ 14 แสดงกราฟของแอมพลิจูดสเปกตรัมของ สีย้อมตราซิม ที่ pH ต่างๆ

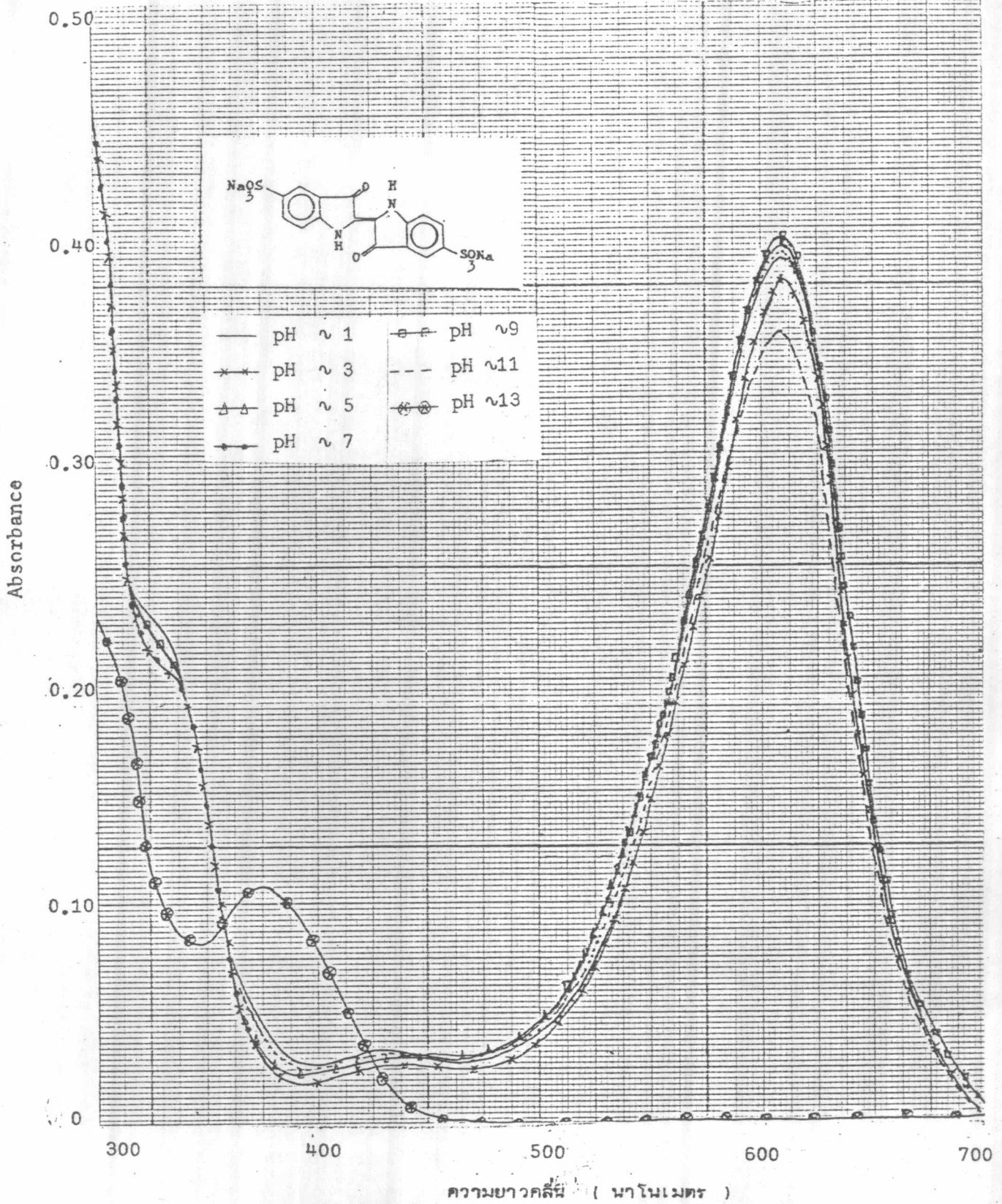

ความยาวคลื่น (นาโนเมตร)

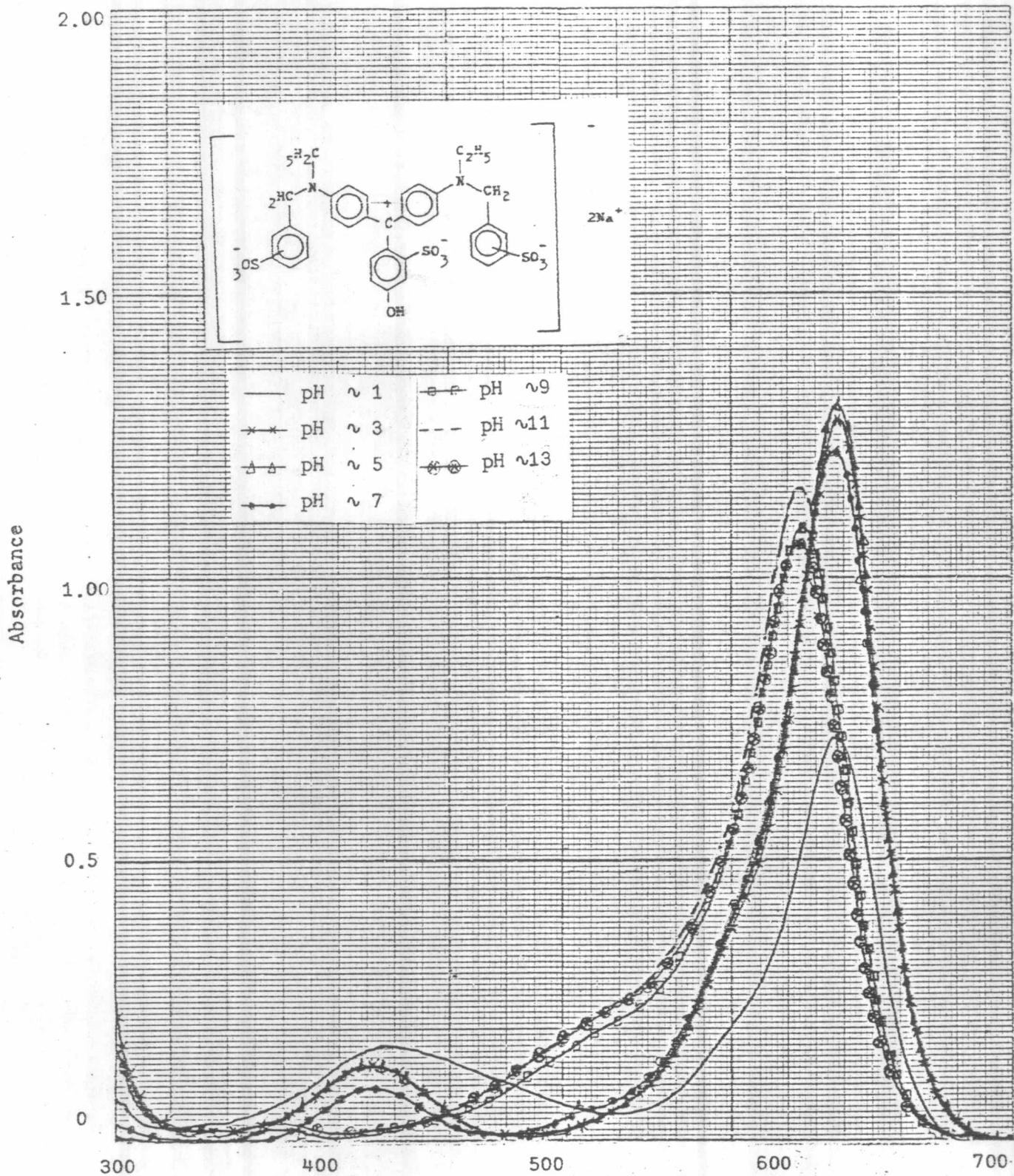
รูปที่ 15 แสดงวิถีเปิลแอมซอบซันลัเปกตรายของ สีซันเซต เยลโลว์ เอฟ ซี เอฟ ที่ pH ต่างๆ

รูปที่ 16 แสดงกราฟแสดงสเปกตรัมของ บริลเลียนท์ บลู เอ็ฟ ซี เอ็ฟ ที่ pH ต่าง ๆ

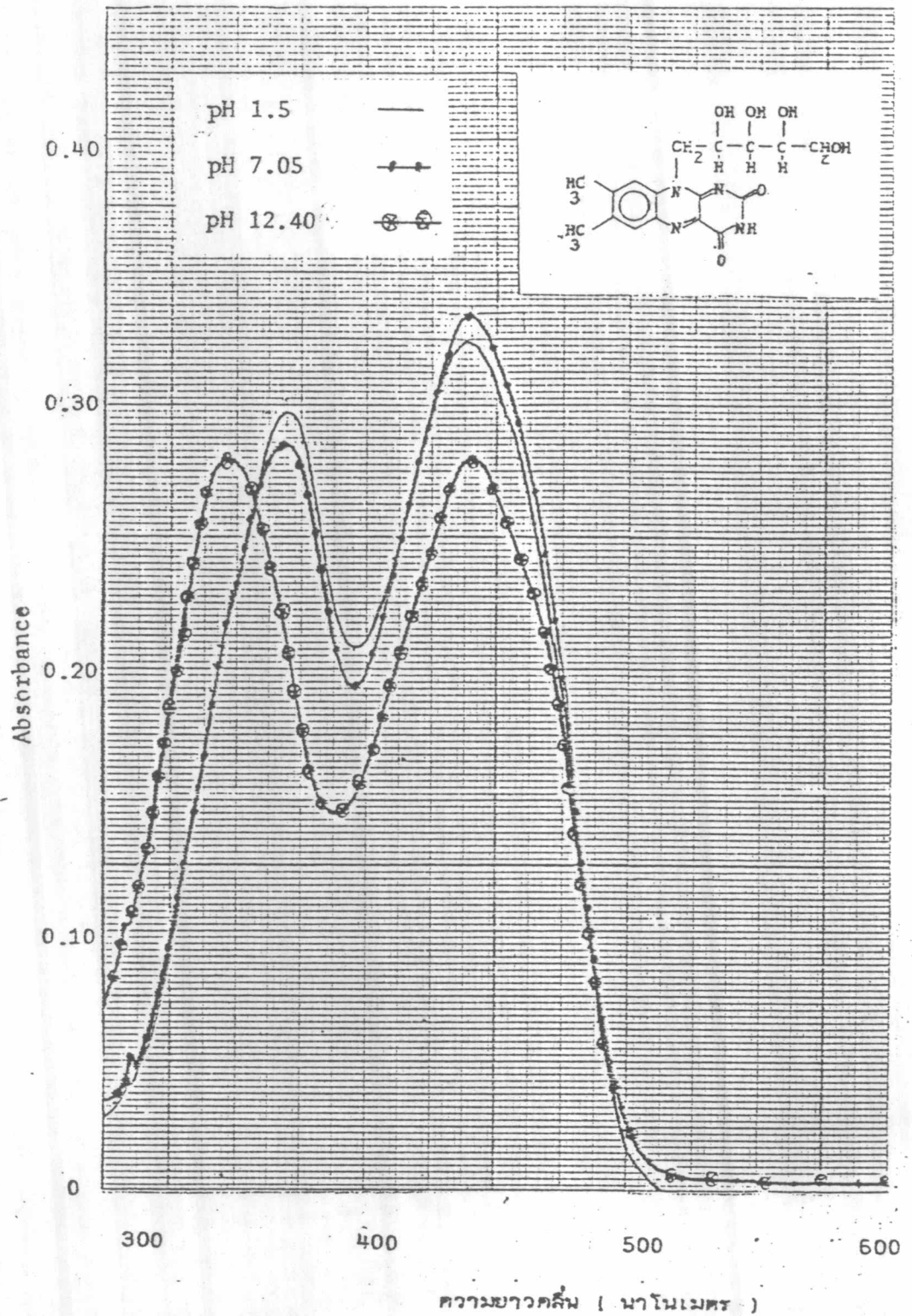

รูปที่ 17 แสดงวิไลเปิลแอมซอซอินส์เปกตราของ สิวินดีโคคาร์บีน ที่ pH ต่างๆ

· ความยาวคลื่น (นาโนเมตร)

รูปที่ 18 แสดงวิไลแอมบอซอซันส์เปกตราของ สีฟาสท์ กรีน เอ็ฟ ซี เอ็ฟ ที่ pH ต่าง ๆ

รูปที่ 19 แสดงกราฟแสดงแถบดูดซับของลิโรโพลามีนที่ pH ต่างๆกัน

ตารางที่ 10 แสดง pH ที่เหมาะสมในการวิเคราะห์สีผสมอาหารที่ละลายน้ำได้ชนิดสีเดียว และสีผสม 2 สี

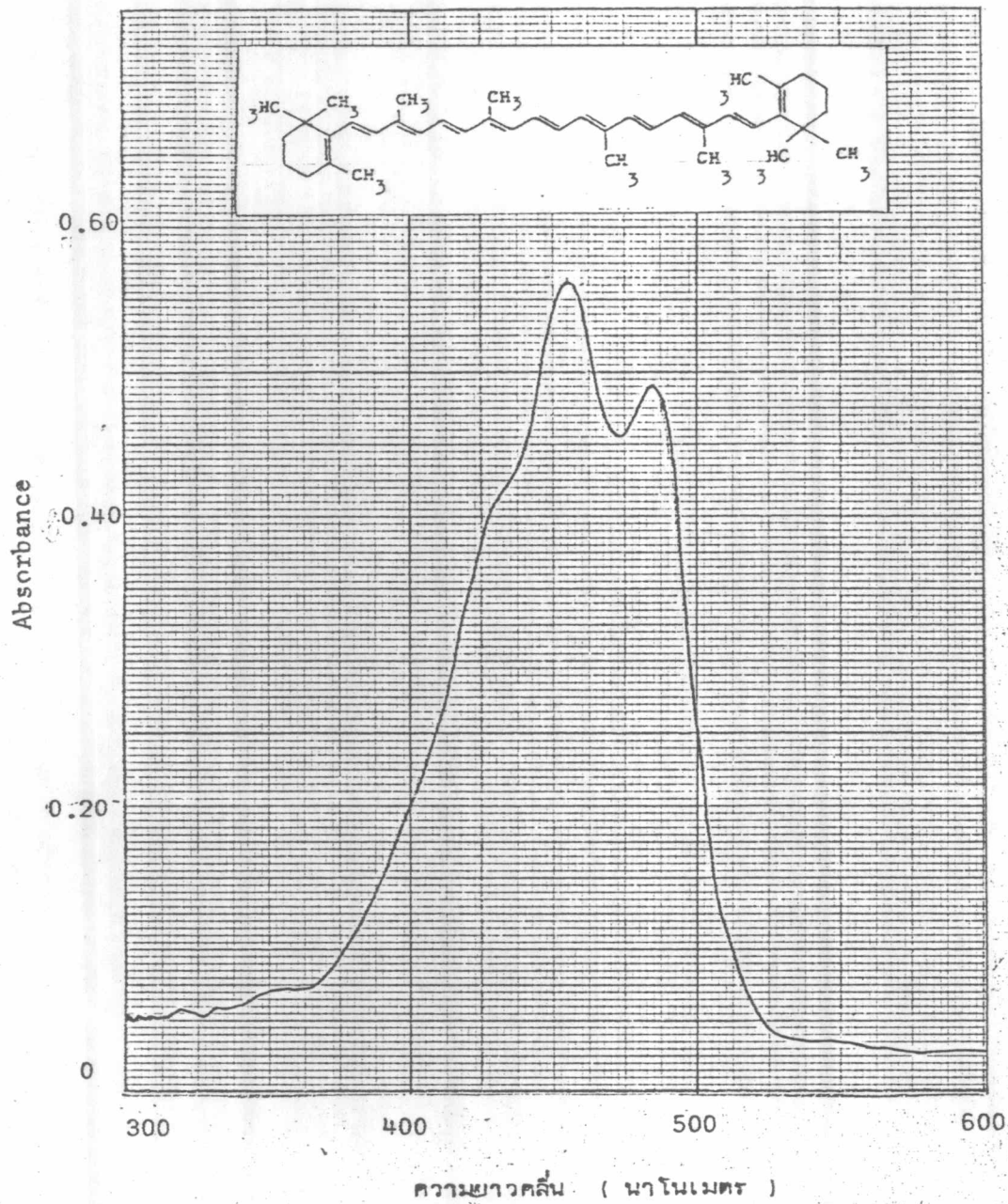
ชื่อสี	pH ที่เหมาะสมในการ นำวิเคราะห์
ปองโซ 4 อาร์	3
เอโซรอน	3
เออร์โทรซิน	7
ตาร์ตราซิน	7
ซินเซต เฮลโลว์ เอฟ ซี เอฟ	1
บรลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ	9
อินดิโกคาร์มีน	9
ฟาสท์ กรีน เอฟ ซี เอฟ	5
โรโบฟลาวิน	7
ม่วงเบอร์ 1	11
ม่วงเบอร์ 2	3
ม่วงเบอร์ 3	9
ม่วงเบอร์ 4	1
ม่วงเบอร์ 5	9
ม่วงเบอร์ 6	5
ส้มเบอร์ 1	3
ส้มเบอร์ 2	1
ส้มเบอร์ 3	11
เขียวเบอร์ 1	7
เขียวเบอร์ 2	5

4.2.2 ผลการศึกษาคุณสมบัติการดูดกลืนแสงของสีผสมอาหารที่ละลายในตัวทำละลายสารอินทรีย์

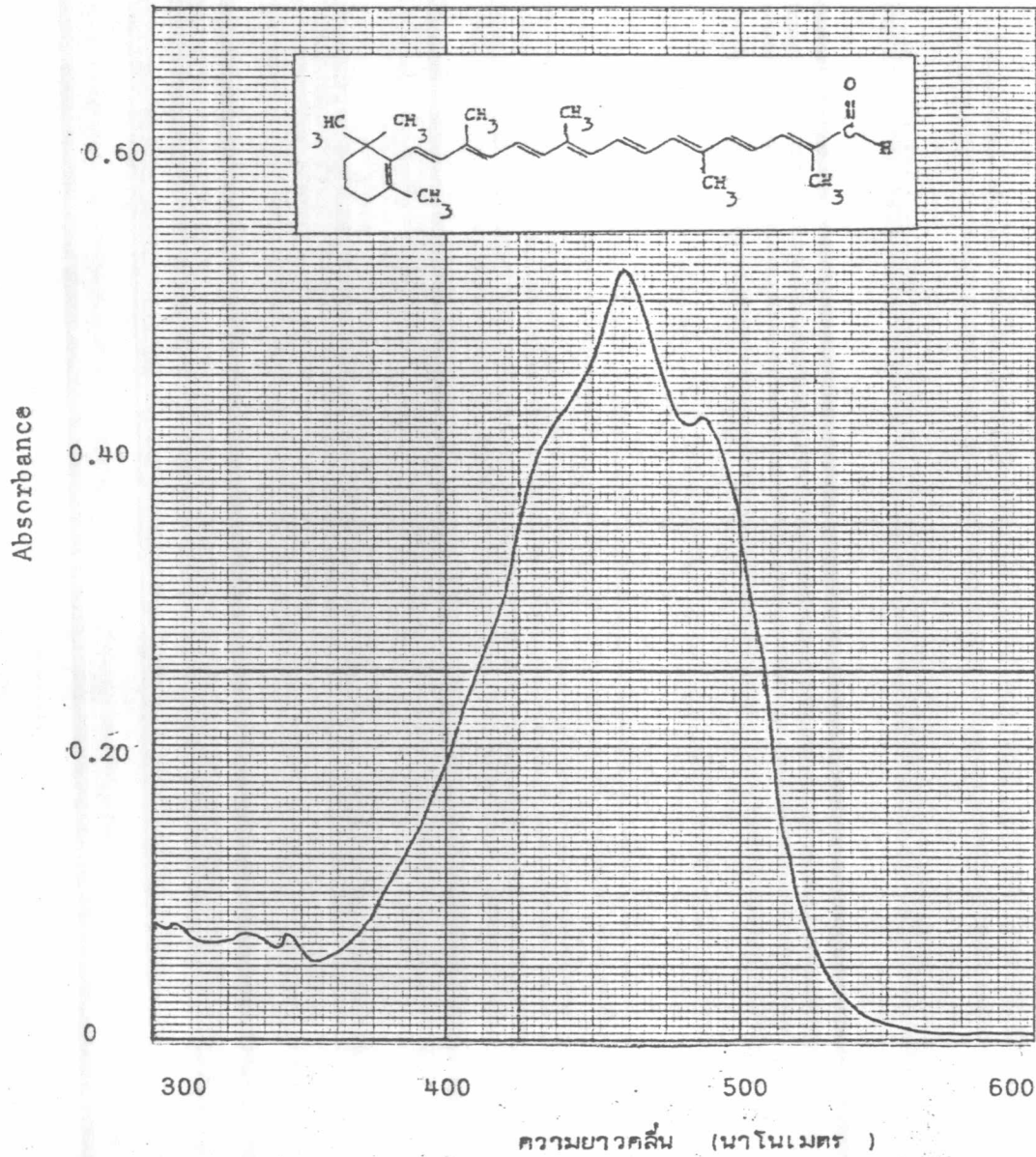
จากผลการศึกษาสัณฐานของแอมพลูบซินส์เปกตรัมของสีผสมอาหาร เบตา-คาโรทีน, เบตา-อะโป-8'-คาโรทีนาล, แคนทาแซนทีน และคลอโรฟิลล์ ซึ่งละลายในไฮโคลเฮกเซน ตามการทดลองที่ 3.2.2.3 และ 3.2.2.4 ซึ่งแสดงอยู่ในรูปที่ 20-23 จะเห็นว่า สัณฐานของสเปกตรัมของสารแต่ละชนิดแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดและเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของสีเหล่านั้น ความยาวคลื่นที่สีแต่ละชนิดดูดกลืนแสงได้ดีที่สุด (λ_{max}) นั้นแสดงอยู่ในตารางที่ 11 แต่สำหรับสีเบตา-คาโรทีน กับ เบตา-อะโป-8'-คาโรทีนาล มีลักษณะคล้าย ๆ กันเพราะเป็นสารที่มีโครงสร้างคล้ายกันที่ต่างกันก็เพียงฟังก์ชันลกรุ๊ปต่างกันเท่านั้น สำหรับแคนทาแซนทีนซึ่งก็มีสีเหลือง ๆ คล้าย ๆ กับสีของ 2 ตัวข้างบนแต่สัณฐานของแอมพลูบซินส์เปกตรัมแตกต่างกันทำให้เราสามารถนำไปใช้ในการตรวจสอบสีได้

ตารางที่ 11 แสดงการศึกษาการดูดกลืนแสงของสีผสมอาหารที่ละลายในไฮโคลเฮกเซน

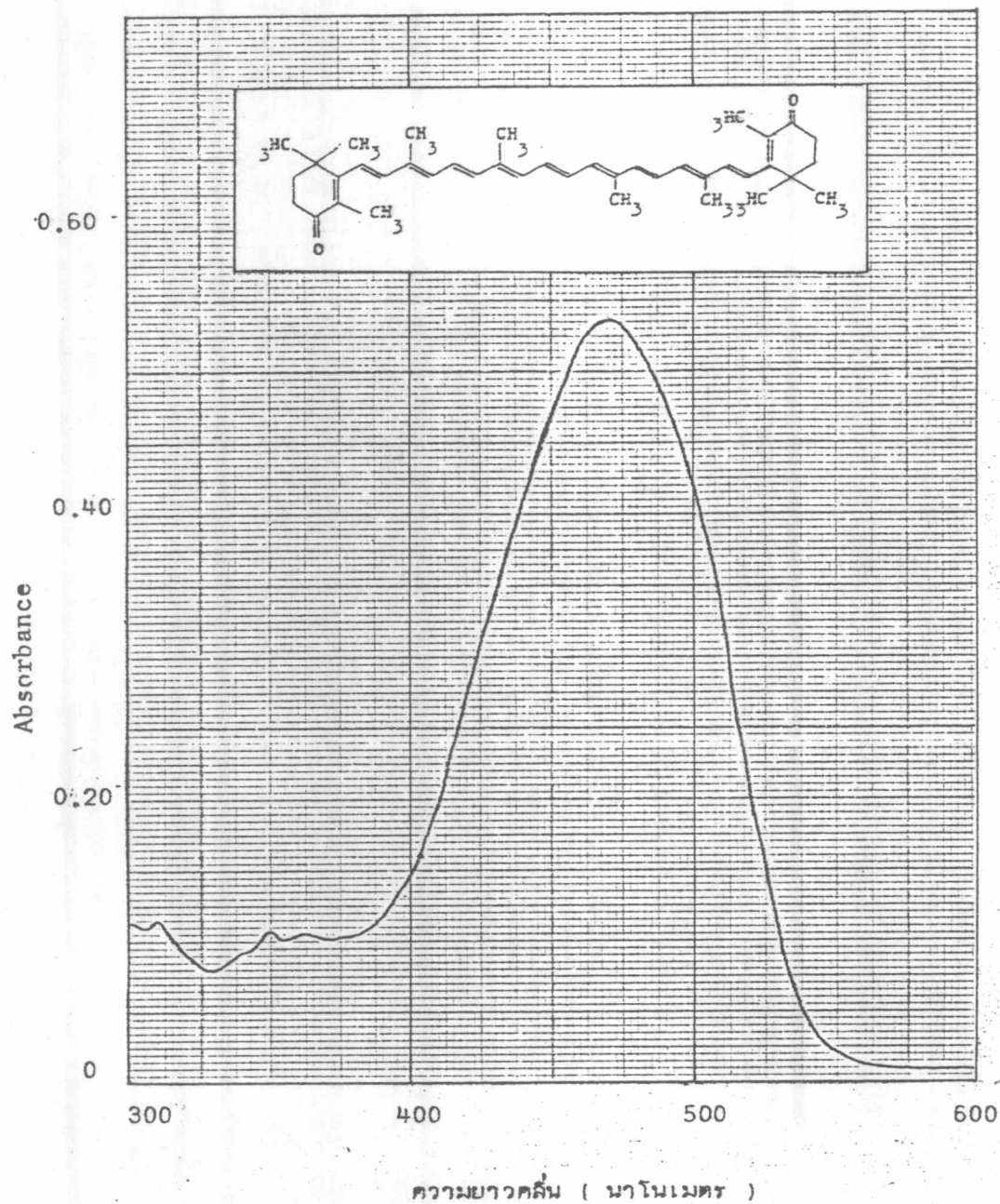
ชื่อสี	ความยาวคลื่นที่สีดูดกลืนแสงได้ดีที่สุด (นาโนเมตร)	แอมพลูบซินส์เปกตรัม รูปที่
เบตา-คาโรทีน	455, 485	20
เบตา-อะโป-8'-คาโรทีนาล	460, 488	21
แคนทาแซนทีน	470	22
คลอโรฟิลล์	395, 668	23

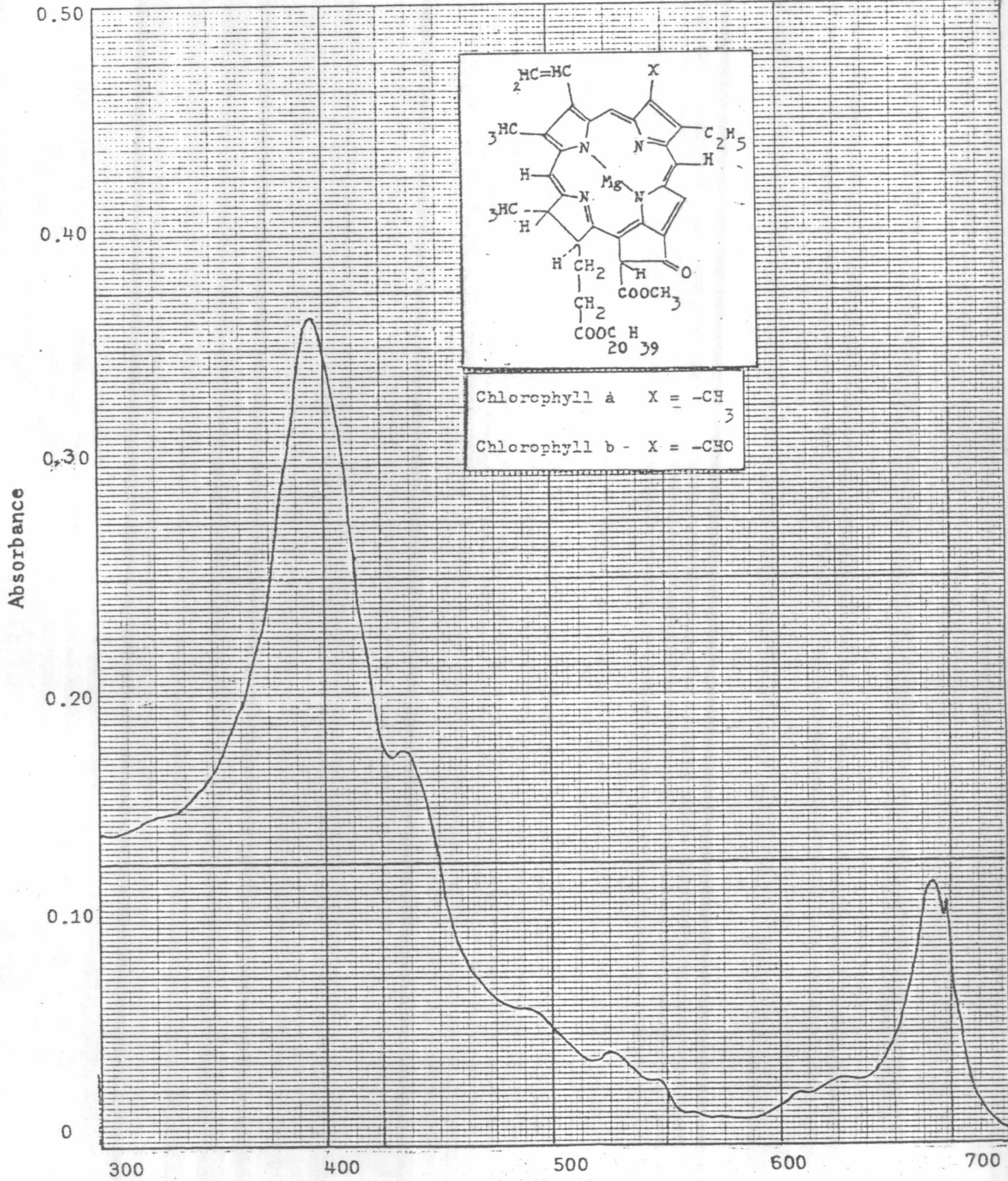
รูปที่ 20 แสดงวิถีไอสมออปอซันต์เปกตรัมของ เบตา - คาร์โรทีน

รูปที่ 21 แสดงวิถีเซลล์แอมป์ของอนุกรมของ เบตา - อะโป - 8' - คาร์โอฟินาล

รูปที่ 22 แสดงวิถีโพลีเอทิลแอสซอบซันลิเปกตรัมของ แคททาแซนทิน

รูปที่ 23 แสดงกราฟแสดงสเปกตรัมการดูดกลืนแสงของ คลอโรฟิลล์

4.2.3 ผลการศึกษาคุณสมบัติของสีผสมอาหารที่ละลายน้ำได้ 2 ชนิดผสมกัน

จากการทดลองน้ำสี 2 ชนิดมาผสมกันตามการทดลองในข้อ 3.2.1.2, 3.2.2.3 ก. และ 3.2.2.4 เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับสีเมื่อมีการเปลี่ยน pH ของสารละลายในช่วง pH1-13 ลักษณะของแถบชอบชั้นสีเปกตราอยู่ในรูปที่ 24-34 ความยาวคลื่นที่ให้ค่า absorbance มากที่สุด (λ_{max}) ในสีผสมแต่ละชุดอยู่ในตารางที่ 12 จะสังเกตเห็นว่าในแต่ละแถบชอบชั้นสีเปกตราที่ศึกษาของแต่ละ pH ส่วนใหญ่เกือบทุก pH ของสารละลาย ลักษณะของสีเปกตราจะไม่เปลี่ยนแปลง และจะให้ความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดี 2 ตำแหน่ง ส่วนใหญ่แต่ละตำแหน่งก็คือ ความยาวคลื่นที่สีแต่ละชนิดในสีผสมดูดกลืนแสงได้ดี แต่ถ้า pH ที่ใช้ต่ำหรือสูงมาก ๆ จะทำให้ลักษณะของสีเปกตราเปลี่ยนแปลงไปบ้างตำแหน่งที่เคยดูดกลืนแสงได้ดีจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสีที่นำมาผสมกันบางคู่ซึ่งอาจจะเกิด interaction กันระหว่างสีก็ได้จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่สีแต่ละตัว เคยแสดงคุณสมบัติแต่ทั้งนี้ก็ยังขึ้นอยู่กับ pH ของสารละลายด้วย ดังจะพิจารณาข้อที่แต่ละคู่สีดังต่อไปนี้

สีม่วงเบอร์ 1 ซึ่งประกอบด้วย บริลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ กับ ปองโซ 4 อาร์ ลักษณะของแถบชอบชั้นสีเปกตราที่ pH ต่าง ๆ กัน ดังแสดงอยู่ในรูปที่ 24 จะเห็นว่า ตั้งแต่ pH ~ 1-11 ความยาวคลื่นที่สีดูดกลืนแสงได้ดียังคงอยู่ที่ 2 ตำแหน่งอันเป็นตำแหน่งที่แสงถูกดูดกลืนได้ดีที่สุด คือ ที่ 628 นาโนเมตร ซึ่งตรงกับ ความยาวคลื่นที่ถูกสีบริลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ ดูดกลืนได้ดีที่สุด สำหรับอีกตำแหน่งที่เห็นในแถบชอบชั้นสีเปกตรา คือ ที่ความยาวคลื่น 505 นาโนเมตร เป็นคุณสมบัติที่ปองโซ 4 อาร์ ดูดกลืนแสง แต่ที่ pH ~ 1 แถบชอบชั้นสีเปกตราจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมคือ จากกรณีสีปองโซ 4 อาร์ สีเดี่ยวโดยเทียบกับแถบชอบชั้นสีเปกตราของสีปองโซ 4 อาร์ รูปที่ 11 แต่อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่า pH ที่เหมาะสมในการที่จะเตรียมสารละลายเพื่อวิเคราะห์สีม่วงเบอร์ 1 ควรเลือก pH ที่ให้ความยาวคลื่นที่สีแต่ละตัวแสดงคุณสมบัติของมันได้ดี กล่าวคือ เป็น pH ที่ปรากฏความยาวคลื่นของแสงที่ถูกดูดกลืนได้ดีทั้ง 2 ตำแหน่ง และควรเลือก pH ที่สีแต่ละชนิดดูดกลืนแสงได้มากที่สุดให้ค่า absorbance สูงที่สุด ดังนั้นการวิเคราะห์สีผสมคู่นี้ควรเลือกใช้ pH 11

สีม่วงเบอร์ 2 ซึ่งประกอบด้วย บริลเลียนท์ บลู เอพ ซี เอพ กับ เอโซรูบิน พิจารณาจากตารางที่ 12 และแอมพลิจูดสเปกตรารูปที่ 25 จะเห็นว่า บริลเลียนท์ บลู เอพ ซี เอพ ยังแสดงลักษณะเฉพาะตัวโดยดูดกลืนแสงได้ดีที่สุดที่ 628 นาโนเมตร เช่นเดิม และเอโซรูบิก็ยังคงแสดงลักษณะเดิม เช่นเดียวกันทุก pH ของสารละลาย การที่ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีของสีแต่ละตัวซึ่งแม้ผสมกันเป็นสีใหม่แล้วก็แสดงว่าสีทั้ง 2 ไม่มี interaction ระหว่างสีเลย การเลือก pH ที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ผลระหว่าง 2 สีนี้ ควรจะพิจารณาเลือก pH 3 เพราะว่าความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีของเอโซรูบินอยู่ที่ 512.5 นาโนเมตร ให้ค่า absorbance ที่สูงที่สุด ส่วนสีบริลเลียนท์ บลู เอพ ซี เอพ นั้นเกือบทุก pH ก็ให้ค่า absorbance ที่สูง และความยาวคลื่นก็คงที่ ในการเลือก pH ที่เหมาะสมจึงมุ่งถึงการที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ นั่นคือว่า การที่เลือกที่ pH 3 ในกรณีนี้เพราะความยาวคลื่นของการดูดกลืนแสงได้ดีของเอโซรูบินจะห่างจากความยาวคลื่นที่สเปกโตรโฟ 4 อาร์ ดูดกลืนแสงมากทั้งนี้จะได้บ่งบอกชนิดสีได้ถูกต้องมากขึ้นระหว่างการวิเคราะห์สีม่วงเบอร์ 1 และ 2

สีม่วงเบอร์ 3 ประกอบด้วยสีบริลเลียนท์ บลู เอพ ซี เอพ กับ เออร์โทรซิน ผสมกัน ลักษณะของแอมพลิจูดสเปกตรารูปในช่วงวิเคิลของสารละลายที่มี pH ต่าง ๆ กัน แสดงในรูปที่ 26 ซึ่งจะเห็นว่า ที่ความยาวคลื่น 628 นาโนเมตร เป็น λ_{max} ของ บริลเลียนท์ บลู เอพ ซี เอพ ซึ่งจะไม่มี การเปลี่ยนแปลง λ_{max} เลย แม้ pH จะมีการเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม แต่ค่า absorbance มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ หรือค่าของ absorptivity จะเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อ pH เปลี่ยน ส่วน เออร์โทรซิน มีค่า λ_{max} ที่ 523 นาโนเมตร (ตารางที่ 12) ถ้า pH ของสารละลายมีค่ามากกว่า 3 ขึ้นไป การเปลี่ยนแปลงของแอมพลิจูดสเปกตรารูปจะไม่มี แต่ถ้า pH ต่ำกว่า 3 การดูดกลืนแสงของ เออร์โทรซิน ที่ความยาวคลื่น 523 นาโนเมตร จะเปลี่ยนแปลงมากอย่างเห็นได้ชัดยิ่งถ้า pH เป็น 1 จะไม่ดูดกลืนแสงหรือดูดกลืนแสงได้น้อยมาก สำหรับ pH ที่เหมาะสมในการเตรียมสารละลายเพื่อใช้ศึกษาหรือเพื่อการตรวจสอบจะเตรียมให้มี pH เท่ากับ 9 เพราะจะให้ค่า absorptivity สูงที่สุด

สีม่วงเบอร์ 4 ประกอบด้วยสีอินดิโกคาร์มีนกับปองโซ 4 อาร์ เมื่อพิจารณาแอมพลิจูดสเปกตรารูปที่ 27 และตารางที่ 12 จะเห็นว่าลักษณะของแอมพลิจูดสเปกตรารูปแสดงการดูดกลืนแสง

ของสีแต่ละชนิดโดยมีค่า λ_{\max} ที่ 610 และ 505 นาโนเมตร คงที่ตลอดช่วง pH 1-11 แต่ค่า absorptivity จะเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ถ้าสารละลายมี pH \sim 13 ลักษณะของแอมซอบซันส์เปกตราจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสีทั้งสองนี้เกือบไม่มีคุณสมบัติในการดูดกลืนแสงเลย ดังนั้นในการวิเคราะห์หรือตรวจสอบสีทั้งสองนี้จะต้องทำให้สารละลายเป็นกรดถึงจะได้ผลดีและความเข้มข้นของสีแต่ละชนิดในสีผสมนี้เท่ากัน จากสเปกตราจะเห็นได้ว่าค่า absorbance ของสีแต่ละชนิดที่วัดได้มีค่าใกล้เคียงกันแสดงว่าความสามารถในการดูดกลืนแสงของสีทั้งสองนี้ใกล้เคียงกัน

สีม่วงเบอร์ 5 ประกอบด้วยสีอินดิโกคาร์มีนกับเฮโซรูบิน ถ้าพิจารณาจากตารางที่ 12 และวิธีเบลแอมซอบซันส์เปกตรารูปที่ 28 จะเห็นว่าที่สภาวะเดียวกันสีเฮโซรูบินมีความสามารถในการดูดกลืนแสงได้ดีกว่าอินดิโกคาร์มีนเมื่อมีความเข้มข้นเท่ากันและลักษณะของแอมซอบซันส์เปกตราของสีทั้งสองค่อนข้างจะอยู่ใกล้เคียงกัน (overlap) แต่อย่างไรก็ตามอินดิโกคาร์มีนก็ยังคงดูดกลืนแสงได้ดีที่สุดที่ความยาวคลื่น 610 นาโนเมตรเกือบทุก pH ยกเว้นที่ pH \sim 13 ซึ่งสีอินดิโกคาร์มีนในสีผสมนี้จะไม่แสดงการดูดกลืนแสงที่ 610 นาโนเมตรเลย สำหรับเฮโซรูบินจะมีการเปลี่ยนแปลง λ_{\max} ไปบ้างเกือบทุก pH แต่ที่ pH 9 สีเฮโซรูบินจะมี λ_{\max} ที่ 512.5 นาโนเมตร ดังนั้นในการพิจารณาเลือก pH เพื่อใช้วิเคราะห์และตรวจสอบสีนี้จึงควรเลือก pH 9 ซึ่งจะเหมาะสม

สีม่วงเบอร์ 6 ประกอบด้วยสี อินดิโกคาร์มีน กับ เออร์โทรซิน จากการพิจารณาแอมซอบซันส์เปกตราของสีทั้งสองในรูปที่ 29 จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าความสามารถในการดูดกลืนแสงของสีเออร์โทรซินมีมากกว่าสีอินดิโกคาร์มีนและสีทั้ง 2 ค่อนข้างจะแสดงลักษณะการดูดกลืนแสงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนักแม้จะมีการเปลี่ยนแปลง pH ของสารละลายไปก็ตามยกเว้นที่ pH 1-3 ซึ่งค่า absorbance จะเปลี่ยนแปลงไปมาก

สีส้มเบอร์ 1 ประกอบด้วยสีตาร์ตราซิน กับ ปองโซ 4 อาร์, จากการพิจารณาลักษณะของแอมซอบซันส์เปกตรารูปที่ 30 จะเห็นว่าความยาวคลื่นที่สีแต่ละตัวดูดกลืนแสงได้ดีอยู่ใกล้เคียงกันซึ่งทำให้เกิดการซ้อนกันของสเปกตรา (overlap) ทำให้สังเกตความยาวคลื่นที่ปองโซ 4 อาร์ดูดกลืนแสงได้ดีนั้นค่อนข้างลำบาก ตั้งแต่ pH 1-11 การดูดกลืนแสงของสีปองโซ 4 อาร์ไม่แตกต่างกัน

กันกับลักษณะแอมชอปซันส์เปกตราของสีเดียวจากวันที่ pH 13 ซึ่งการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 505 นาโนเมตรจะหายไปเหลือแอมชอปซันส์เปกตราที่ความยาวคลื่น 400 นาโนเมตร เพียงอย่างเดียว ที่ pH 3-9 แอมชอปซันส์เปกตราจะคงที่แต่ที่ pH 3 จะให้ค่า absorbance สูงที่สุดจึงเหมาะที่จะเลือกทำการวิเคราะห์ที่สีทั้งสองนี้

สีลัมเบอร์ 2 ประกอบด้วยสีตาร์ตราซินกับเอโซรูบิน จากการพิจารณาแอมชอปซันส์เปกตราซึ่งแสดงในรูปที่ 31 จะเห็นว่า การดูดกลืนแสงของสีแต่ละชนิดอยู่ใกล้เคียงจึงทำให้แอมชอปซันส์เปกตราเกิดการซ้อนกันขึ้นทำให้ยากแก่การพิจารณาโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ pH 11-13 ส่วน pH อื่น ๆ สีแต่ละชนิดยังแสดงลักษณะของการดูดกลืนแสงของตัวเองได้อย่างชัดเจนโดยเฉพาะสีเอโซรูบินไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงเลยจาก pH 1-7 ส่วนสีตาร์ตราซินระหว่าง pH ~ 3-7 นั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน ดังนั้น pH ที่เหมาะสมในการวิเคราะห์สีลัมเบอร์ 2 ควรจะต้องปรับ pH ให้เป็น 1 จึงจะดี

สีลัมเบอร์ 3 ประกอบด้วยสีเออริโทรซิน กับ ตาร์ตราซิน จากการพิจารณาลักษณะของแอมชอปซันส์เปกตราดังแสดงในรูปที่ 32 และตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าสีเออริโทรซินมีความสามารถในการดูดกลืนแสงได้ดีกว่า ตาร์ตราซิน ในขณะที่มีความเข้มข้นเท่ากันและที่สีภาวะเดียวกันสีทั้งสองสามารถดูดกลืนแสงได้ดีที่ความยาวคลื่นซึ่งต่างกันมากทำให้เห็นได้ชัดเจนในช่วงของ pH 5-13 แอมชอปซันส์เปกตราของสีเออริโทรซินจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงทำให้แตกต่างไปจากลักษณะของสีเดิม คือยังดูดกลืนแสงได้ดีที่สุดที่ความยาวคลื่น 523 นาโนเมตร แต่ที่ pH 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงบ้าง คือค่า absorbance ที่วัดได้ที่ความยาวคลื่น 523 นาโนเมตร นั้นค่อนข้างต่ำ ส่วนสีตาร์ตราซินก็ไม่เปลี่ยนแปลงมากนักยกเว้นที่ pH 10-13 แอมชอปซันส์เปกตราจะเปลี่ยนไปบ้าง

สีเขียวเบอร์ 1 ประกอบด้วยสีตาร์ตราซินกับบิลเลียนท์ บลู เอพ ซี เอพ เมื่อพิจารณาจากแอมชอปซันส์เปกตราดังรูปที่ 31 สีบิลเลียนท์ บลู เอพ ซี เอพ มีลักษณะของการดูดกลืนแสงที่ค่อนข้างคงที่แม้ pH จะเปลี่ยนแปลงไปก็ตามคือ ความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสงได้ดีที่ 628 นาโนเมตร แต่สีตาร์ตราซินจะมีลักษณะ เปลี่ยนไปในรูปร่างของสเปกตราของแต่ละ pH และตำแหน่งที่ดูดกลืน

แสงได้ดีเปลี่ยนไปด้วย ทั้งนี้เพราะดาร์ตราซินอาจจะมี interaction กับ บริลเลียนท์ บลู เอช ซี เอฟ สำหรับสีเขียวเบอร์ 1 นี้ ถ้าพิจารณาเลือก pH ที่เหมาะสมเพื่อเตรียมสารละลาย ไวโซโครเลือก pH 7

สีเขียวเบอร์ 2 ประกอบด้วย สี ดาร์ตราซิน กับ อินดิโกคาร์มีน พิจารณาจากแถบชอปชั้น สเปกตรารูปที่ 34 และตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า อินดิโกคาร์มีนไม่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะของการดูดกลืนแสงในเกือบทุก pH ในขณะที่อยู่ในสีผสมนี้ แต่ถ้าเทียบกับสเปกตรัมของอินดิโกคาร์มีนจะเห็นว่าเปลี่ยนไปบ้างเล็กน้อย ส่วนสีดาร์ตราซินจะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วง pH 1-7 ดังนั้นในการวิเคราะห์สีเขียวเบอร์ 2 น่าจะเลือก pH 5 เป็น pH ที่เหมาะสม

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะพอสรุปว่า สีผสมอาหารระหว่างสี 2 สี ส่วนใหญ่ก็ยังคงแสดงลักษณะของสีเดิมของแต่ละชนิดซึ่งพอจะใช้เป็นหลักในการบ่งบอกชนิดของสีได้ ทั้งนี้ต้องเลือกเตรียม pH ของสารละลายสีให้เหมาะสมด้วย ดังได้แสดง pH ของสีผสมที่ควรใช้ในการวิเคราะห์สีผสม 2 สีนี้ไว้ในตารางที่ 10 ซึ่งจะเป็นประโยชน์กรณีวิเคราะห์สีในสารตัวอย่างแล้วพบว่าสีผสมอยู่อย่างน้อย 2 สี ก็นำสเปกตรัมของสีที่แยกจากตัวอย่างมาเทียบได้ โดยใช้เงื่อนไขเดียวกัน ก็จะสามารถบอกถึงชนิดของสีแต่ละตัวได้ถูกต้องขึ้นโดยมิต้องเสียเวลาแยกสีแต่ละตัวมาวิเคราะห์

ตารางที่ 12 แสดงผลการเปลี่ยนแปลง pH ที่มีต่อการดูดกลืนแสงของสี 2 ชนิดผสมกัน

ชื่อสี	pH	ความยาวคลื่นที่สั้นที่สุด กสั้นแสงได้ดีที่สั้นที่สุด (นาโนเมตร)	แถบชอปชั้น สเปกตรารูปที่
สีม่วงเบอร์ 1	1.30	628 , 495	24
บริลเลียนท์ บลู	3.10	628 , 505	
	5.00	628 , 505	
เอฟ ซี เอฟ	7.00	628 , 505	
	9.05	628 , 505	
ปองโซ 4 อาร์	10.90	628 , 505	
	12.35	628	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ชื่อสี	pH	ความยาวคลื่นที่สูงสุด กลืนแสงได้ดีที่สุด (นาโนเมตร)	แถบข้อบกพร่อง สีเปกตราก รูปที่
<u>สีม่วงเบอร์ 2</u>	1.30	628 , 512.5	25
บริลเลียนท์ บลู	3.20	628 , 512.5	
	5.00	628 , 512.5	
เอฟ ซี เอฟ	7.00	628 , 512.5	
กับ	9.05	628 , 500	
เอโซรูอิน	10.85	628 , 500	
	12.50	628 , 500	
<u>สีม่วงเบอร์ 3</u>	1.30	628 , 405	26
บริลเลียนท์ บลู	3.00	628 , 528	
	5.05	628 , 523	
เอฟ ซี เอฟ	7.00	628 , 523	
กับ	9.20	628 , 523	
เอริโทรซิน	10.85	628 , 523	
	12.30	628 , 523	
<u>สีม่วงเบอร์ 4</u>	1.50	610 , 505	27
อินดิโกคาร์มีน	3.00	610 , 505	
	5.00	610 , 505	
กับ	7.05	610 , 505	
ปองโซ 4 อาร์	9.40	610 , 505	
	10.80	610 , 505	
	12.40	360 , 425	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

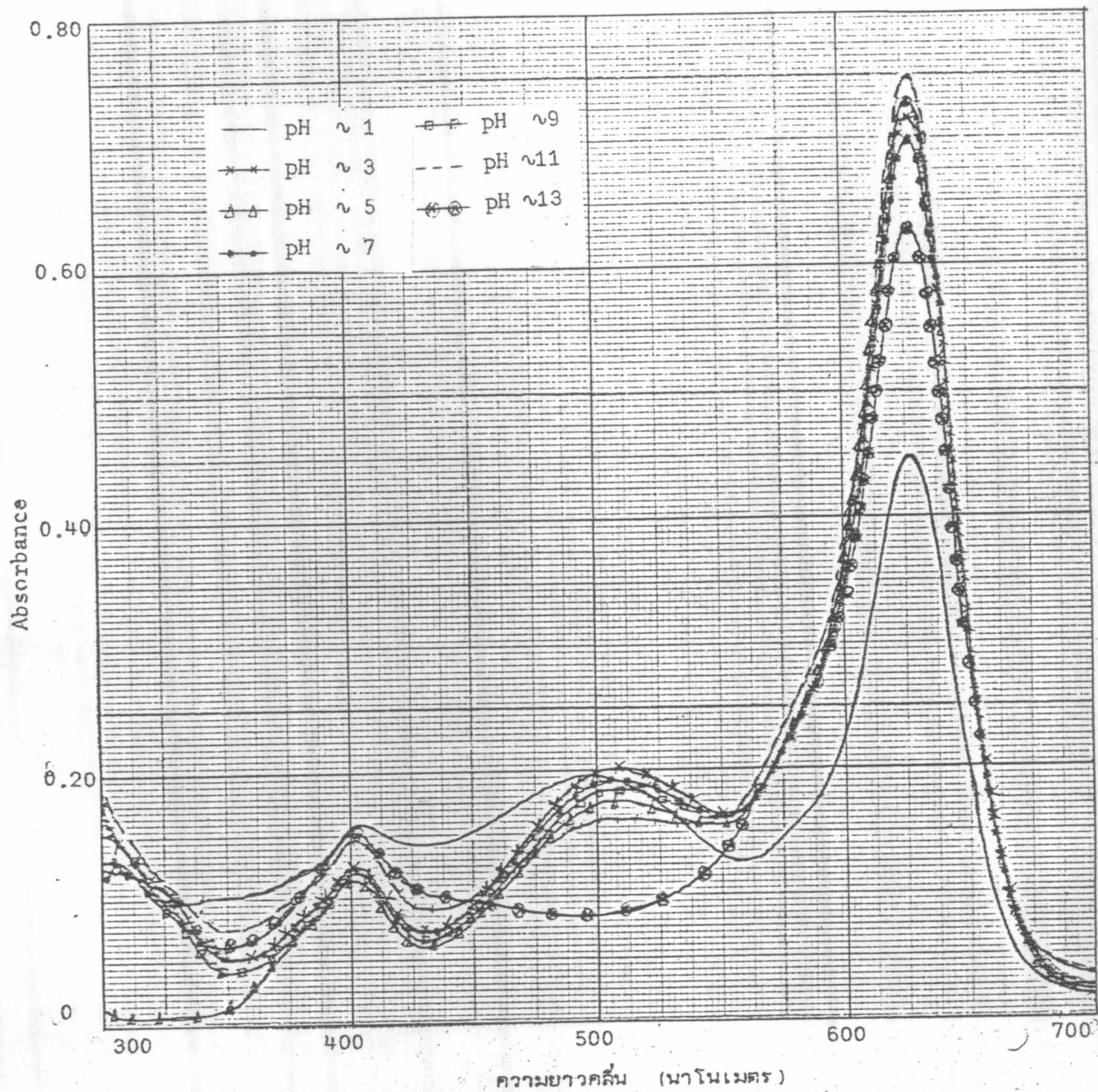
ชื่อสี	pH	ความยาวคลื่นที่สูงสุด กลืนแสงได้ดีที่สุด (นาโนเมตร)	แถบขอบชั้น สีเปกตรา รูปที่
สีม่วงเบอร์ 5 อินดิโกคาร์ซีน กับ เอโซรูบิน	1.30	520 , 610	28
	3.00	520 , 610	
	5.05	520 , 610	
	7.00	512.5 , 610	
	9.05	512.5 , 610	
	10.80	512.5 , 610	
	12.40	485 ,	
สีม่วงเบอร์ 6 อินดิโกคาร์ซีน กับ เออร์โทรซีน	1.35	610	29
	3.00	528 , 610	
	5.00	523 , 610	
	7.00	523 , 610	
	9.10	523 , 610	
	10.90	523 , 610	
	12.35	523 , 610	
สีส้มเบอร์ 1 ตาร์ตราซีน กับ ปองโซ 4 อาร์	1.25	435 , 505	30
	3.00	425 , 505	
	5.00	425 , 505	
	7.05	425 , 505	
	9.20	425 , 505	
	10.80	395 , 500	
	12.40	400	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

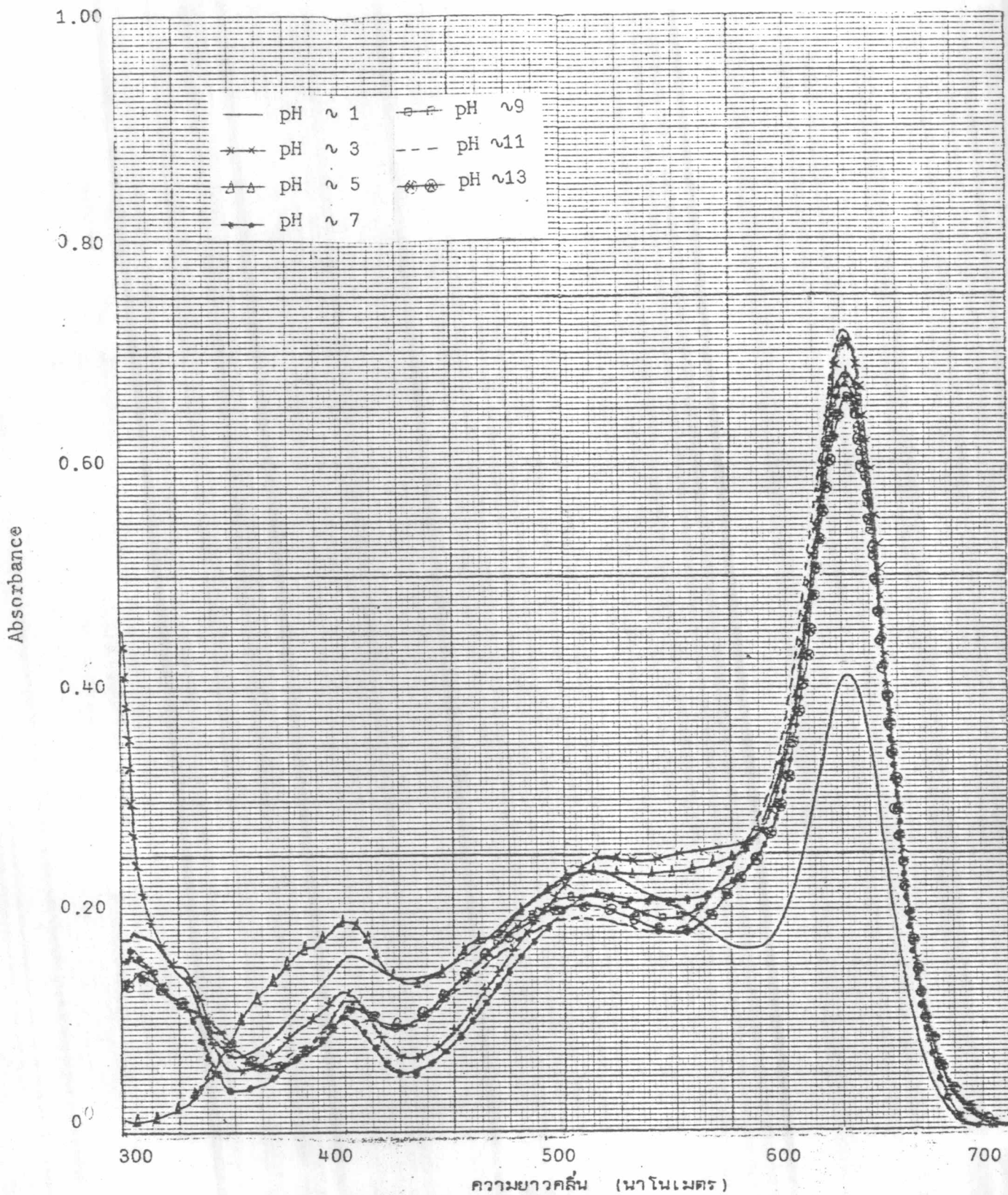
ชื่อสี	pH	ความยาวคลื่นที่สูงสุด กลืนแสงโตดสีที่ดูด (นาโนเมตร)	แถบข้อบ่งชี้ สีเปกตรา รูปที่
สีส้มเบอร์ 2 ตาร์ตราซิน กับ เอโซโรอิน	1.25	435 , 512.5	31
	3.00	425 , 512.5	
	5.00	425 , 512.5	
	7.00	425 , 512.5	
	9.25	440 , 510	
	10.80	440 , 480	
	12.40	440 , 480	
สีส้มเบอร์ 3 ตาร์ตราซิน กับ เออร์โทรซิน	1.40	425 , 510	32
	3.00	425 , 525	
	5.00	425 , 523	
	7.00	425 , 523	
	9.05	413 , 523	
	10.85	395 , 523	
	12.30	395 , 523	
สีเขียวเบอร์ 1 ตาร์ตราซิน กับ บริลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ	1.30	410 , 628	33
	3.00	405 , 628	
	5.00	405 , 628	
	7.00	405 , 628	
	9.05	405 , 628	
	10.85	400 , 628	
	12.45	400 , 628	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

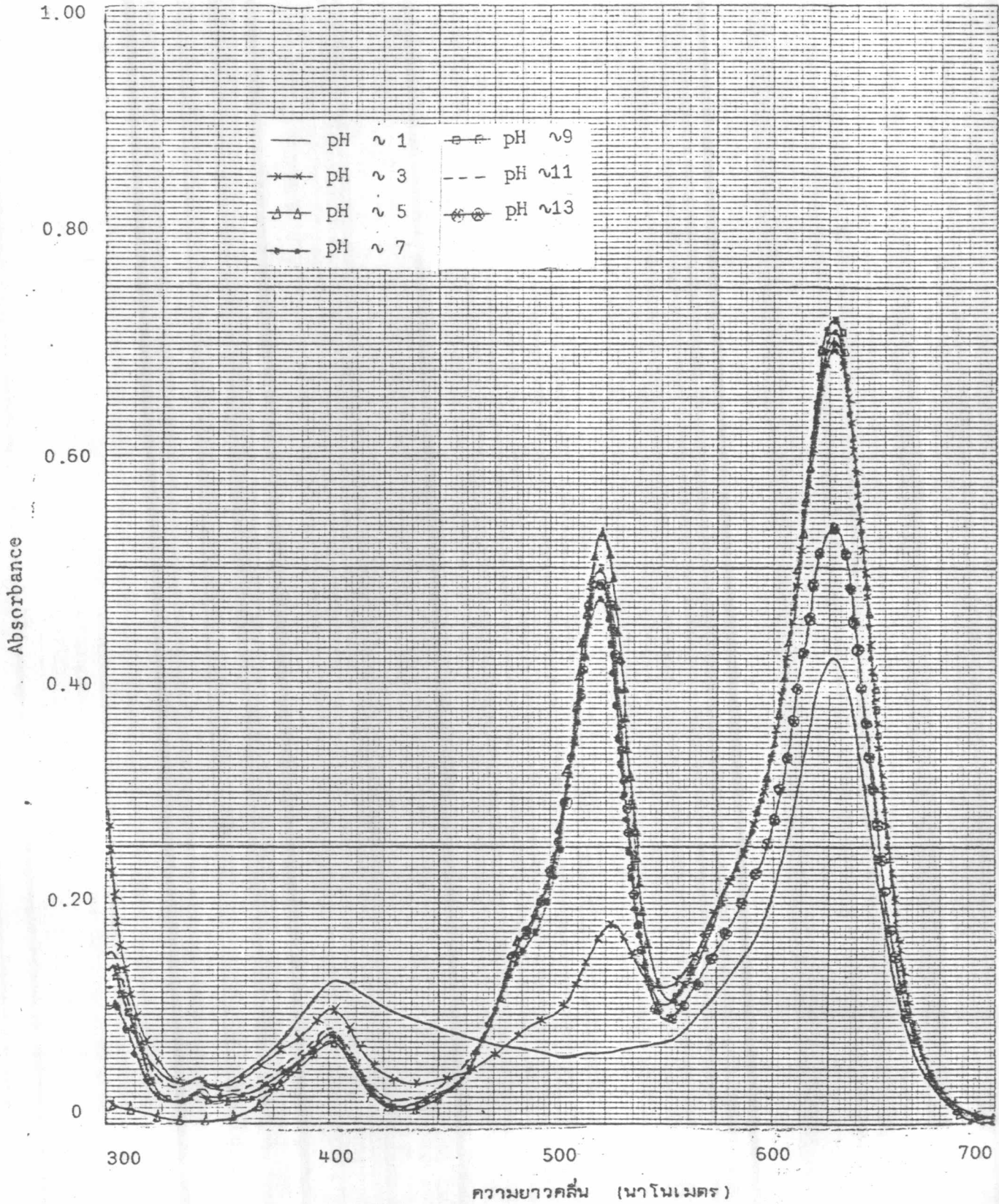
ชื่อสี	pH	ความยาวคลื่นที่ดูดกลืนแสง ดีที่สุด (นาโนเมตร)	แอมพลิจูดสเปกตรารูปที่
<u>สีเขียวเบอร์ 2</u>	1.30	425 , 610	34
ตาร์ตราซีน	3.00	425 , 610	
กับ	5.05	425 , 610	
อินดิโกคาร์มีน	7.00	425 , 610	
	9.05	420 , 610	
	11.05	380 , 610	
	12.45	380 ;	

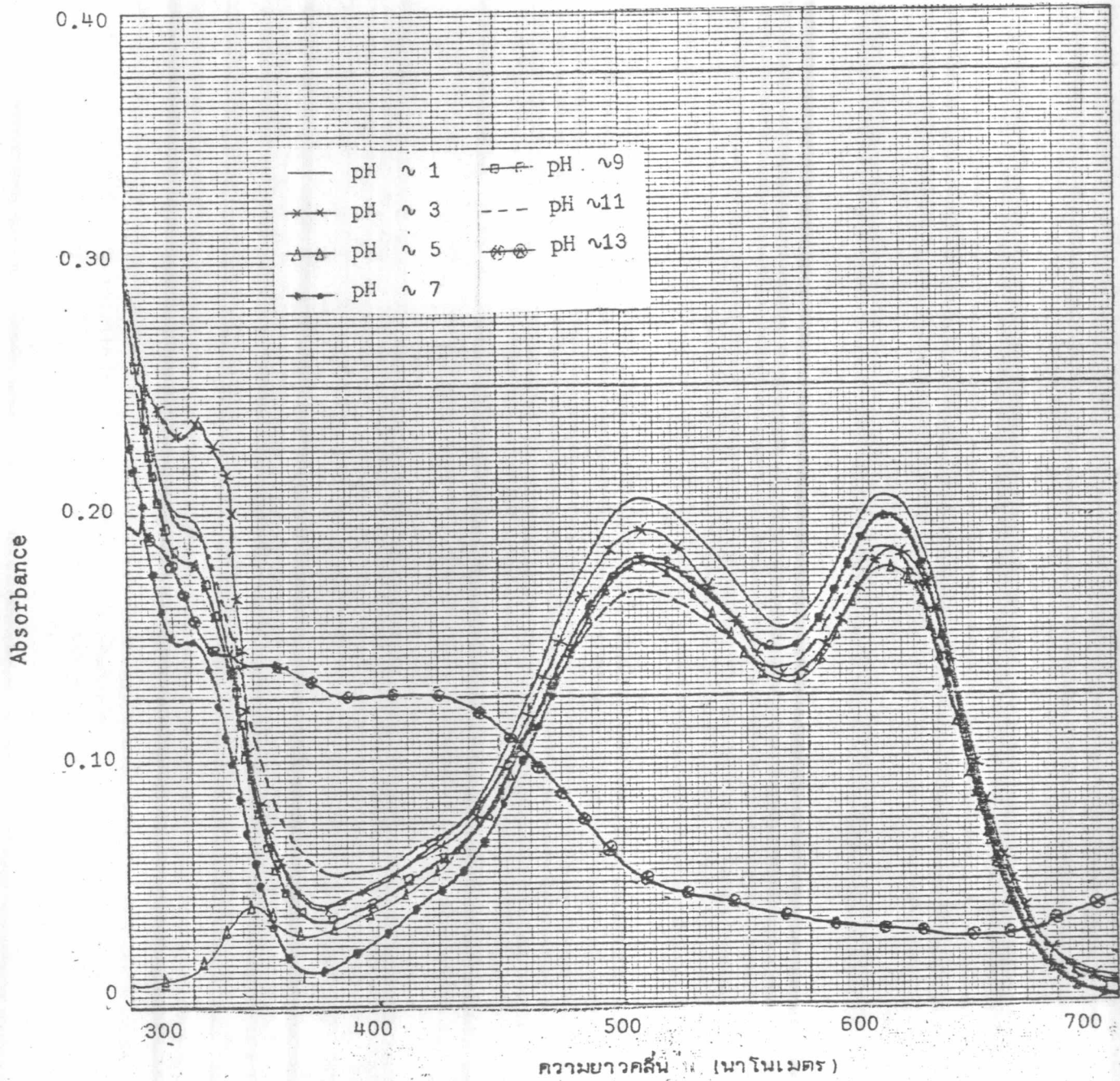
รูปที่ 24 แสดงวิลิเชิตแอมป์ของชั้นลึปกตราของสีม่วง เบอร์ 1 ที่ pH ต่าง ๆ

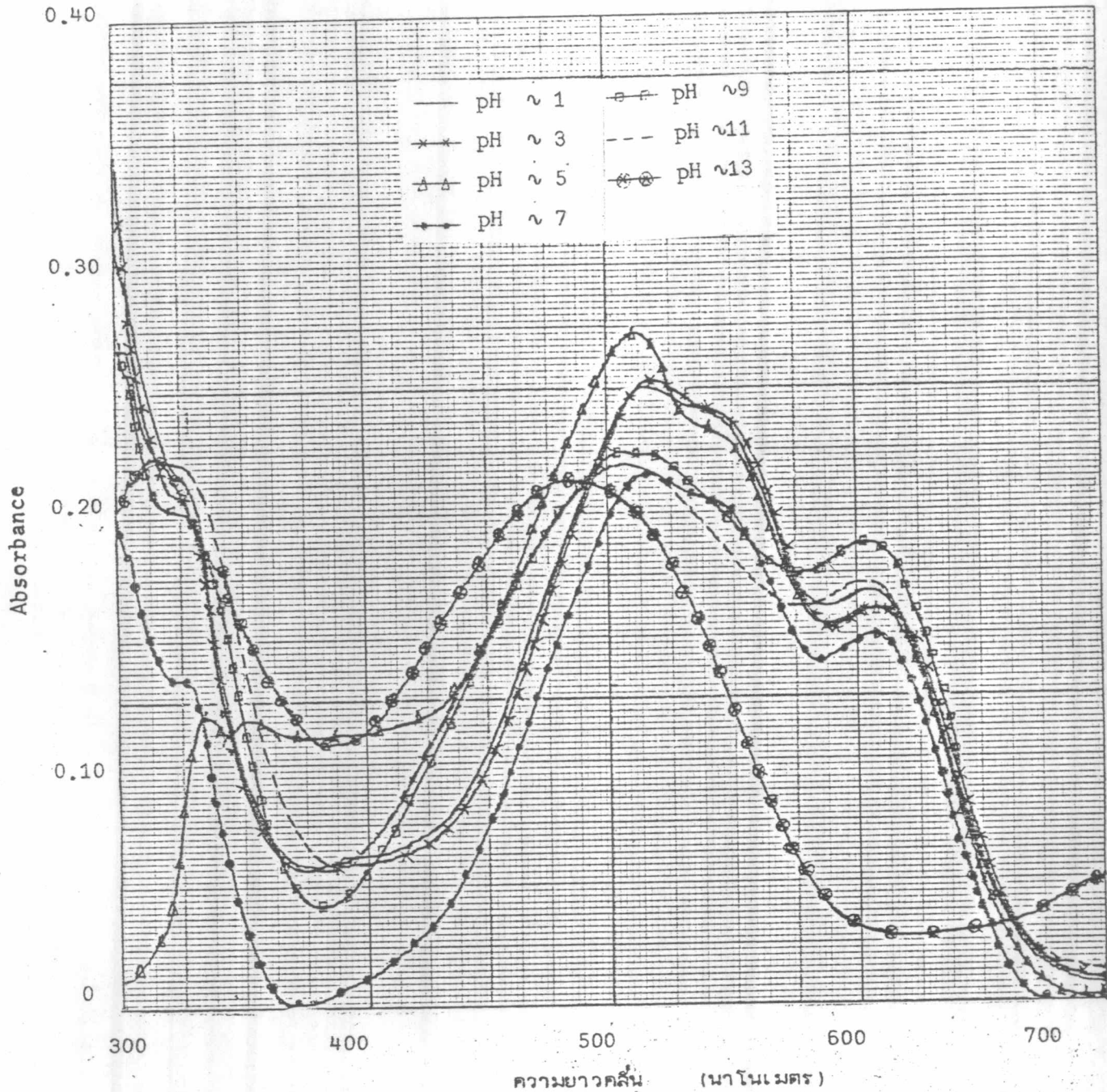
รูปที่ 25 แสดงวิถีเฮลเลนแบลชออบซอร์บชันลูปেকตราของ สีม่วง เบอร์ 2 ที่ pH ต่าง ๆ

รูปที่ 26 แสดงวิถีไอโซแอบซอร์บชันสเปกตร้าของสีม่วง เบอร์ 3 ที่ pH ต่าง ๆ

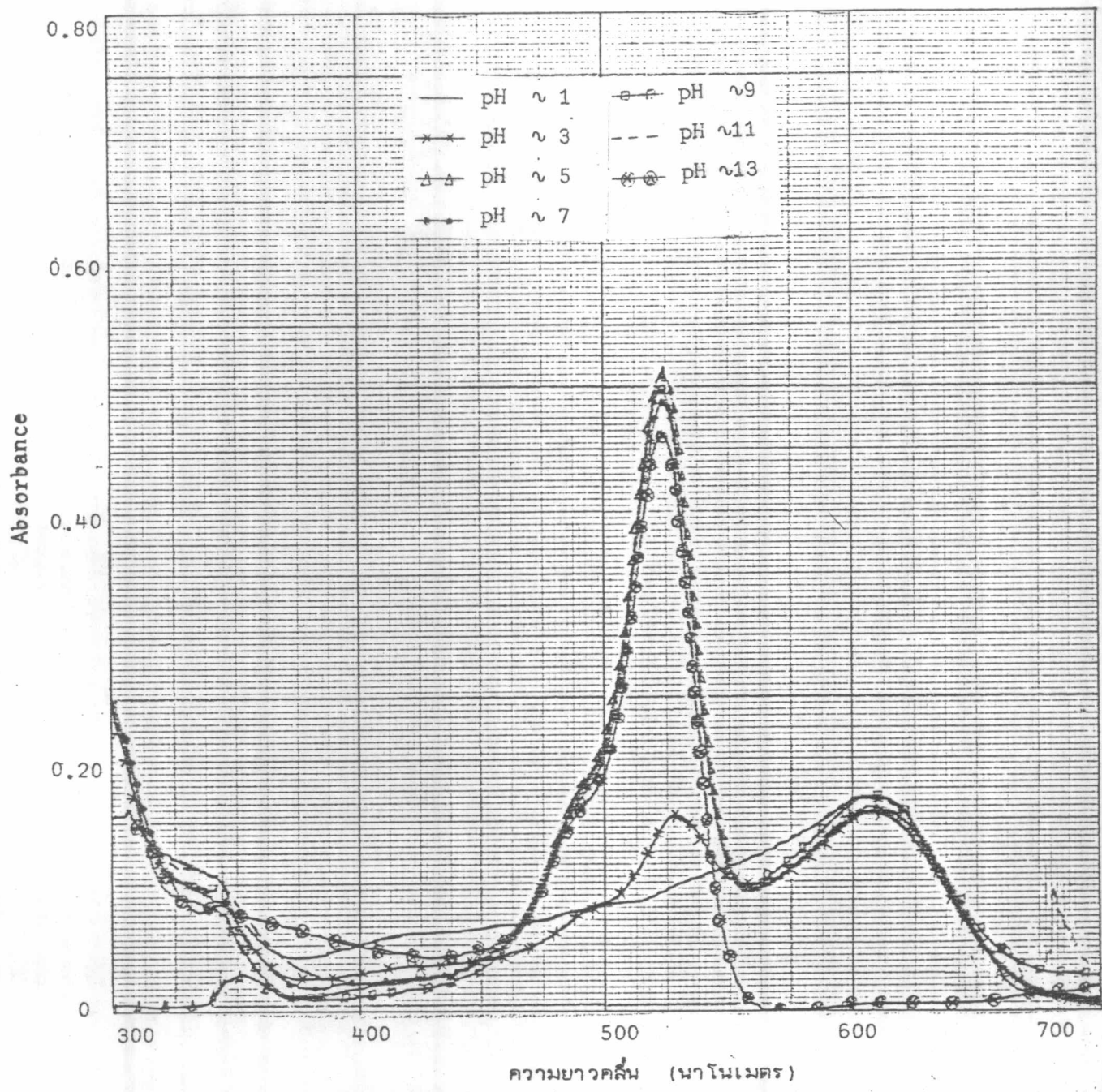

รูปที่ 27 แสดงวิถีโวลแฟกซ์ของลิควิดคริสตัลของ ลิควิด เบอร์ 4 ที่ pH ต่าง ๆ

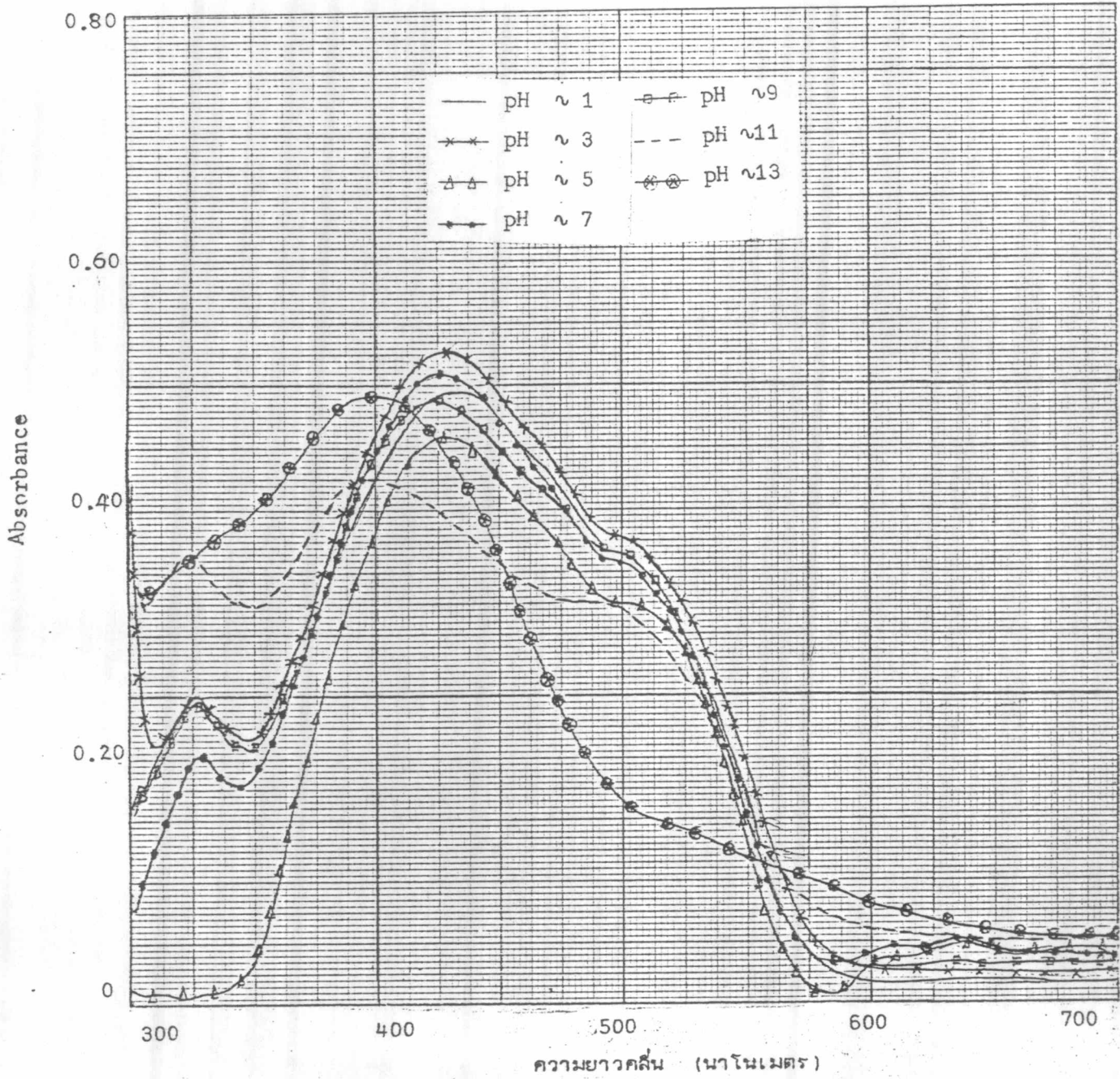

รูปที่ 28 แสดงวิถีเปิลแอมซอบซันส์เปกตรารของ สีม่วง เบอร์ 5 ที่ pH ต่าง ๆ

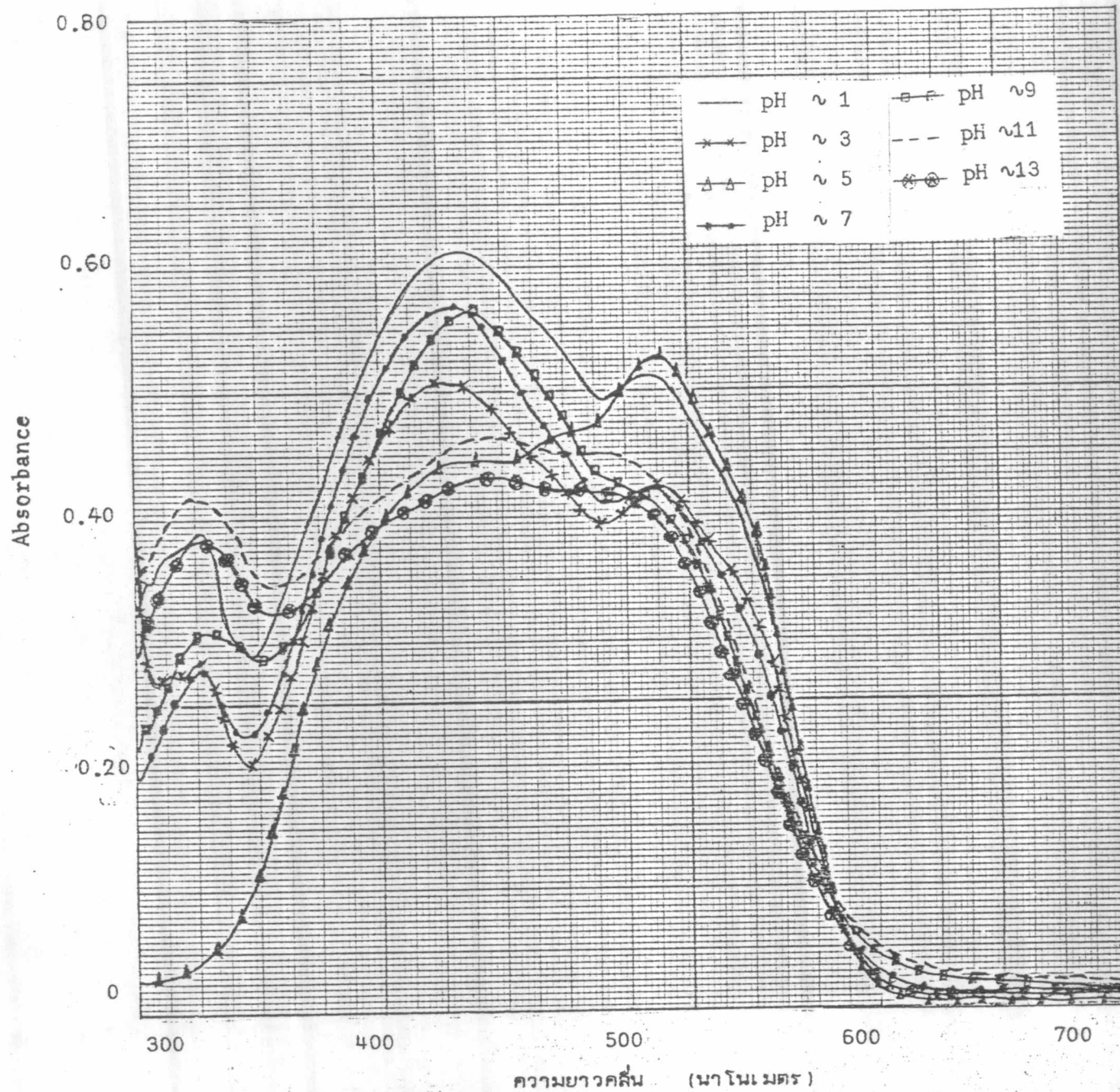
ความยาวคลื่น (นาโนเมตร)

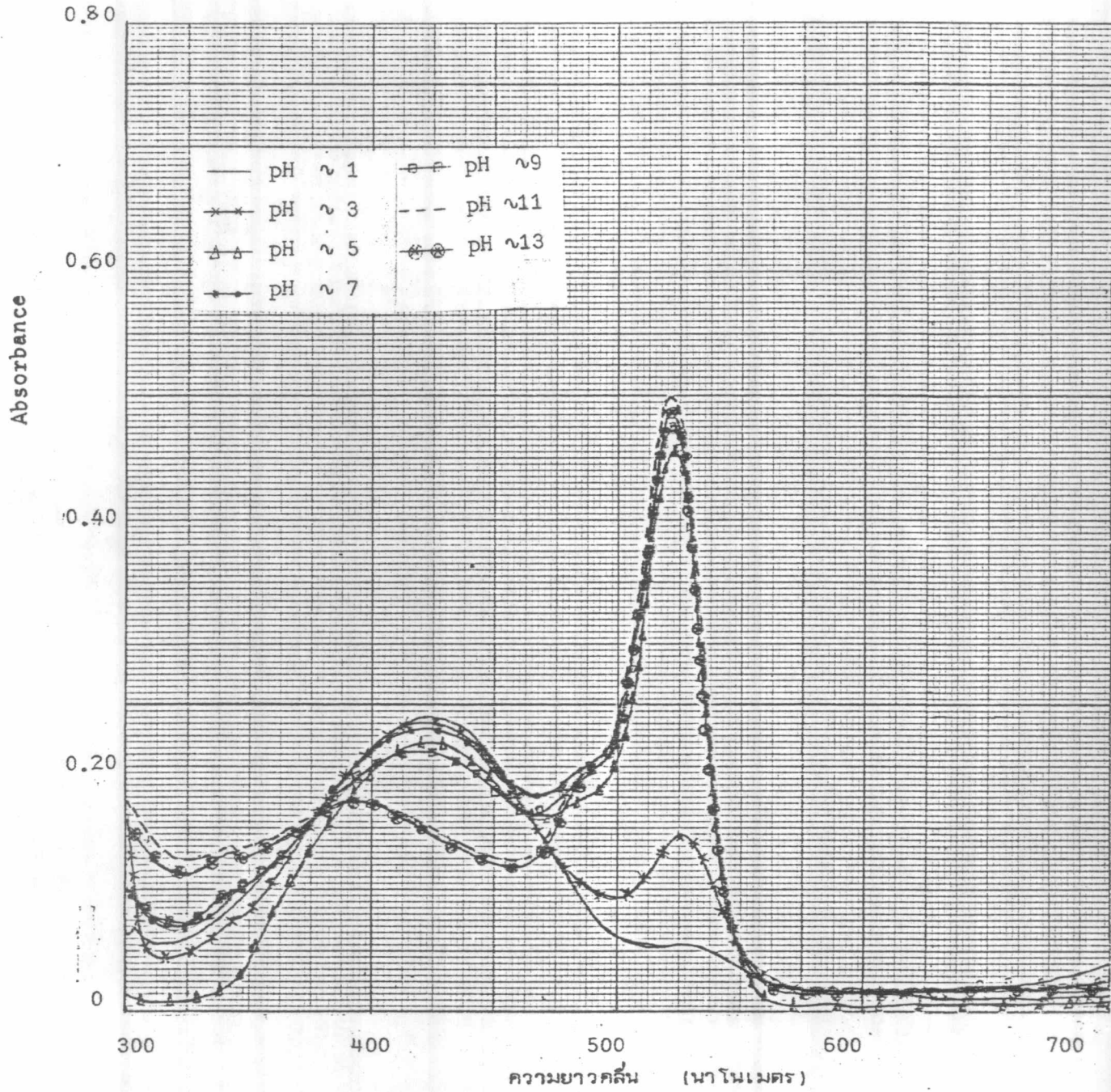
รูปที่ 29 แสดงวิไลเชิลแอมบอซอชันลึเปกตราของ สีม่วง เบอร์ 6 ที่ pH ต่าง ๆ

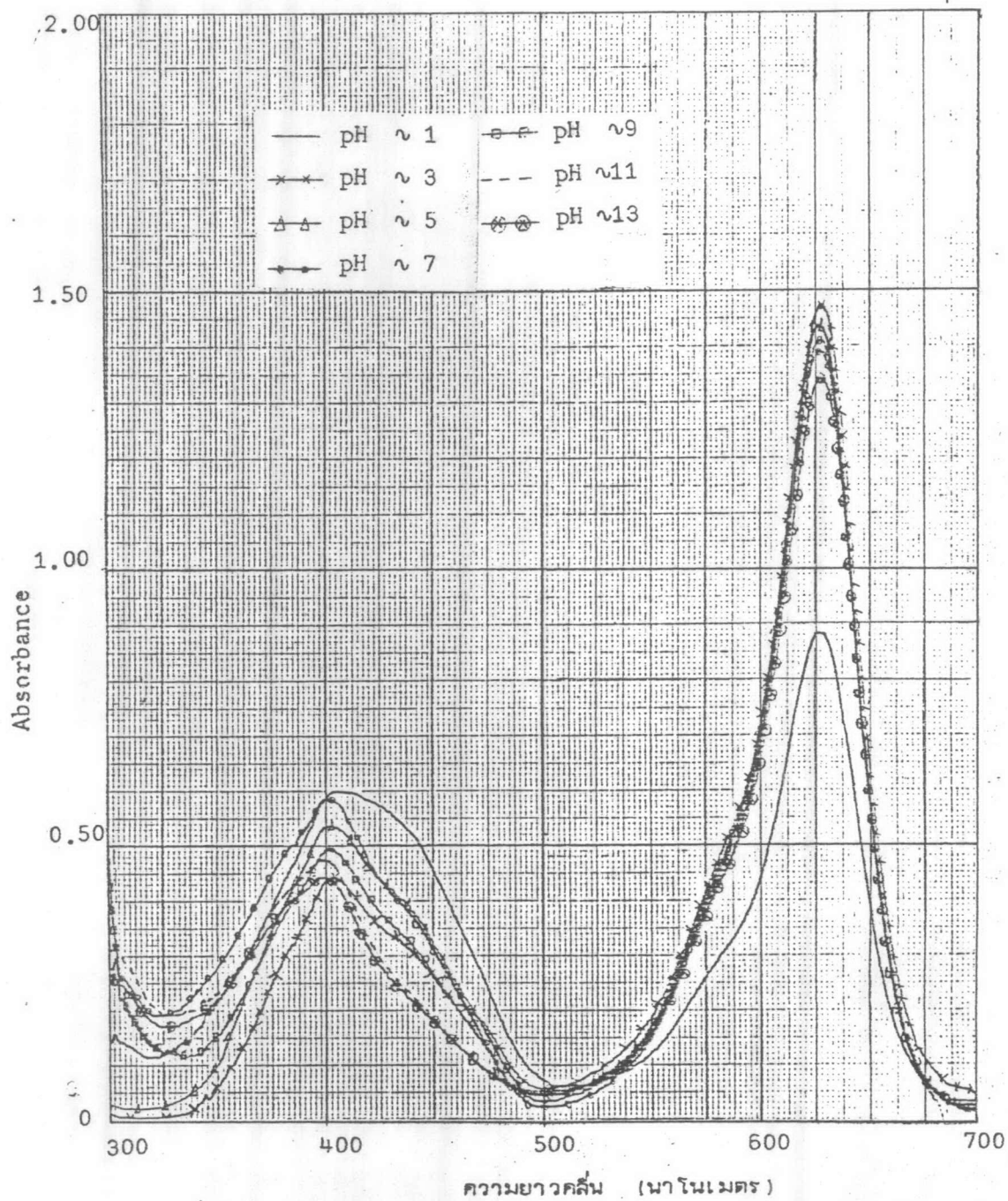
รูปที่ 30 แสดงวิถีเปอแลบซอซันล่เปกตราของ สิลิม เบอ์ 1 ที่ pH ต่าง ๆ

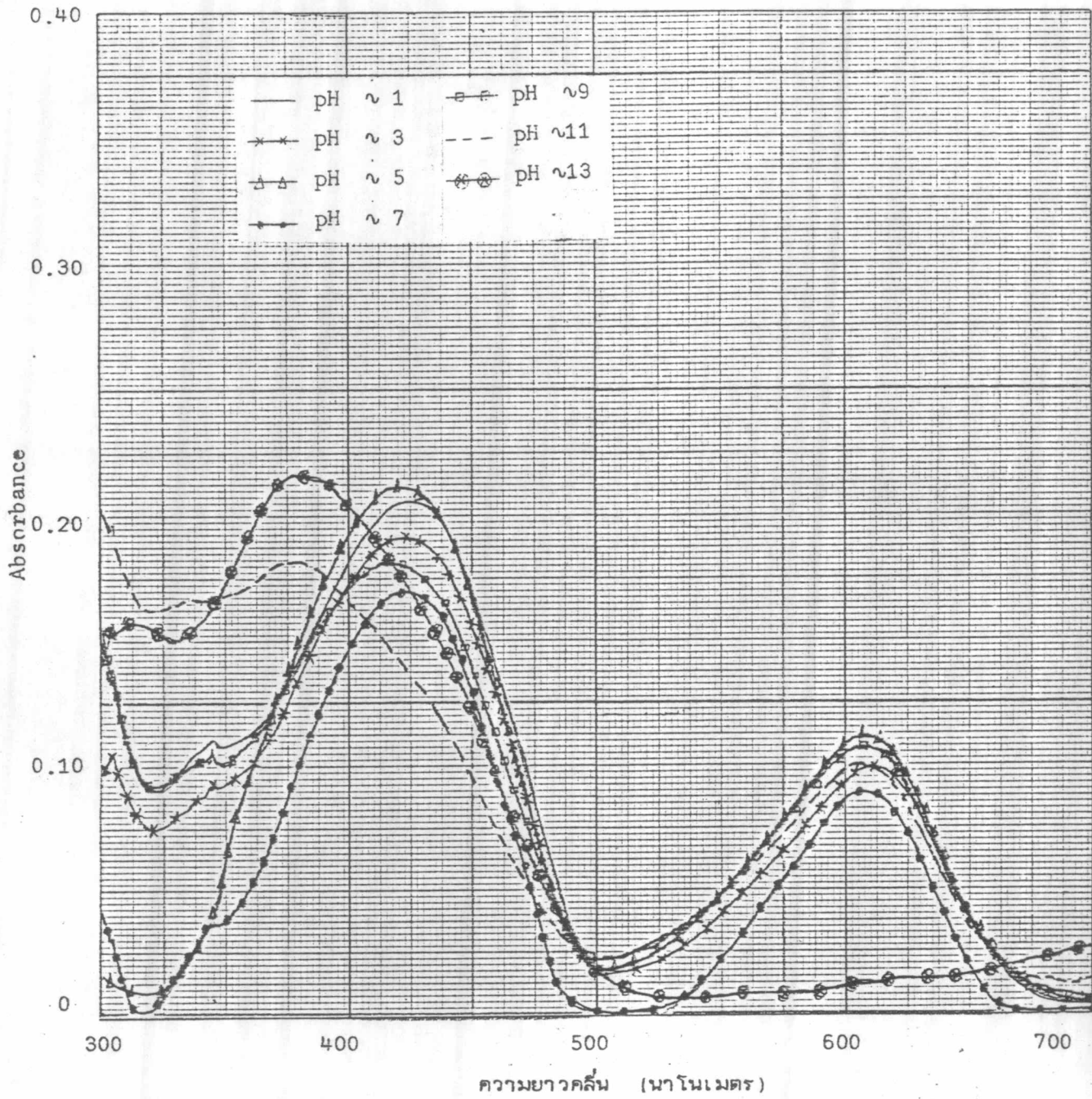
รูปที่ 31 แสดงวิเลเชลแอมป์ซอบซันส์เปกตราของ สลิ้ม เบอร์ 2 ที่ pH ต่าง ๆ

รูปที่ 32 แสดงวิถีไอโซออปติคัลของ สลิม เบอ 3 ที่ pH ต่าง ๆ

รูปที่ 23 แสดงวิถีไอโซแอบซอร์บชันสเปกตรัมของ สีย้อม เบอริ 1 ที่ pH ต่าง ๆ

รูปที่ 34 แสดงวิลิเอดแอมพลิจูดของ สีเขียว เบอร์ 2 ที่ pH ต่างๆกัน

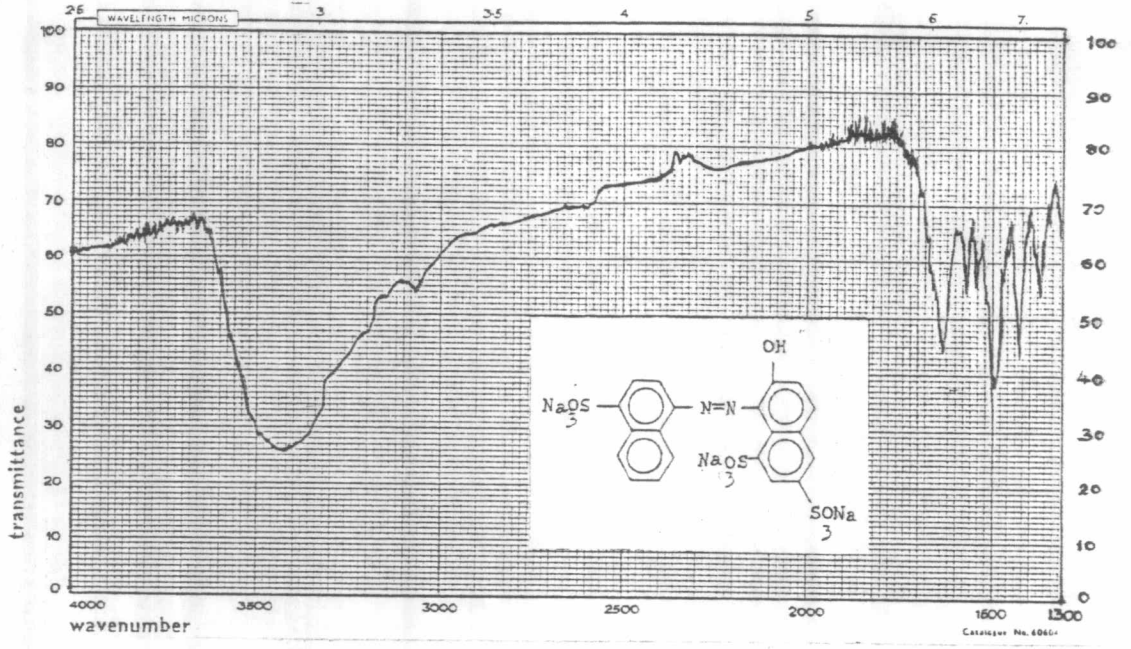
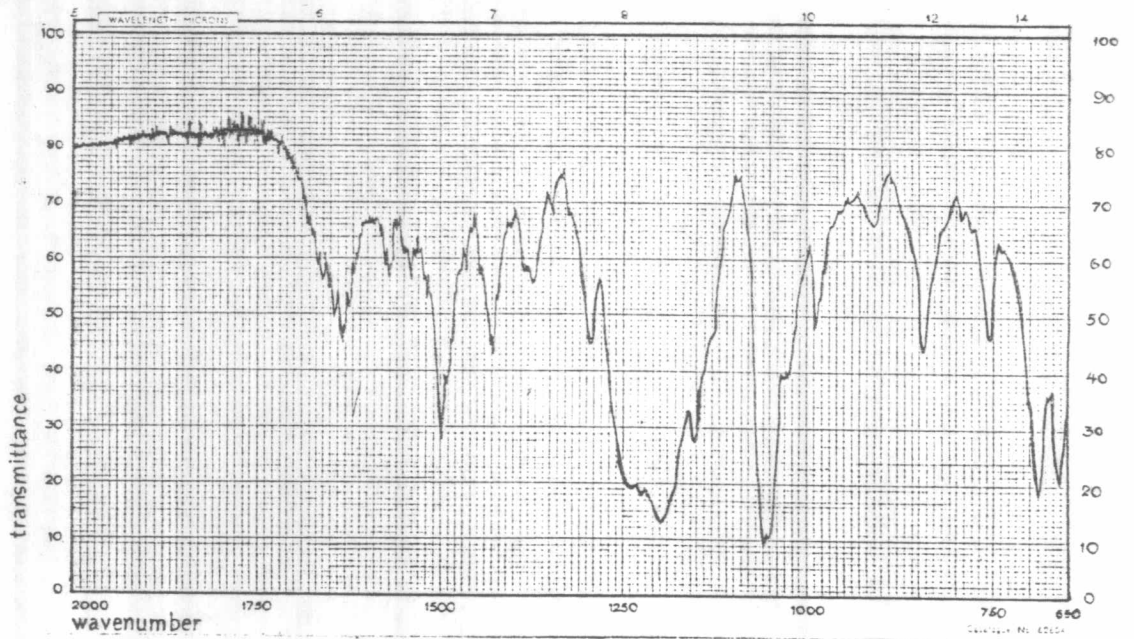
4.3 ผลการศึกษาคุณสมบัติการดูดกลืนแสงในช่วงอินฟราเรดของสีผสมอาหาร

จากการทดลองตามข้อ 3.2.3 ก. และ 3.2.3 ข. ผลการดูดกลืนแสงอินฟราเรดของสีผสมอาหารแต่ละชนิดตั้งแสดงในตารางที่ 13 และแสดงอินฟราเรดสเปกตราดังแต่รูปที่ 35-47

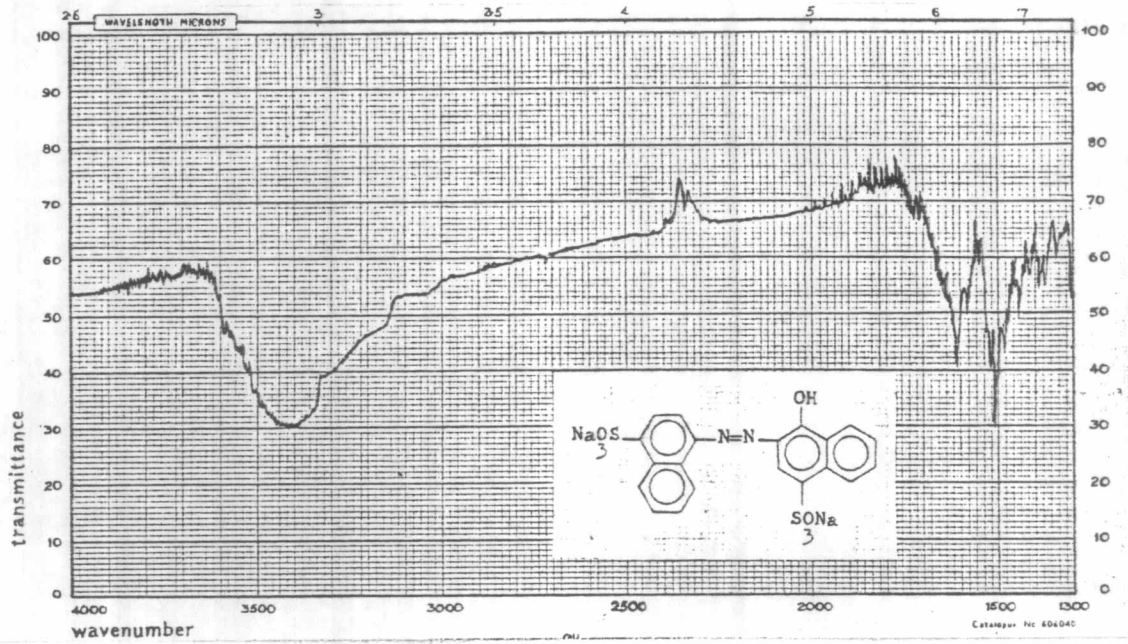
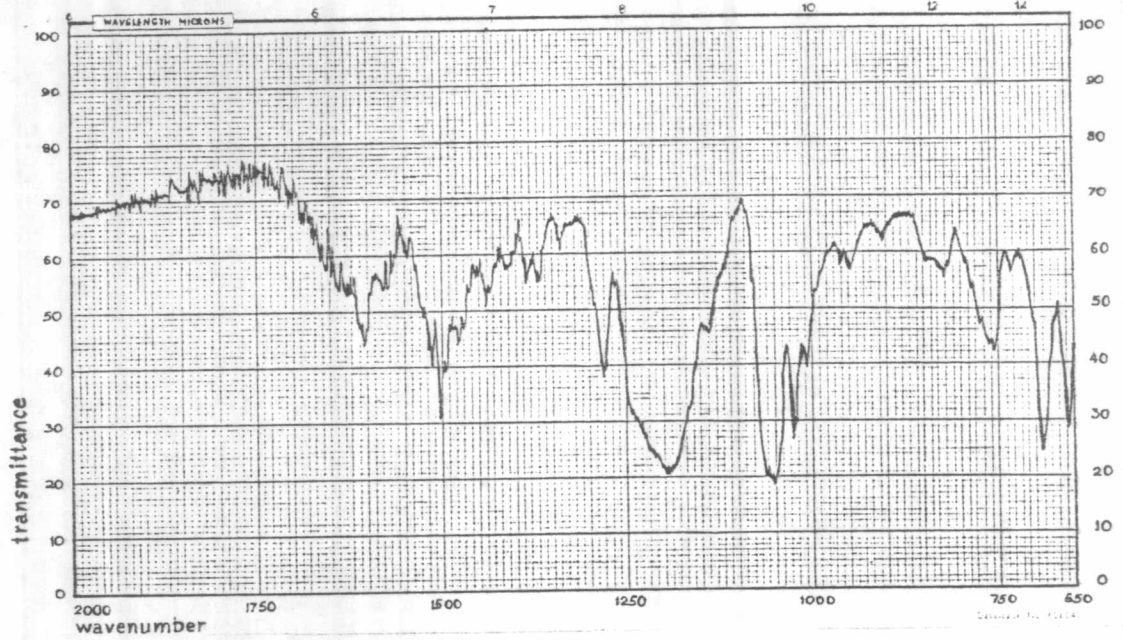
ตารางที่ 13 แสดงผลของการดูดกลืนแสงอินฟราเรดของสีต่าง ๆ

ชื่อสี	อินฟราเรดสเปกตรารูปที่
ปองโซ 4 อาร์	35
เอโซรูบิน	36
เออร์โทรซิน	37
ตาร์ตราซิน	38
ซีนเซต เยลโลว์ เอฟ ซี เอฟ	39
บริลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ	40
อินดิโกคาร์มีน	41
ฟาล์ท กรีน เอฟ ซี เอฟ	42
โรโบฟลาวิน	43
เบตา-คาโรทีน	44
เบตา-อะโป-8'-คาโรทีนาล	45
แคนทาแซนทีน	46
คลอโรฟิลล์	47

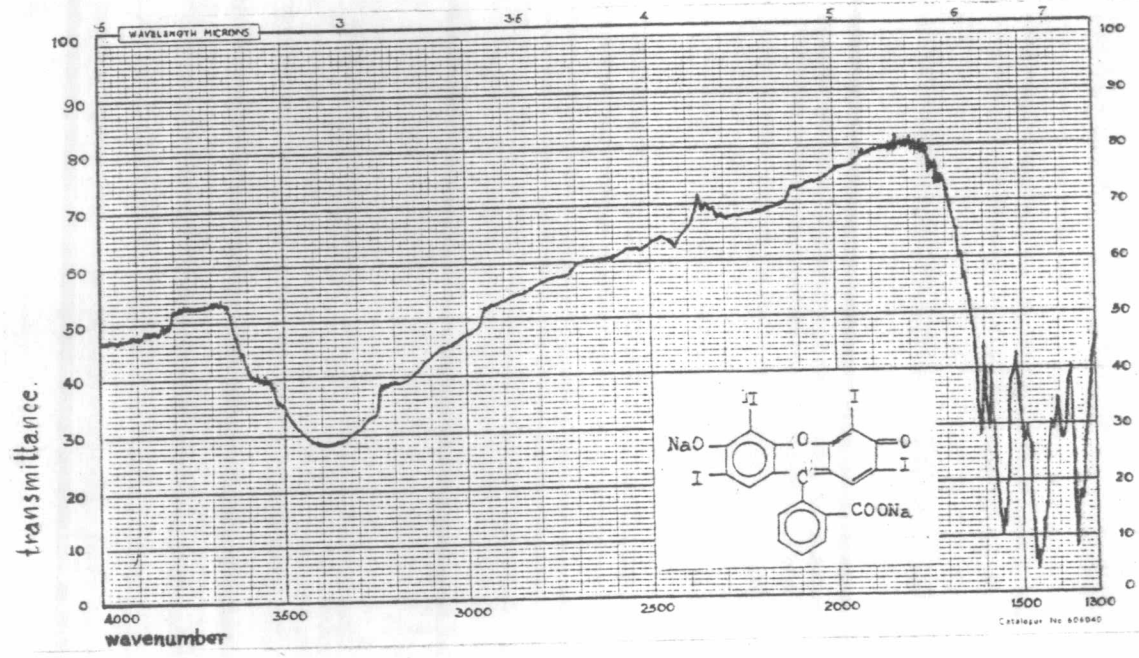
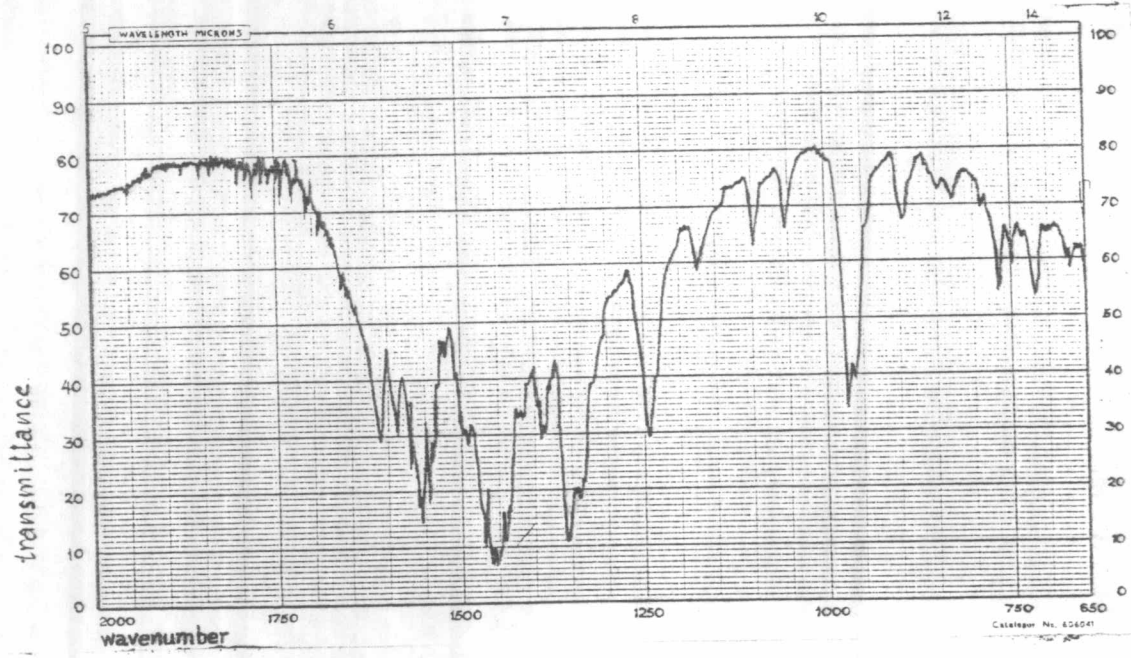
จากอินฟราเรดสเปกตรากของสีแต่ละชนิดจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวของสี ซึ่งจะมีประโยชน์ในการวิเคราะห์และการตรวจสอบสีซึ่งจะแสดงลักษณะฟังก์ชันในกรุปต่าง ๆ ในสีนั้น แต่ก็มีข้อเสียที่ว่า ตัวอย่างสีที่ใช้ทดสอบจะต้องบริสุทธิ์และมีปริมาณมากพอสมควร แต่การนำไปใช้ในการวิเคราะห์สีในพวกอาหารตัวอย่างนั้นค่อนข้างยากเพราะสีที่แยกออกมาได้ปริมาณน้อยและไม่บริสุทธิ์มากพอเพียงที่จะนำไปตรวจการดูดกลืนแสงอินฟราเรดได้

รูปที่ 35 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ ปองโซ 4 อาร์ ในจำนวนช่วงคลื่น 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

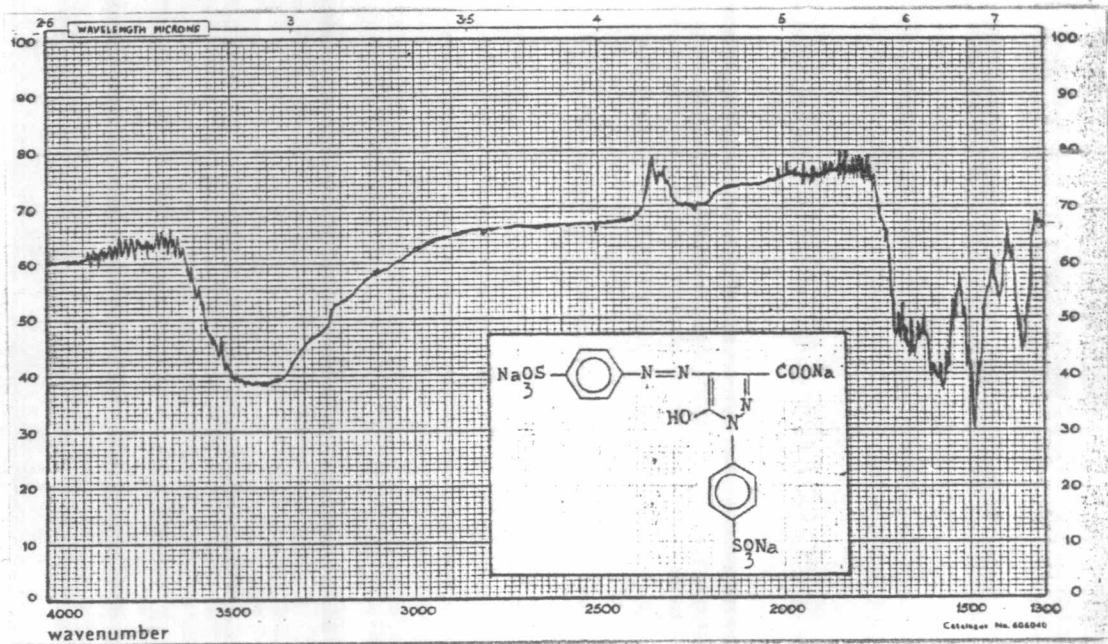
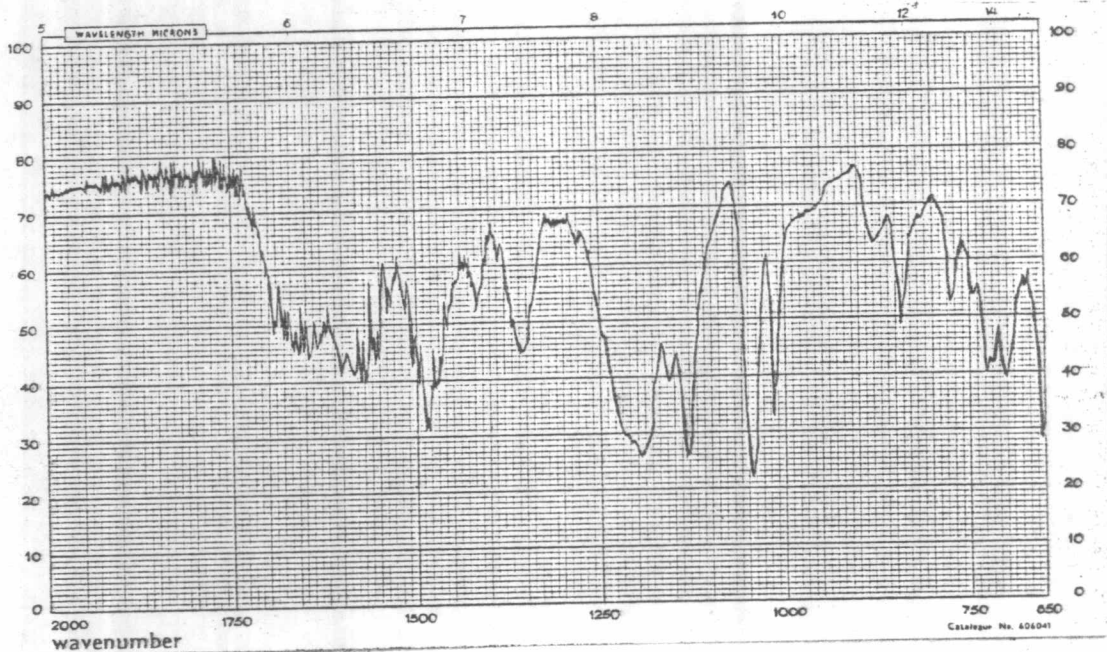
รูปที่ 36 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ เอโซรูบินในขั้วจำนวนคลื่น
 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

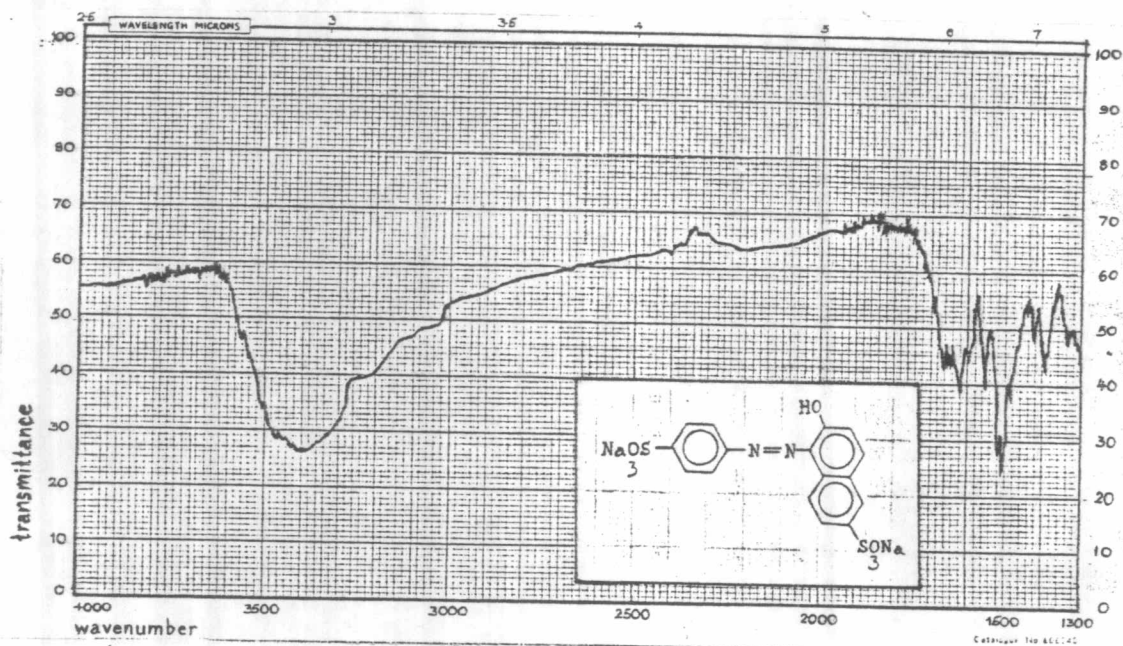
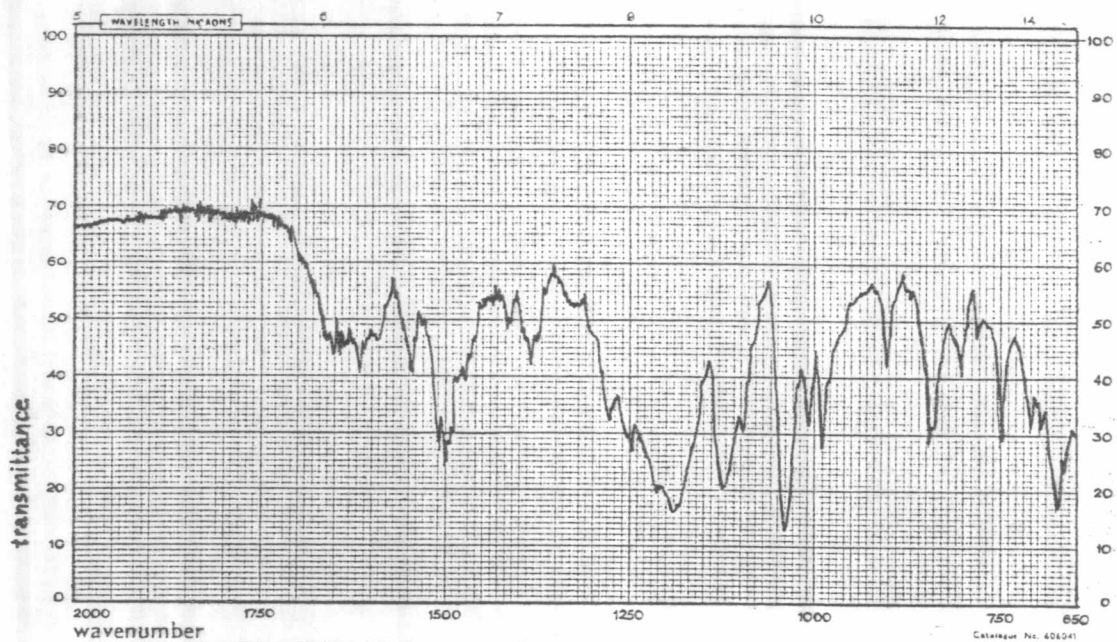
รูปที่ 37

แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ เอริโธรซิน ในช่วงจำนวนคลื่น

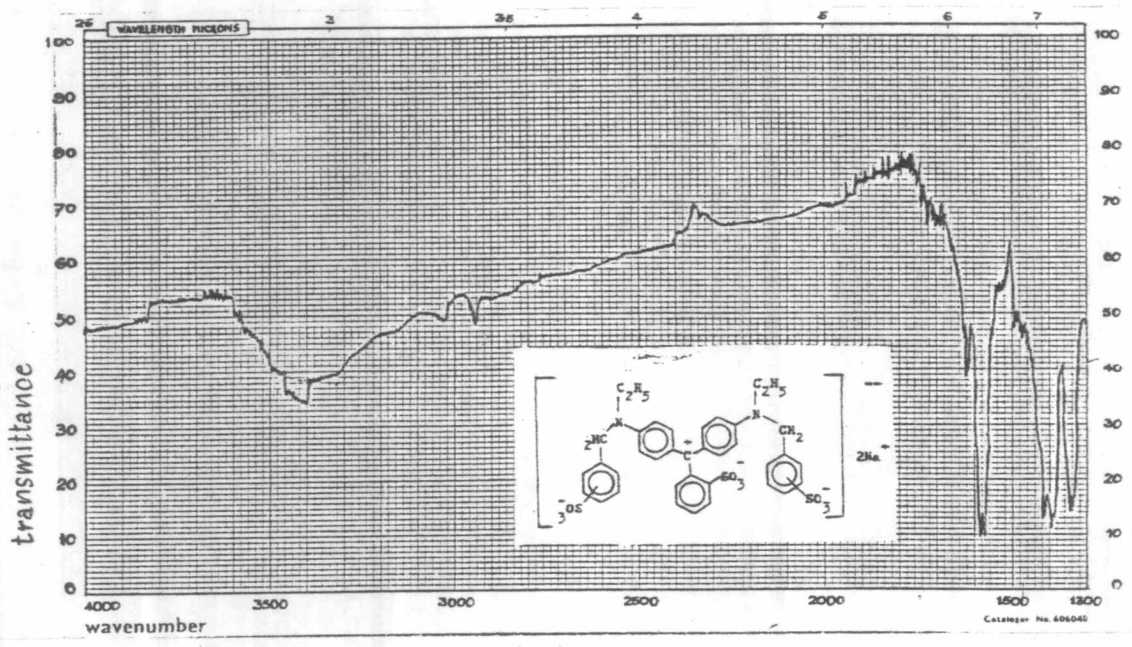
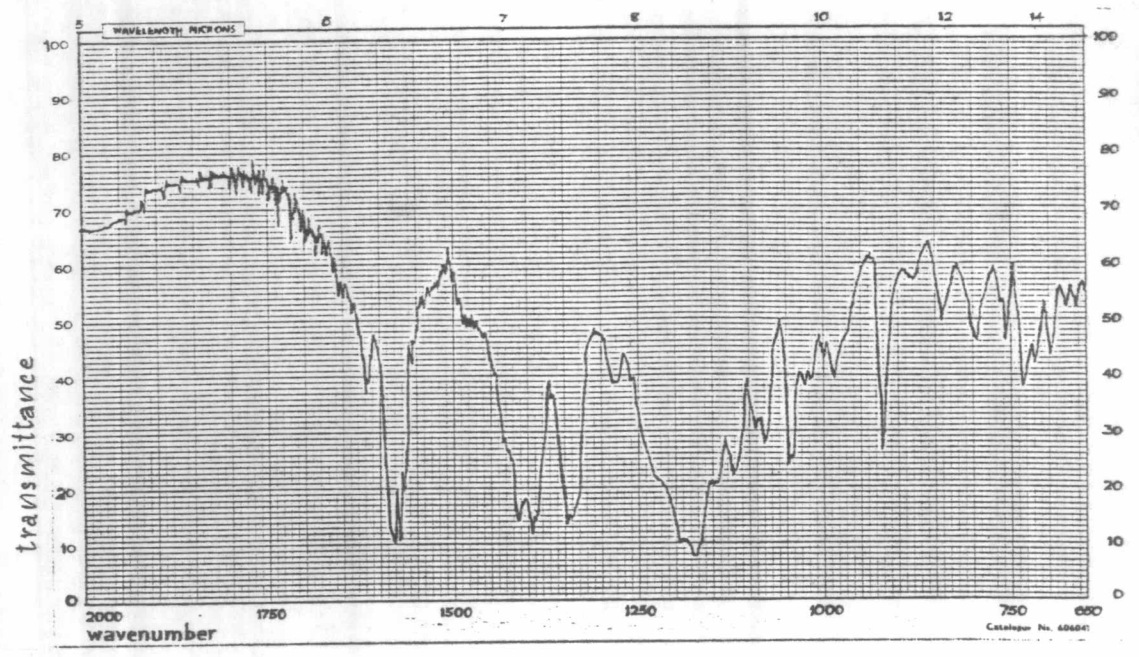
650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

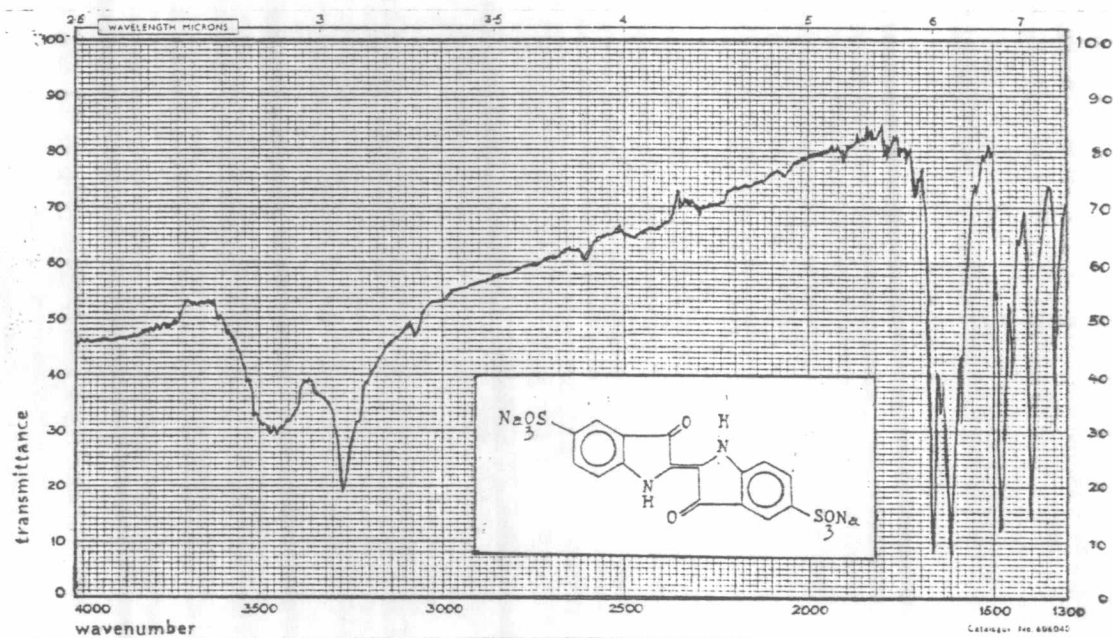
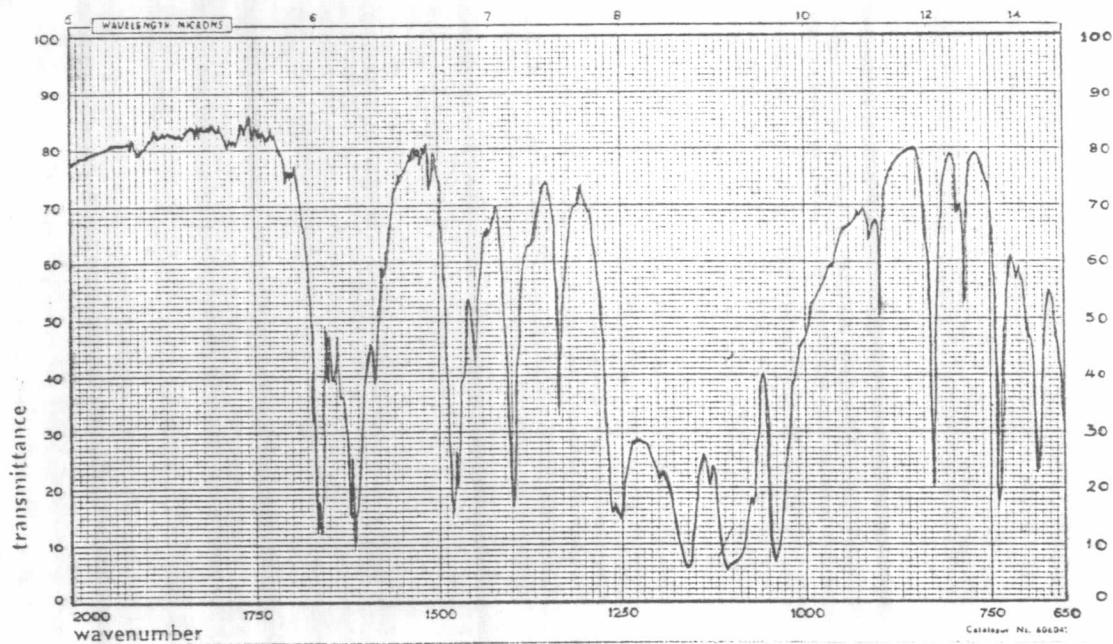
รูปที่ 38 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ ตาร์ตราซีน ในช่วงจำนวนคลื่น 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

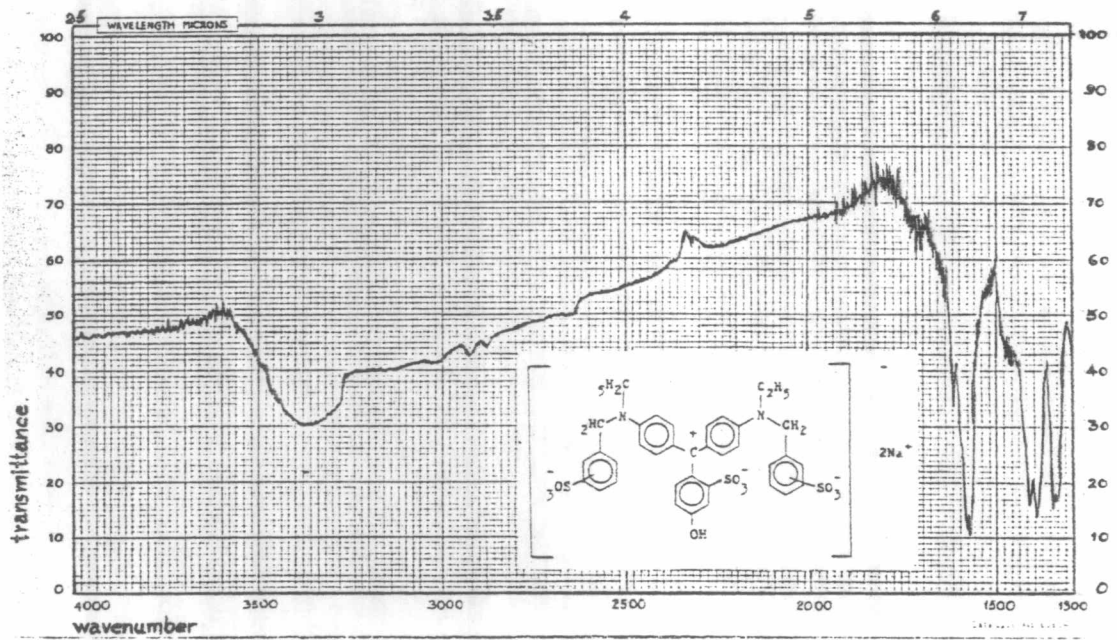
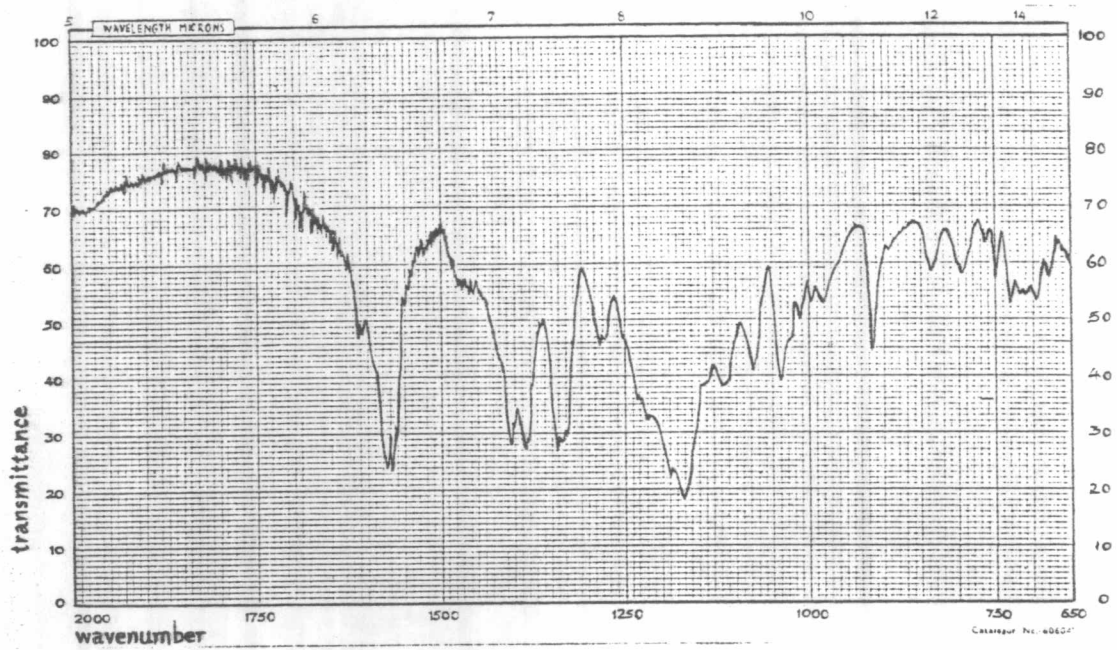
รูปที่ 39 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ ซีนเซต เฮลโลว์ เอ็ฟ ซี เอ็ฟ
 ในช่วงจำนวนคลื่น 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ
 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

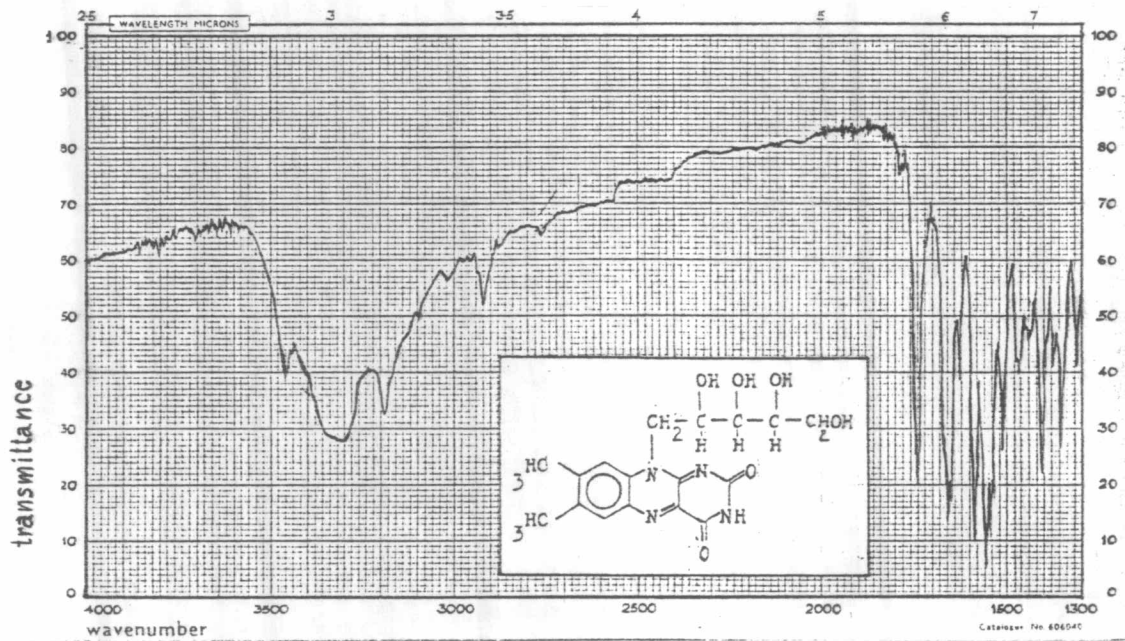
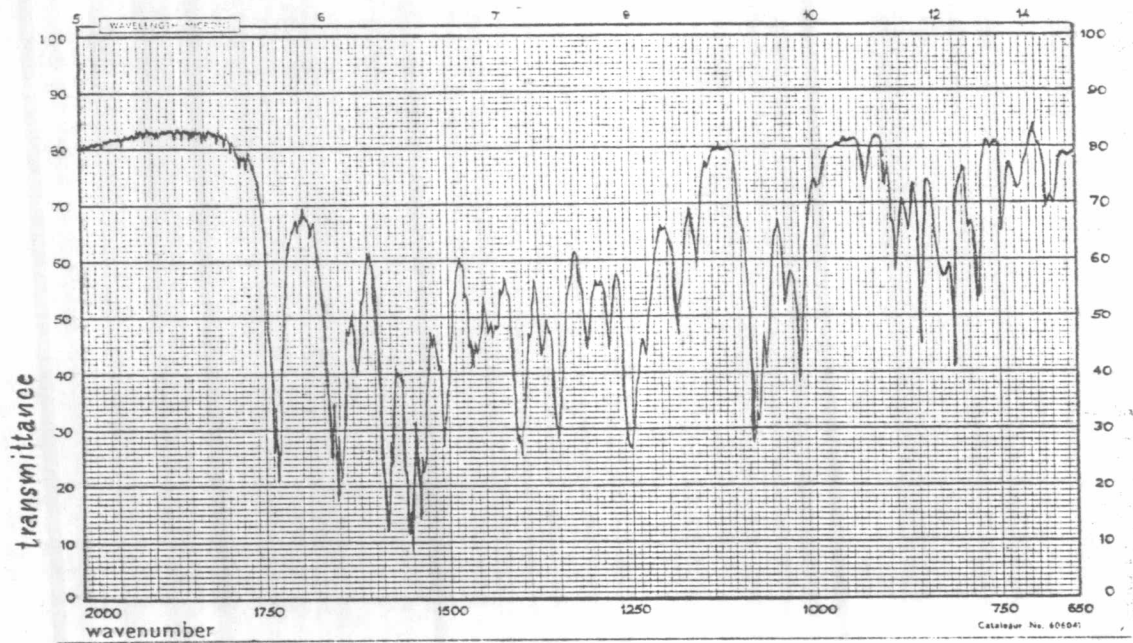
รูปที่ 40 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ ปริลเสียนท์ บลู เอพ ซี เอพ
 ในช่วงจำนวนคลื่น 650 - 20000 เซนติเมตร⁻¹ และ
 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

รูปที่ 41 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ อินดิโกลคาร์มีน ในช่วงจำนวนคลื่น
650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

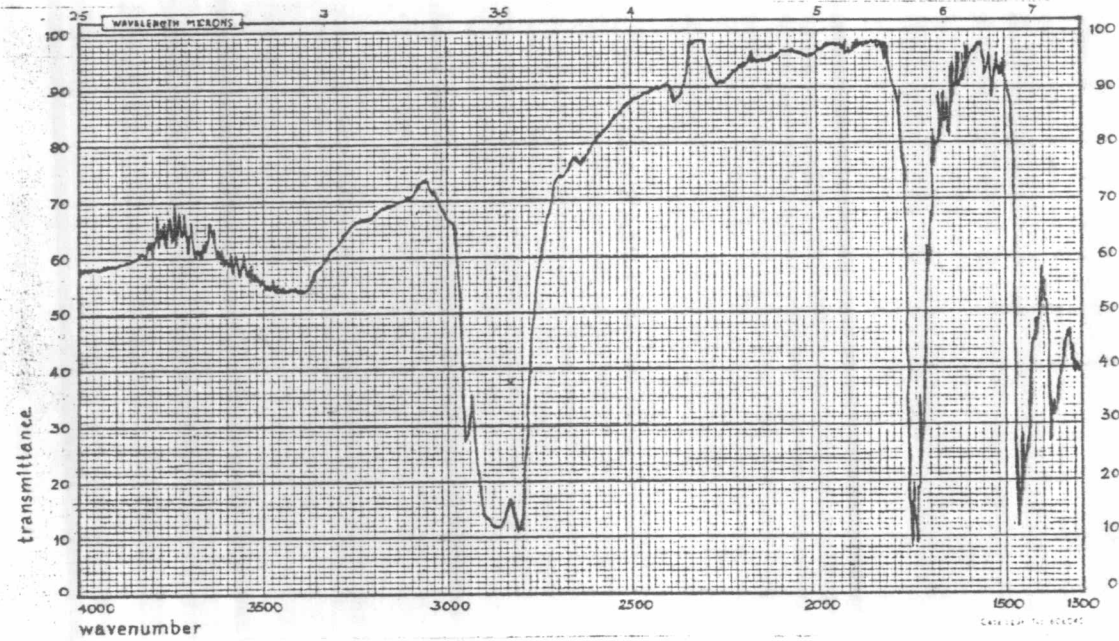
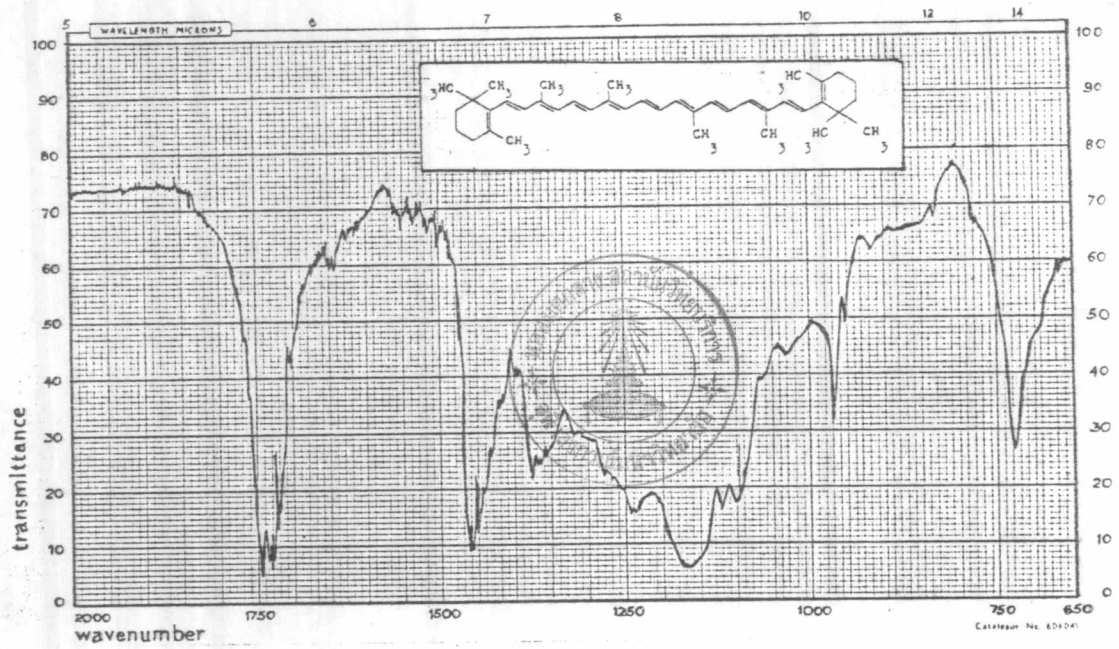
รูปที่ 42 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของฟาสท์ กรีน เอพ ซี เอพ
 ในช่วงจำนวนคลื่น 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ
 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

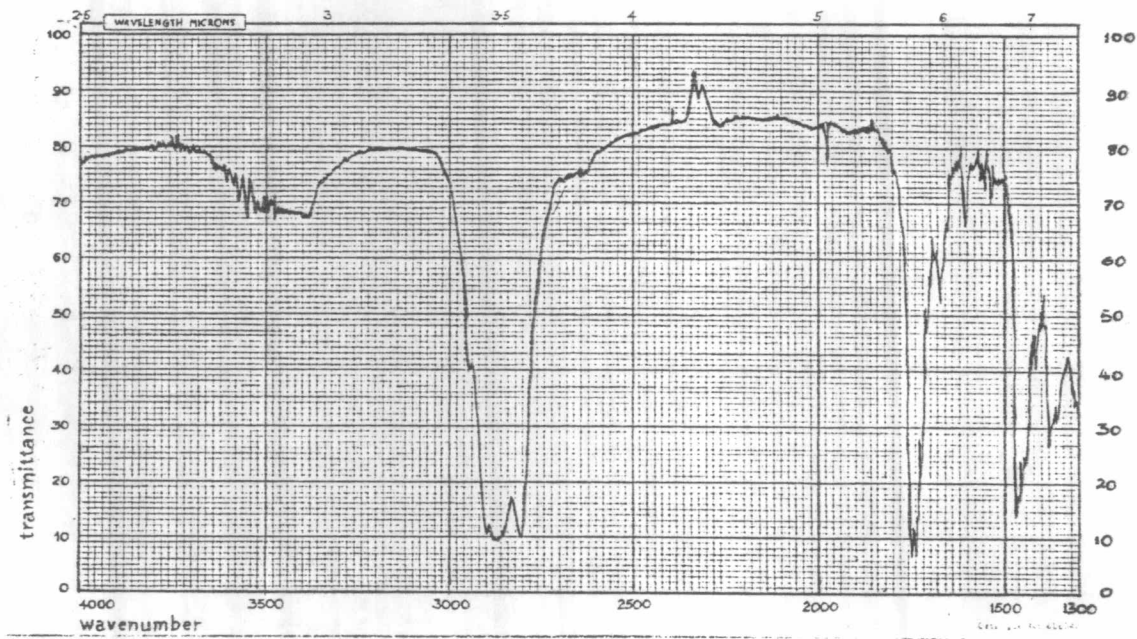
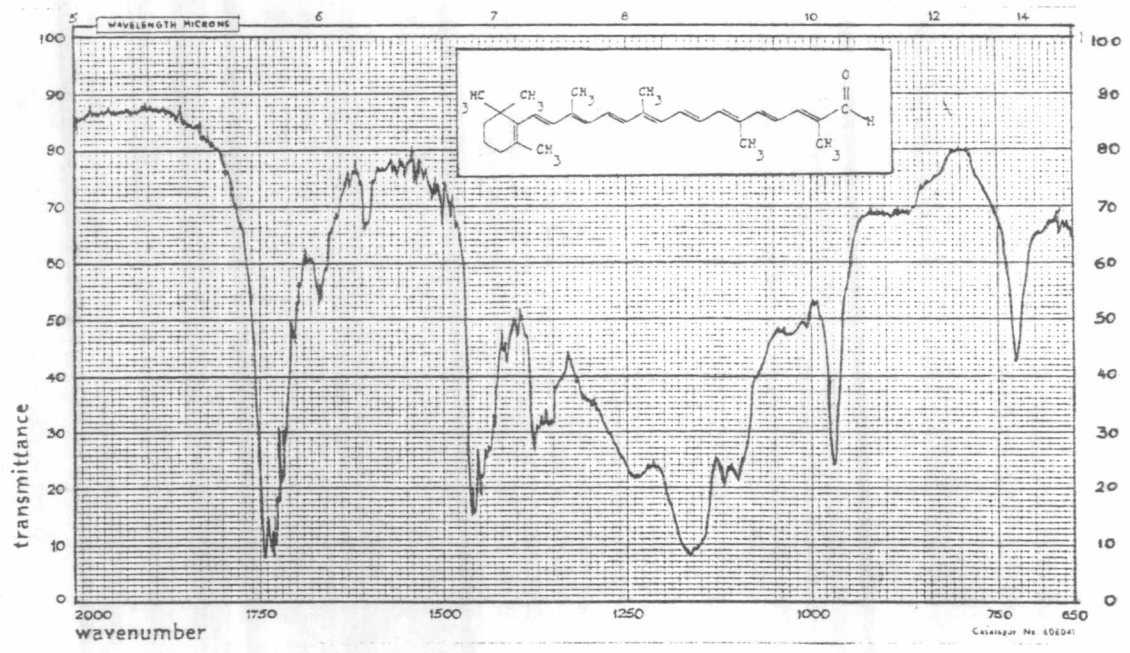
รูปที่ 43

แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ โรโบฟลาวิน

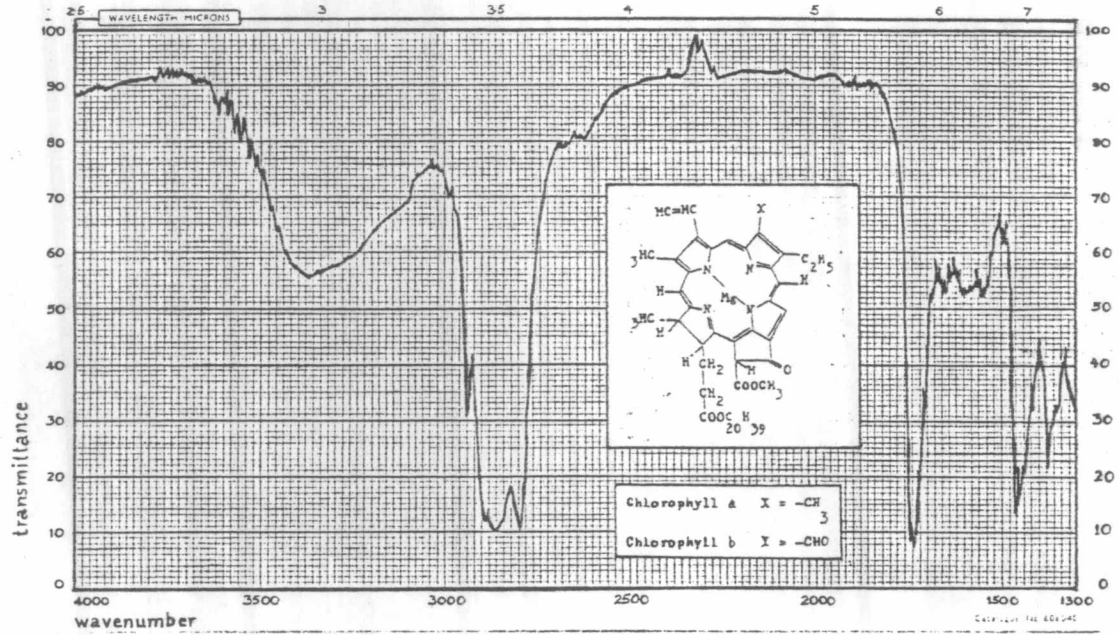
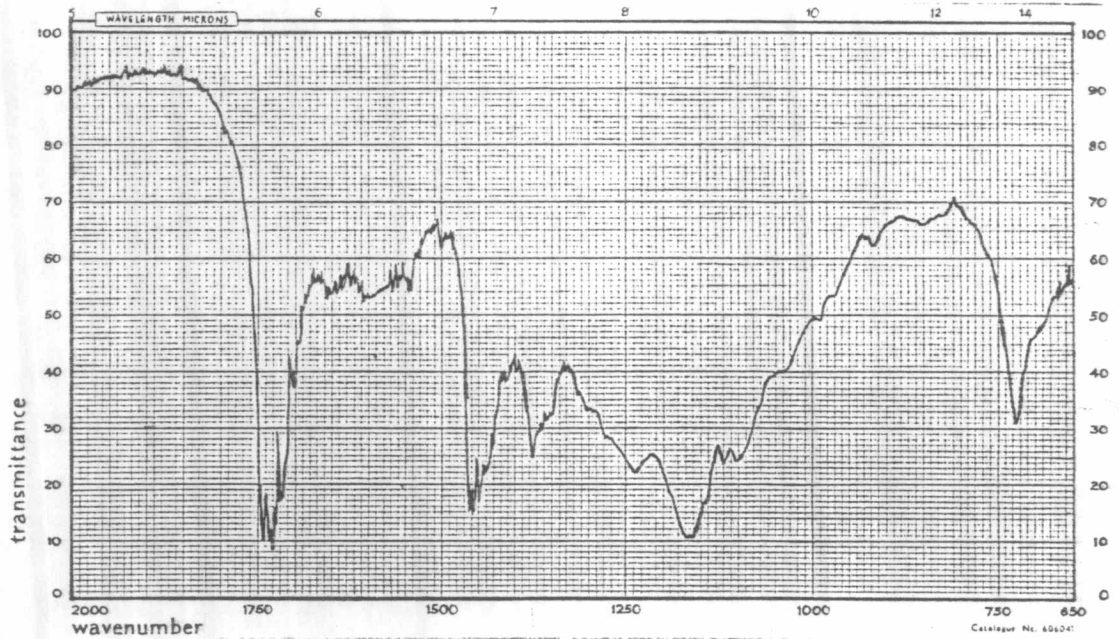
ในช่วงจำนวนคลื่น 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

รูปที่ 44 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ เบตา - คาร์โรทีน
 ในช่วงจำนวนคลื่น 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ
 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

รูปที่ 45 แสดงอินฟราเรดสเปกตรัมของ เบตา - อะโป - 8' - คาโรทีนาล
 ในช่วงจำนวนคลื่น 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹ และ 1300 - 4000
 เซนติเมตร⁻¹

รูปที่ 47 แสดงอินฟราเรดลึ่เปกตรัมของคลอโรฟิลล์
 ในช่วงจำนวนคลื่น 650 - 2000 เซนติเมตร⁻¹
 และ 1300 - 4000 เซนติเมตร⁻¹

4.4 ผลการศึกษาคุณสมบัติทางเคมีของสีผสมอาหารที่มีต่อสารเคมีต่าง ๆ

จากการศึกษาคุณสมบัติทางเคมีของสีผสมอาหารที่มีต่อสารเคมีต่าง ๆ นั้น ได้ทำการทดลองกับสีผสมอาหารที่ละลายน้ำได้และสีผสมอาหารที่ละลายในตัวทำละลายอินทรีย์

4.4.1 สีผสมอาหารที่ละลายน้ำได้

1. ผลการศึกษาปฏิกิริยาทางเคมีของสีผสมอาหารที่เป็นผงกับสารเคมีต่าง ๆ ได้ทำการทดลองตามข้อ 3.2.4 ก.1 และได้แสดงผลการเปลี่ยนแปลงสีของสีผสมอาหารแต่ละชนิดไว้ในตารางที่ 14 จากตารางนี้จะเห็นว่าสีแต่ละชนิดเมื่อทำปฏิกิริยากับกรดซัลฟูริกเข้มข้นแล้วสีจะเปลี่ยนไปจากสีเดิมที่เป็นผง ทั้งนี้กรดซัลฟูริกคงไปทำปฏิกิริยาเคมีกับทั้งชั้นฟิล์มบางบางอย่าง และเมื่อเติมน้ำดีไอออนไนซ์ลงไปเพื่อทำให้สารละลายเพื่อจางลงก็จะสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของสีอีกครั้งหนึ่งซึ่งการเปลี่ยนแปลงสีแต่ละครั้งจะเป็นลักษณะเฉพาะตัวของสีนั้น ๆ ด้วย

ตารางที่ 14 แสดงผลของการทดลองเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสีต่าง ๆ ที่เป็นผงต่อสารเคมีบางชนิด

สีตัวอย่าง	สีของสารตัวอย่างที่เป็นผง	สีของสารละลายเมื่อเติมกรดซัลฟูริกเข้มข้น	
		ก่อนทำให้เจือจาง	หลังทำให้เจือจาง
บองโซ 4 อาร์	แดงส้ม	ม่วงแดง	แดง
เอโซรูบิน	แดงม่วง	ม่วงน้ำเงิน	แดงม่วง
เออร์โทรซิน	แดง	ส้มเหลือง	แดงชมพู
ตาร์ตราซิน	ส้ม	เหลือง	เหลือง
ซินเชต เบลโลว์	ส้ม	แดงส้ม	เหลืองส้ม
เอฟ ซี เอฟ			
บริลเลียนท์ บลู	น้ำเงิน	เหลือง	เขียวเหลือง
เอฟ ซี เอฟ			
อินดิโกคาร์มิน	น้ำเงิน	น้ำเงินม่วง	น้ำเงิน
ฟาสท์ กรีน	เขียวน้ำเงิน	เหลือง	น้ำเงินเขียว
เอฟ ซี เอฟ			
โรโบฟลาวิน	เหลือง	เหลืองแดง	เหลือง

2. ผลการศึกษาปฏิกิริยาทางเคมีระหว่างสารละลายสีกับสารเคมีต่าง ๆ จากการทดลองตามข้อ 3.2.4 ก. 2 ได้ผลของการทดลองของสี กับ กรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น และ สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 10% (น้ำหนัก/ปริมาตร) ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงผลของการเปลี่ยนแปลงสีของสารละลายสีต่าง ๆ ต่อสารเคมีบางชนิด

สีตัวอย่าง	สีของสารละลาย ในน้ำ	เมื่อเติมกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น	เมื่อเติมสารละลายโซเดียม ไฮดรอกไซด์ ข้น 10 %
ปองโซ 4 อาร์	แดงส้ม	ไม่เปลี่ยนแปลง	น้ำตาลแดง
เอโซรูนิน	แดงม่วง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ส้ม
เออร์โธรซิน	แดงชมพู	เหลืองแล้วจางหายไป	ไม่เปลี่ยนแปลง
ตารัตราซิน	เหลือง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ไม่เปลี่ยนแปลง
ซินเซต เฮลโลว์			
เอฟ ซี เอฟ	เหลืองส้ม	ไม่เปลี่ยนแปลง	แดงส้ม
บริลเลียนท์ บลู			
เอฟ ซี เอฟ	น้ำเงินฟ้า	เขียวน้ำเงิน	ไม่เปลี่ยนแปลง
อินดิโกคาร์มีน	น้ำเงินดำ	ไม่เปลี่ยนแปลง	เขียว
ฟาลท์ กรีน	เขียวน้ำเงิน	เขียวเหลือง	ม่วง
เอฟ ซี เอฟ			
โรโบฟลาริน	เหลือง	เหลืองเขียว	เหลืองเข้ม

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า สารละลายสีเมื่อทำปฏิกิริยากับกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น สิบบางตัวก็ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ยังคงเห็นสีของสารละลายเหมือนเดิม เช่น สีปองโซ 4 อาร์, เอโซรูนิน, ตารัตราซิน, ซินเซต เฮลโลว์ เอฟ ซี เอฟ และอินดิโกคาร์มีน แต่สีที่กล่าวมาเมื่อทำปฏิกิริยากับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงสีของสารละลายไปจากเดิม แต่ก็มี สิบบางชนิดที่ทำปฏิกิริยากับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์แล้วไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ได้แก่

สีเออร์โทรซิน, ตาโรตราซิน และ บริลเลียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ และสีเหล่านี้ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงสีเมื่อทำปฏิกิริยากับกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น นอกจากนี้ยังมีสีอีก 2 ชนิดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเมื่อทำปฏิกิริยากับกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น และ ส่าละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ แต่อย่างไรก็ตามจากตารางที่ 15 นี้จะเห็นว่าสีที่อยู่ในสภาพเป็นส่าละลายแม้จะมีสีของส่าละลายคล้ายคลึงกันเราก็สามารถใช้ปฏิกิริยาทางเคมีช่วยวิเคราะห์ชนิดของสีได้ เช่น กรณีมีส่าละลายสีแดงซึ่งไม่รู้ว่าจะเป็นสีแดงของปองโซ 4 อาร์, เอโซรูบิน หรือ เออร์โทรซิน ถ้าให้ส่าละลายสีแดงทำปฏิกิริยากับกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น ถ้าพบว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นสีเหลืองแล้วจางหายไป สีนี้น่าจะเป็นเออร์โทรซิน แต่ถ้าไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็แสดงว่าสีอาจเป็นปองโซ 4 อาร์ หรือ เอโซรูบิน ต้องดูผลการทำปฏิกิริยากับส่าละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์จะเห็นว่าให้ผลแตกต่างกันตามตารางที่ 15 ซึ่งสามารถบอกได้ว่า ส่าละลายสีแดงเป็นสีใดแน่นอน นำอีกกลุ่มมาวิเคราะห์โดยให้ทำปฏิกิริยากับส่าละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ถ้าไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ แสดงว่า ส่าละลายสีแดงที่ล่องสัยนั้นเป็นเออร์โทรซิน ประโยชน์ของการศึกษาในข้อนี้ถ้า เปรียบเทียบตารางที่ 14 และ 15 จะเห็นว่า สีที่เป็นส่าละลายกับผงต่างก็ให้ผลการทดลองแตกต่างกันออกไปแต่ต่างก็ให้ประโยชน์ในการบ่งบอกชนิดของสีได้เป็นอย่างดี

3. ผลการศึกษาปฏิกิริยาทางเคมีระหว่างสีผสมอาหารที่ย้อมติดบนไหมพรมกับส่าเคมีต่าง ๆ จากผลของการทดลองศึกษาการเปลี่ยนแปลงสีผสมอาหารที่ย้อมติดบนไหมพรมกับกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น, กรดซัลฟูริกเข้มข้น, ส่าละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 10 % และ ส่าละลายแอมโมเนีย เข้มข้น ตามที่กล่าวในข้อ 3.2.4 ก.3 ได้แสดงอยู่ในตารางที่ 16

ซึ่งถ้าพิจารณาจากตารางนี้ จะเห็นว่า สีที่ย้อมติดบนไหมพรมสามารถให้ลักษณะการเปลี่ยนแปลงสี เมื่อทำปฏิกิริยากับกรดและด่างต่าง ๆ กัน ในสีชนิดเดียวกันเมื่อทำปฏิกิริยากับกรดหรือด่างต่างชนิดกันก็ยังให้ผลที่แตกต่างกันได้ในบางครั้ง เช่น สีเอโซรูบิน เมื่อทำปฏิกิริยากับกรดไฮโดรคลอริก จะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าทำปฏิกิริยากับกรดซัลฟูริก จะเปลี่ยนจากสีแดงม่วงเป็นสีม่วง แต่สีเอโซรูบินเมื่อทำปฏิกิริยากับด่าง 2 ชนิด จะเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นสีแดงเหมือนกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกรดซัลฟูริก และกรดไฮโดรคลอริก มีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดปฏิกิริยากับฟังก์ชันลักรูปต่างกันได้ และกรณีต่าง 2 ชนิดก็ให้การเปลี่ยนแปลงของสีเอโซรูบินเหมือนกันได้ ซึ่งอาจเป็น

ตารางที่ 16

แสดงผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสีที่ย้อมไหมพรมติดเมื่อทำปฏิกิริยากับสารเคมีบางชนิด

สีตัวอย่าง	สีที่ย้อมติดบนไหมพรม	กับกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น	กับกรดซัลฟูริกเข้มข้น	กับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 10 %	กับแอมโมเนียเข้มข้น
ปองโซ 4 อาร์	แดง	จางลง	เหลือง	จางลง	จางลง
เออร์โทรซิน	แดง	ส้มเหลือง	ส้มเหลือง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ไม่เปลี่ยนแปลง
ตาร์ตราซิน	เหลือง	สีเข้มข้น	สีเข้มข้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	ไม่เปลี่ยนแปลง
ซินเซต เยลโลว์ เอฟ ซี เอฟ	ส้ม	ส้มแดง	ส้มแดงเข้ม	น้ำตาล	ไม่เปลี่ยนแปลง
บรลเสียนท์ บลู เอฟ ซี เอฟ	น้ำเงิน	เหลือง	เหลือง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ไม่เปลี่ยนแปลง
อินดิโกคาร์มีน	คราม	สีเข้มข้น	ครามดำ	เหลืองเขียว	น้ำเงินเขียว
พาลท์ กรีน เอฟ ซี เอฟ	เขียวน้ำเงิน	ส้ม	เขียวเปลี่ยนเป็นน้ำตาล	น้ำเงิน	น้ำเงิน
โรโบฟลาวิน	เหลือง	เหลืองเขียว	น้ำตาล	เหลืองส้ม	เหลืองส้ม
เอโซรูบิน	แดงม่วง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ม่วง	แดง	แดง

เพราะความแก่งต่างทั้งสองจึงมีผลต่อฟังก์ชันนำกรุปในสปีเหล่านี้ได้

จากการเปรียบเทียบผลการศึกษาศึกษาปฏิกริยาทางเคมีของสปีลุ่มอาหารที่ละลายน้ำได้ ในสภาพเป็นผง, เป็นสารละลาย และสภาพที่ยังติดบนไหมพรมที่ทำด้วยขนสัตว์บริสุทธิ์ 100 % จะเห็นว่าสปีชนิดเดียวกันเมื่ออยู่ในสภาพต่างกันออกไป แม้จะหาปฏิกริยากับกรดชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดเดียวกันก็อาจให้ผลการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปได้ การศึกษาอันนี้ทำให้เห็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปใช้วิเคราะห์ทางเคมีของสปีที่ต้องการวิเคราะห์จากสารตัวอย่างได้ด้วย

4.4.2 สปีลุ่มอาหารที่ละลายในตัวทำละลายลาร์อินทรีย์

จากการทดลองข้อ 3.2.4 ข. นั้น ได้แสดงผลการทดลองไว้ในตารางที่ 17 ซึ่งเป็นผลการศึกษากการเปลี่ยนแปลงของสปีหาปฏิกริยากับ กรดและด่างโดยตรง ก็จะเห็นว่า สปีแต่ละชนิดให้การเปลี่ยนแปลงที่ต่างกันออกไป อันเป็นประโยชน์ในการบ่งบอกชนิดของสปีได้เพราะต่างก็ให้การเปลี่ยนแปลงที่เป็นลักษณะเฉพาะของสปีแต่ละชนิด

ตารางที่ 17 แสดงการเปลี่ยนแปลงของสีต่าง ๆ ที่ละลายในตัวทำละลายอินทรีย์ต่อสารเคมีบางชนิด

สีตัวอย่าง	สีของ สีตัวอย่าง	เมื่อเติมกรด ไฮโดรคลอริก เข้มข้น	เมื่อเติมสารละลาย โซเดียมไฮดรอกไซด์ ย่น 10 % (น้ำหนัก/ปริมาตร)	เมื่อเติมกรด ซัลฟูริก เข้มข้น	เมื่อเติมสารละลาย แอมโมเนีย เข้มข้น
เบตา - คาโรทีน	สีส้มแดง	ส้มเหลือง	ส้มเหลือง	น้ำเงินดำ	ส้ม
เบตา - อะโป - 8' คาโรทีนอล	สีส้มเหลือง	ไม่เปลี่ยนแปลง	สีส้มแดง	น้ำเงินดำ	สีส้มเหลือง
แคนทาแซนทีน	แดงม่วง	น้ำตาล	แดง	เขียวน้ำเงิน	แดงส้ม
คลอโรฟิลล์	เขียวดำ	เขียว	ไม่เปลี่ยนแปลง	เขียวน้ำตาล	เขียวอ่อน

4.5 ผลการวิเคราะห์สีในลำธารตัวอย่าง

จากผลการทดลองในข้อ 4.1, 4.2 และ 4.4 ทำให้นำมาใช้ในการวิเคราะห์สีในลำธารตัวอย่าง โดยที่ผลจากการทดลองข้อ 4.1.1 ทำให้สามารถเลือกสารละลายที่เป็นโมไบลล์เฟสที่เหมาะสมในการนำมาวิเคราะห์สีในลำธารละลาย 12 ชนิดจะเห็นว่า ค่า R_F ที่ได้ของสีแต่ละชนิดแตกต่างกันไปตามตารางที่ 6 และสามารถนำมาใช้บ่งบอกถึงชนิดสีนั้นได้ โดยที่เลือกสารละลายที่เหมาะสมในการวิเคราะห์อย่างน้อย 2 ชนิด ถ้าสารละลาย 2 ชนิดที่เลือกใช้ในการวิเคราะห์ให้ผลการตรวจสอบไม่แน่ชัดก็เลือกสารละลายที่เป็นโมไบลล์เฟสใหม่ ในการวิเคราะห์สีในลำธารตัวอย่างครั้งนี้ได้พิจารณาเลือก สารละลายที่ 2 และสารละลายที่ 5 เป็นโมบายเฟสทั่วไปในการวิเคราะห์ทั้งสารละลายทั้ง 2 นี้ไม่สามารถบอกสีในลำธารตัวอย่างได้ก็จะเลือกสารละลายใหม่ โดยพิจารณาจากโมไบลล์เฟสที่เหลือ ส่วนกรณีพบว่า ลำธารตัวอย่างเป็นสีม่วงก็นำค่า R_F มาเทียบกับตารางที่ 8 ได้ทันที โดยพิจารณาจากสารละลายที่สามารถแยกสีที่ผล้มจากกันได้ดีที่สุดใน ซึ่งในการทดลองแต่ละครั้งต้องทำพร้อม ๆ กัน ทั้งสีที่ใช้เป็นมาตรฐานกับสีที่แยกได้จากลำธารตัวอย่าง

การวิเคราะห์ด้วยเทคนิควิธีเฮลล์เปกโตรโฟโตเมตรี จะเลือกเงื่อนไขที่เหมาะสมจากผลการทดลองข้อ 4.2 พิจารณาจากตารางที่ 9, 11 และ 12 จากตารางที่ 9 และ 12 พร้อมกับพิจารณาแอมพลิจูดของสัญญาณซึ่งได้จากการศึกษาวัดแอมพลิจูดของสีในลำธารละลาย pH ต่าง ๆ กัน โดยเลือกวิเคราะห์แต่ละชนิดโดยพิจารณาว่า pH ใดให้ค่า absorbance ที่สูงที่สุดหรือให้ sensitivity สูงต่อการวิเคราะห์และพิจารณาเลือกช่วง pH ที่มีการเปลี่ยนแปลงความยาวคลื่นน้อยที่สุด จากตารางที่ 9 และ 12 กับ แอมพลิจูดของสัญญาณจะทำให้เลือก pH ที่เหมาะสมของการวิเคราะห์แต่ละตัวได้ดังตารางที่ 10

สำหรับผลการวิเคราะห์ ในข้อ 4.4 เป็นการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของสี เมื่อเกิดปฏิกิริยาเคมีกับสารเคมีโดยนำสีที่แยกได้จากลำธารตัวอย่างมาตรวจสอบ ถ้าเป็นสีที่ละลายน้ำได้ก็ตรวจสอบตามข้อ 3.2.4 ก. เปรียบเทียบผลที่ได้กับตารางที่ 14, 15, และ 16 และถ้าเป็นสีที่ละลายในสารอินทรีย์ก็ทดลองตามข้อ 3.2.4 ข. แล้วเทียบผลที่ได้กับตารางที่ 17

ตัวอย่าง การวิเคราะห์สีในอาหาร เช่น การวิเคราะห์สีในไส้กรอกหมู ของบริษัท บางกอกแฮม

นำไล้กรอกหมามาหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ เพื่อให้ไล้แยกออกมาได้ง่ายขึ้น ทำการแยกไล้ตามข้อ 3.2.5.1.1 ง. และทำไล้ที่แยกได้ให้บริสุทธิ์ ตามข้อ 3.2.5.1.2 จึงนำมาวิเคราะห์ตามข้อ 3.2.5.1.3 โดยแบ่งสารละลายของไล้เป็น 3 ส่วน แล้วนำไปวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

วิเคราะห์ทางเคมี แบ่งสารละลายไล้ออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนแรกนำไปทำให้แห้ง หยอดกรดซัลฟูริก เข้มข้น ลงไป สังเกตการเปลี่ยนแปลงสีจะเห็นว่า เป็นสีม่วงน้ำเงิน แล้วเติมน้ำลงไปประมาณ 10 ลูกบาศก์เซนติเมตร จะกลายเป็นสีแดงม่วง

ส่วนที่สอง นำไปแบ่งออกอีกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งทำปฏิกิริยากับกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น จะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง และเมื่อทำปฏิกิริยากับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เข้มข้น 10 % (น้ำหนัก/ปริมาตร) จะเปลี่ยนเป็นสีส้ม

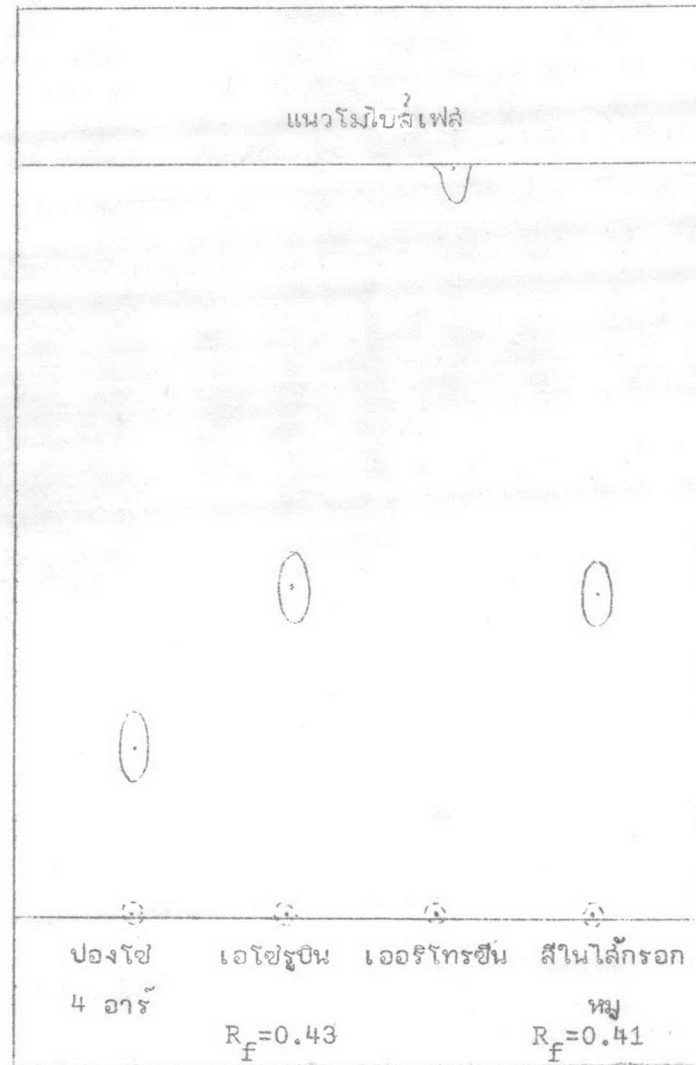
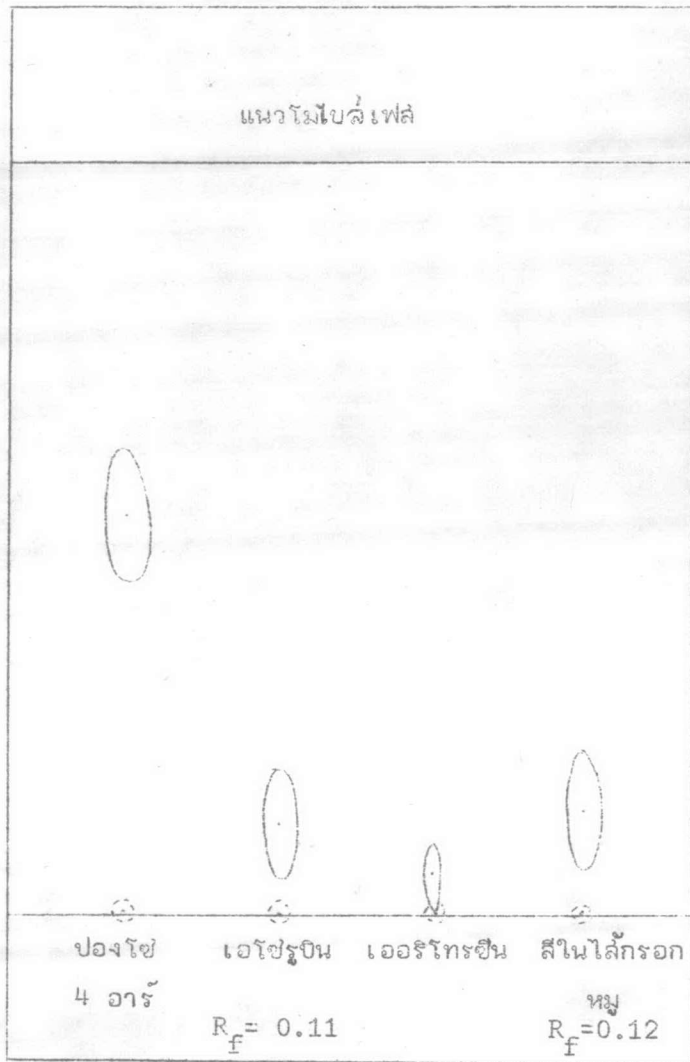
สารละลายส่วนที่สาม นำไปย้อมสีให้ติดบนไหมพรมแล้วตรวจสอบกับกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น จะไม่เปลี่ยนแปลงสี เมื่อทำปฏิกิริยากับกรดซัลฟูริก เข้มข้น จะเปลี่ยนจากสีแดงม่วงเป็นสีม่วง เมื่อหยดสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เข้มข้น 10 % (น้ำหนัก/ปริมาตร) ลงไปจะเปลี่ยนเป็นสีแดง และหยดแอมโมเนียลงไปจะเปลี่ยนจากสีแดงม่วงเป็นสีแดง

จากปฏิกิริยาของไล้ กับกรด และด่าง ที่ทดสอบมานี้เมื่อเทียบกับตารางที่ 14, 15 และ 16 จะทำให้คิดได้ว่า สีในไล้กรอกหม ควรเป็นเอโซรูบิน

วิเคราะห์ด้วยเปเปอร์โครมาโตกราฟี

นำน้ำไล้ส่วนนี้ที่แยกได้ซึ่ง เป็นสีแดงไปหยดลงบนกระดาษโครมาโตกราฟี เบอร์ 1 และกระดาษกรองที่เตรียมไว้เพื่อศึกษาผลเปรียบเทียบกัน ในการทำการทดลองจะต้องนำสีผสมอาหารที่ใช้เป็นมาตรฐาน โดยพิจารณาเลือกสีที่เหมือน ๆ กับสีที่แยกได้จากไล้กรอกโดยใช้สารละลายที่ 2 และ 5 ลักษณะของโครมาโตแกรมในแต่ละสารละลาย ดังที่แสดงในรูปที่ 48 และ 49

ขั้นสุดท้าย นำน้ำไล้ที่เหลือไปทดสอบด้วย วิลิเบิลส์เปกโตรโฟโตเมตร โดยเตรียมสารละลายสี ตามตารางที่ 10 โดยเลือกใช้ pH 3 บันทึกสเปกตรัมออกมาในช่วง 600 - 300 นาโนเมตร แล้วพิจารณาลักษณะของสเปกตรัมที่ได้พบว่า ความยาวคลื่นที่ถูกดูดกลืนได้ดีที่สุดเป็น

รูปที่ 48 ลักษณะโครมาโตแกรมของสีนไล์กรอกหมู เทียบกับสีมาตรฐาน ทำในสำรละลายที่ 2 โดยใช้กระดาษโครมาโตกราฟี เบอร์ 1

จากค่า R_f ที่คำนวณได้ของสีนไล์กรอกหมู จะเห็นว่าค่าใกล้เคียงกับค่า R_f ของเอโซรูบิน ซึ่งควรจะเป็นสีเอโซรูบิน

รูปที่ 49 ลักษณะโครมาโตแกรมของสีนไล์กรอกหมู เทียบกับสีมาตรฐาน ทำในสำรละลายที่ 5 โดยใช้กระดาษโครมาโตกราฟี เบอร์ 1

ประมาณ 512.5 นาโนเมตร ซึ่งตรงกับ สีเฮโซรูบิน

จากข้อมูลที่ได้ออกจากการทดลอง ทั้ง 3 อย่างนี้ ทำให้สามารถสรุปได้ว่า สีที่อยู่ใน
ไส้กรองหมุยของบางกอกแอมเป็นสีเฮโซรูบิน

สำหรับในการทดลองนี้ ได้ทำการวิเคราะห์สีในอาหารประมาณ 200 ตัวอย่าง ด้วย
เทคนิคต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว ผลการทดลองได้แสดงในตารางที่ 18 นอกจากนี้ยังได้ทำการ
วิเคราะห์สีในลิปสติกประมาณ 30 ชนิด ด้วยวิธีการเดียวกัน กับที่ใช้ในการวิเคราะห์อาหาร แต่
การวิเคราะห์ทางเคมีจะไม่ให้ผลที่บ่งบอกได้ เพราะในลิปสติกมักจะประกอบด้วยสีหลายชนิด การ
เปลี่ยนแปลงสีจึงไม่แน่นอนลงไป แม้ในทางสเปกโตรโฟโตเมตริกก็ไม่ให้ผลเช่นกัน เนื่องจากเป็น
สเปกตรัมของสีผสมเทียบกับสีมาตรฐานไม่ได้ แต่ผลจากเปเปอร์โครมาโตกราฟีที่สามารถบอกได้ดี
กว่าและผลการทดลองแสดงใน ตารางที่ 19

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์สีในอาหารตัวอย่างจากสถานที่ต่าง ๆ

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สีที่ตรวจพบ
1	วันกรอบ สีเขียว	ตลาดประแจสีน บมราช	ตาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
2	วันกรอบ สีเหลือง	ตลาดประแจสีน บมราช	ตาร์ตราซีน
3	วันกรอบ สีชมพู	ตลาดประแจสีน บมราช	สีส้ม
4	วันกรอบ สีเขียว	สะพานควาย	ตาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
5	วันกรอบ สีเหลือง	สะพานควาย	ตาร์ตราซีน
6	วันกรอบ สีชมพู	สะพานควาย	สีส้ม
7	วันกรอบ สีเขียว	สนามหลวง	ตาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
8	วันกรอบ สีเหลือง	สนามหลวง	ตาร์ตราซีน
9	วันกรอบสีชมพู	สนามหลวง	สีส้ม
10	วันกรอบ สีส้ม	สนามหลวง	ตาร์ตราซีน และสีส้ม
11	วันกรอบ สีชมพู	บางลำภู	สีส้ม
12	วันกรอบ สีเขียว	บางลำภู	ตาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
13	วันกรอบ สีเหลือง	บางลำภู	ตาร์ตราซีน
14	วันกรอบ สีชมพู	ตลาดจังหวัดนนทบุรี	สีส้ม
15	วันกรอบ สีเขียว	ตลาดจังหวัดนนทบุรี	ตาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
16	วันกรอบสีเหลือง	ตลาดจังหวัดนนทบุรี	ตาร์ตราซีน
17	วันขีด สีชมพู	ตลาดเจ้าพรหม อยุรยา	สีส้ม
18	วันขีด สีชมพู	ตลาดบางแค	เออร์โทรซีน และสีส้ม
19	วันขีด สีเขียว	ตลาดบางแค	ตาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
20	วันหวาน สีชมพู	ตลาดเจ้าพรหม อยุรยา	สีส้ม
21	วันหวาน สีเขียว	ตลาดเจ้าพรหม อยุรยา	ตาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู

ตารางที่ 18 (ต่อ) *

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สิ่งที่ตรวจพบ
22	วันหวาน สีส้ม	ตลาดเจ้าพรหม อุดรฯ	สีย้อม
23	วันหวาน สีม่วง	ตลาดครูใน พระปะแดง	คาร์ตราซีน
24	วันหวาน สีม่วง	ตลาดข่อย 2 นครปฐม	เออร์โทรซีน
25	วันหวาน สีเขียว	ตลาดข่อย 2 นครปฐม	คาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
26	วันหวาน สีแดง	ตลาด ย. อมรพันธุ์	ปองโซ 4 อาร์
27	วันหวาน สีเขียว	ตลาด ย. อมรพันธุ์	คาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
28	วันหวาน สีม่วง	ตลาดพาหุรัด	เออร์โทรซีน
29	วันหวาน สีเขียว	ตลาดพาหุรัด	คาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
30	วันกรอบ สีส้ม	ตลาดประตู่	ซินเซต เยลโลว์ เอพีเอฟ
31	มะพร้าวแก้ว สีม่วง	ข้างวัดโล้ธร ฉะเชิงเทรา	สีย้อม
32	มะพร้าวแก้ว สีเขียว	ข้างวัดโล้ธร ฉะเชิงเทรา	คาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
33	มะพร้าวแก้ว สีเหลือง	ข้างวัดโล้ธร ฉะเชิงเทรา	คาร์ตราซีน
34	มะพร้าวแก้ว สีม่วง	บางรัก	คาร์ตราซีน
35	มะพร้าวแก้ว สีเหลือง	บางรัก	สีย้อม
36	มะพร้าวแก้ว สีม่วง	ตลาดมหานาค	สีย้อม
37	มะพร้าวแก้ว สีเหลือง	ตลาดมหานาค	สีย้อม
38	มะพร้าวแก้ว สีม่วง	นครปฐม	สีย้อม
39	ขนมขี้หนู สีม่วง	ตลาดสะพาน 2 ตลาดพร้าว	สีย้อม
40	ขนมขี้หนู สีม่วง	ตลาดบางรัก	สีย้อม
41	ขนมขี้หนู สีเขียว	ตลาดบางรัก	คาร์ตราซีน และบริลเลียนท์ บลู
42	ขนมขี้หนู สีม่วง	ตลาดข่อย 2 นครปฐม	สีย้อม

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สีที่ตรวจพบ
43	ขนมขี้หนู สีเขียว	ตลาดซอย 2 นครปฐม	ดาร์ตราซิน และบิลเลียมท์ บลู
44	ขนมขี้หนู สีชมพู	ตลาดอโคก	สีเขียว
45	ขนมขี้หนู สีเขียว	ตลาดอโคก	ดาร์ตราซิน และบิลเลียมท์ บลู
46	ขนมถั่วพู สีชมพู	ตลาด อ.ป่าโมก อ่างทอง	สีเขียว
47	ขนมถั่วพู สีเหลือง	ตลาด อ.ป่าโมก อ่างทอง	สีเขียว
48	ขนมถั่วพู สีเขียว	ตลาด อ.ป่าโมก อ่างทอง	ดาร์ตราซิน และบิลเลียมท์ บลู
49	ขนมถั่วพู สีชมพู	ตลาดบางแค	สีเขียว
50	ขนมถั่วพู สีเขียว	ตลาดบางแค	ดาร์ตราซิน และบิลเลียมท์ บลู
51	ขนมถั่วพู สีชมพู	ตลาดซอย 2 นครปฐม	สีเขียว
52	ขนมถั่วพู สีชมพู	อุดรธานี	สีเขียว
53	ขนมถั่วพู สีเขียว	อุดรธานี	ดาร์ตราซินและบิลเลียมท์ บลู
54	ขนมตาล	ตลาดอ.ป่าโมก	สีเขียว
55	โรตีสายไหม สีชมพู	ตลาดบางขุน นนท์	สีเขียว
56	โรตีสายไหม สีชมพู	ตลาดประตู่หน้า	สีเขียว
57	ขนมถั่วลิสง สีชมพู	ตลาดครุใน พระปะแดง	สีเขียว
58	ขนมถั่วลิสง สีชมพู	ตลาดจังหวัดนนทบุรี	สีเขียว
59	ขนมถั่วลิสง สีชมพู	ตลาดอโคก	สีเขียว
60	ขนมถั่วลิสง สีชมพู	ตลาดนครปฐม	เอริโทรซิน
61	ขนมถั่วลิสง สีชมพู	ตลาดอยุธยา	เอริโทรซิน
62	ขนมถั่วลิสง สีชมพู	ตลาด อุดรธานี	เอโซรูบิน
63	ขนมถั่วลิสง สีชมพู	ตลาดอโคก	สีเขียว

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สิ่งที่ตรวจพบ
64	ขนมบัวตึง สีชมพู	ตลาดราชวัตร	สีย้อม
65	ขนมบัวตึง สีชมพู	ตลาดลำยำน	สีย้อม
66	ขนมบัวตึง สีเขียว	ตลาดลำยำน	ดาร์ตราซิน และ บริลเลียนท์ บลู
67	ขนมบัวตึง สีชมพู	ตลาดสุทธินสาร	เออร์โทเรซิน
68	ขนมบัวตึง สีเขียว	ตลาดสุทธินสาร	ดาร์ตราซิน และ บริลเลียนท์ บลู
69	ขนมบัวตึง สีชมพู	ตลาดมหานาค	สีย้อม
70	ขนมบัวตึง สีเขียว	ตลาดมหานาค	ดาร์ตราซิน และ บริลเลียนท์ บลู
71	ขนมผิง สีชมพู	ตลาดบางลำภู	สีย้อม
72	ขนมผิง สีเขียว	ตลาดบางลำภู	สีย้อม
73	ขนมผิง สีเหลือง	ตลาดบางลำภู	สีย้อม
74	ขนมผิง สีส้ม	ตลาดบางลำภู	สีย้อม
75	ขนมผิง สีชมพู	ตลาดเจ้าพรหม อยุรยา	สีย้อม
76	ขนมผิง สีเขียว	ตลาดเจ้าพรหม อยุรยา	สีย้อม
77	ขนมผิง สีเหลือง	ตลาดเจ้าพรหม อยุรยา	สีย้อม
78	ขนมผิง สีส้ม	ตลาดเจ้าพรหม อยุรยา	สีย้อม
79	ขนมผิง สีชมพู	ตลาดอ.ป่าโมก อ่างทอง	สีย้อม
80	ขนมผิง สีเขียว	ตลาด อ.ป่าโมก อ่างทอง	สีย้อม
81	ขนมผิง สีเหลือง	ตลาด อ.ป่าโมก อ่างทอง	สีย้อม
82	ขนมผิง สีส้ม	ตลาด อ.ป่าโมก อ่างทอง	สีย้อม
83	ขนมผิง สีชมพู	ตลาด ช.อมรินทร์	สีย้อม
84	ขนมผิง สีชมพู	ตลาดชนสงฆ์สายใต้	สีย้อม

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สถานที่ตรวจพบ
85	ขนมผิง สีเขียว	ตลาดชนลิ่งลำยไต้	স্য้อม
86	ขนมผิง สีเหลือง	ตลาดชนลิ่งลำยไต้	স্য้อม
87	ขนมผิง สีส้ม	ตลาดชนลิ่งลำยไต้	স্য้อม
88	ขนมผิง สีชมพู	ประตูน้ำ	স্য้อม
89	ขนมผิง สีเขียว	ประตูน้ำ	ตารัตราชิน และ บริลเสียนท์ บลู
90	ขนมผิง สีเหลือง	ประตูน้ำ	ตารัตราชิน
91	ขนมผิง สีส้ม	ประตูน้ำ	ตารัตราชิน และ สย้อม
92	ข้าวเกรียบกุ้งศรีสำไย	ข้างวัดโธธร ละ เชียงเทรา	স্য้อม
93	ข้าวเกรียบกุ้ง ฉุ่มาสี	ข้างวัดโธธร ละ เชียงเทรา	স্য้อม
94	ข้าวเกรียบกุ้ง ล่งขลา	กรุงเทพ	ตารัตราชิน และ ปองโซ 4 อาร
95	ข้าวเกรียบกุ้ง	อยุธยา	ชินเขต เบลโลว์ เอพีเอฟ
96	ข้าวเกรียบคิงคโปร์ สีชมพู	ตลาดบางลำภู	স্য้อม
97	ข้าวเกรียบคิงคโปร์ สีเขียว	ตลาดบางลำภู	ตารัตราชิน และ บริลเสียนท์ บลู
98	ข้าวเกรียบคิงคโปร์ สีเหลือง	ตลาดบางลำภู	স্য้อม
99	ข้าวเกรียบคิงคโปร์ สีส้ม	ตลาดบางลำภู	স্য้อม
100	ขนมขี้้น สีแดง	ตลาดลู่ทริลาร	ปองโซ 4 อาร
101	ขนมขี้้น สีชมพู	บางลำภู	เออร์โทรชิน
102	ขนมขี้้น สีเขียว	บางลำภู	ตารัตราชิน และ บริลเสียนท์ บลู
103	ขนมขี้้น สีชมพู	ตลาดวงเวียน 22 กรกฎาคม	เอโอซูชิน
104	ขนมขี้้น สีเขียว	ตลาดบางขุนนนท์	ตารัตราชิน และ บริลเสียนท์ บลู
105	ขนมขี้้น สีชมพู	ตลาดบางขุนนนท์	เออร์โทรชิน

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือเครื่องหมายการค้า	สิ่งที่ตรวจพบ
106	ขนมชั้น สีชมพู	ตลาดครุไน พระปะแดง	เออร์โทรซิน
107	ขนมชั้น สีเขียว	ตลาดครุไน พระปะแดง	ตาร์ตราซิน และ บริลเลียนท์ บลู
108	ขนมชั้น สีชมพู	ตลาด อ.โพธาราม ราชบุรี	เออร์โทรซิน
109	ขนมชั้น สีแดง	ตลาดลำยาน	เอโซรูบิน
110	ขนมชั้น สีแดง	ตลาดช้อย 2 นครปฐม	เอโซรูบิน
111	ขนมชั้น สีชมพู	ตลาดบন นครปฐม	เออร์โทรซิน
112	ขนมชั้น สีเขียวโค้ก	ตลาดบন นครปฐม	ไม่พบสี
113	ขนมชั้น สีเขียว	ตลาดช้อย 2 นครปฐม	ตาร์ตราซิน และบริลเลียนท์ บลู
114	ขนมชั้น สีแดง	ตลาดบางรัก	ปองโซ 4 อาร
115	ขนมชั้นสีแดงม่วง	ตลาดบางรัก	เอโซรูบิน
116	ขนมชั้นสีเขียว	ตลาดบางรัก	ตาร์ตราซินและบริลเลียนท์ บลู
117	ขนมชั้น สีแดง	อุดรธานี	เอโซรูบิน
118	ขนมขั๊กหน้า สีเหลือง	ตลาดบางแค	ตาร์ตราซิน
119	ขนมขั๊กหน้า สีเขียว	ตลาดบางแค	ตาร์ตราซินและบริลเลียนท์ บลู
120	ขนมขั๊กหน้า สีเขียว	ตลาดอโคก	ตาร์ตราซินและบริลเลียนท์ บลู
122	ขนมขั๊กหน้า สีชมพู	ตลาดอโคก	สีส้ม
123	ล้ลิม สีชมพู	ประตุน้ำ	สีส้ม
124	ล้ลิม สีเขียว	ประตุน้ำ	ตาร์ตราซิน และบริลเลียนท์ บลู
125	ล้ลิม สีชมพู	ตลาดบางลำภู	เออร์โทรซิน
126	ล้ลิม สีเขียว	ตลาดบางลำภู	ตาร์ตราซิน และบริลเลียนท์ บลู
127	ลอดช่องสิงคโปร์สีเขียว	ปากน้ำ	ตาร์ตราซินและบริลเลียนท์ บลู
128	ลอดช่องสิงคโปร์สีเขียว	ประตุน้ำ	ตาร์ตราซินและบริลเลียนท์ บลู

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สิ่งที่ตรวจพบ
129	ทอफी สีแดง	สนามหลวง	เอโซรูบิน
130	ทอफी สีแดง	ยี่ห้อ Parrot	เอโซรูบิน
131	อมยิ้ม สีแดง	ยี่ห้อ Parrot	เอโซรูบิน
132	อมยิ้ม สีเขียว	ยี่ห้อ Parrot	ตาร์ตราซิน และบริลเลียนท์ บลู
133	อมยิ้ม สีเหลือง	ยี่ห้อ Parrot	ตาร์ตราซิน
134	อมยิ้ม สีส้ม	ยี่ห้อ Parrot	ซินเซต เบลโลว์ เอฟซีเอฟ
135	น้ำหวาน สีแดง	ตรากบ	เอโซรูบิน
136	น้ำหวาน สีเขียว	ตรากบ	ตาร์ตราซิน และบริลเลียนท์ บลู
137	น้ำหวาน สีส้ม	ตรากบ	ซินเซต เบลโลว์ เอฟซีเอฟ
138	น้ำหวาน สีแดง	ตราผึ้ง เหลือง	เอโซรูบิน
139	น้ำหวาน สีเขียว	ตราผึ้ง เหลือง	ตาร์ตราซิน และบริลเลียนท์ บลู
140	น้ำหวาน สีส้ม	ตราผึ้ง เหลือง	ซินเซต เบลโลว์ เอฟซีเอฟ
141	น้ำผลไม้ รสจันทน์	ยี่ห้อ Joyce	ปองโซ 4 อาร์
142	น้ำผลไม้ รสส้ม	ยี่ห้อ Joyce	ไม่พบสี
143	น้ำผลไม้ รสสับปะรด	ยี่ห้อ Joyce	ไม่พบสี
144	น้ำผลไม้ รสมะเขือเทศ	ยี่ห้อ Joyce	ไม่พบสี
145	หน้ากึ่ง	ศรีย่าน	ซินเซต เบลโลว์ เอฟซีเอฟ
146	ข้าวเหนียวแก้วสีเขียว	อุดรธานี	ตาร์ตราซิน และบริลเลียนท์ บลู
147	ข้าวเหนียวเหลือง	ตลาดครูไพบ พระปะแดง	ตาร์ตราซิน
148	ข้าวเหนียวเหลือง	นนทบุรี	ตาร์ตราซิน
149	มะม่วงทอง	พายุรัตน์	ตาร์ตราซิน

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สิ่งที่ตรวจพบ
150	มะม่วงดอง	ล้นามหลวง	ไม่พบ
151	ฝอยทองกรอบ	พาหุรัด	ตำราตราจีน
152	เข่อรีเชื่อมสีแดง	พาหุรัด	เอโซรูบิน และเอริโทรซิน
153	เข่อรีเชื่อมสีเขียว	พาหุรัด	ตำราตราจีนและบิลเลียมท์ บลู
154	Fruit Jelly สีเหลือง	พาหุรัด	ตำราตราจีน
155	Fruit Jelly สีเขียว	พาหุรัด	ตำราตราจีนและบิลเลียมท์ บลู
156	Fruit Jelly สีส้ม	พาหุรัด	ตำราตราจีนและซีเนเซตเฮลโลว์
157	ซอส สีแดง	ตลาดราชวัตร	ปองโซ 4 อาร์
158	ซอส สีแดง	ตลาดนครปฐม	สี้อม
159	ซอส สีแดง	ตลาดวงเวียน 22 กรกฎาคม	สี้อม
160	ซอส สีแดง	ตลาดประตูน้ำ	ปองโซ 4 อาร์ และซีเนเซตเฮลโลว์
161	ซอส สีแดง	ตลาดบางแค	ปองโซ 4 อาร์
162	ซอส สีแดง	ตลาดบางกะปิ	ปองโซ 4 อาร์
163	ซอส สีแดง	อุดรธานี	ปองโซ 4 อาร์
164	กึ่งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดลำยาน	เอโซรูบิน
165	กึ่งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดนครปฐม	สี้อม
166	กึ่งแห้งฝอย สีส้ม	ตลาดนครปฐม	สี้อม
167	กึ่งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดหัวรอ อโยธยา	เอโซรูบิน และสี้อม
168	กึ่งแห้งฝอยสีแดง	ตลาด ช.อมรินทร์	เอริโทรซิน และสี้อม
169	กึ่งแห้งฝอย สีแดง	อุดรธานี	ปองโซ 4 อาร์ และเอโซรูบิน
170	กึ่งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดวงเวียน 22 กรกฎาคม	เอโซรูบิน
171	กึ่งแห้งฝอย สีแดง	ล้นามหลวง	เอโซรูบิน และสี้อม

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สีที่ตรวจพบ
172	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	สำนงมหลวง	เอโช่วฐบง
173	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	สำนงมหลวง	สยย้อม
174	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดโพธาราม ราชบุรี	สยย้อม
175	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดบางสำถุ	บองไซ 4 อารั และเอโช่วฐบง
176	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดบางแค	สยย้อม
177	กุ้งแห้งฝอย สีลั้	ตลาดบางแค	สยย้อม
178	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดบางกะบ	บองไซ 4 อารั และเอโช่วฐบง
179	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดชนลั้สำยไต้	เอโช่วฐบง
180	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดประตุน้ำ	เอโช่วฐบง
181	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดอโศก	สยย้อม
182	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดปากน้ำ สุมทรปราการ	บองไซ 4 อารั + สยย้อม
183	กุ้งแห้งฝอย สีแดง	ตลาดลั้พาน 2 ลาดพร้าว	เอโช่วฐบง + สยย้อม
184	ไล้กรอกหญ	บางกอกแซม	เอโช่วฐบง
185	ไล้กรอกหญ	Barking Deer	เอโช่วฐบง
186	ไล้กรอกหญ	Royal Sausage	สยย้อม
187	ไล้กรอกหญ	Thai Sausage	เอโช่วฐบง
188	ไล้กรอกไก้	C.P.	ไม้พบส
189	เต้าหู้ยี้	นครปฐม	ไม้พบส
190	เต้าหู้ สีเหลือง	ตลาดราชั้ตร	ตารั้ตราชน
191	เต้าหู้ สีเหลือง	ตลาดล้ามย่าน	สยย้อม
192	กุนเชียง	ตลาดลั้นามหลวง	สยย้อม
193	กุนเชียง	นครปฐม	เอโช่วฐบง

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่ออาหาร	สถานที่เก็บตัวอย่าง หรือ เครื่องหมายการค้า	สีที่ตรวจพบ
194	ปลาเค็ม	สำนงมหลวง	สีส้ม
195	ลูกชิ้นปลา สีส้ม	นครปฐม	สีส้ม
196	ไก่ย่าง	ตลาดบ้านแพน อูบรยา	สีส้ม
197	เนื้อเค็ม	เชียงใหม่	สีส้ม
198	แฮม	นครปฐม	ไม่พบสี
199	ชิงตอง	ตลาดสามย่าน	สีส้ม
200	ไก่ต้มฉ่ำ	สำนงมหลวง	สีส้ม
201	น้ำปลาตราปลาอินทรี	ตลาดสามย่าน	ไม่พบสี

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ลิ้นลิปสติก ชนิดต่าง ๆ

รายการ ที่	ชื่อลิปสติก	หมายเลขที่ระบุ	สีที่ตรวจพบ
1	Cover girls	—	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
2	Marry Quant	—	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
3	Pias Lip cream	เบอร์ 4	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
4	Pias Fruity	เบอร์ 1	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
5	Yardley	—	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
6	Tell me	เบอร์ 3	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
7	Cupid	—	เออร์โทรซีน
8	Miss lady	เบอร์ 22	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
9	Antee	เบอร์ 2	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
10	Oleary	เบอร์ 12	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
11	Auchid	เบอร์ 12	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
12	Johante	—	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
13	DaDa	—	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
14	Madame Scodd	—	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
15	D-Sign	—	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
16	ข่าวณา	—	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
17	Wann	—	เออร์โทรซีนและสีย้อม
18	Spring song	พลีท 1	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
19	Spring song	เบอร์ 3	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ
20	Spring song	เบอร์ 6	ไม่พบสีผสมอาหารที่ระบุ

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการ ที่	ชื่อศิลปศึกษา	หมายเลขที่ระบุ	สิ่งที่ตรวจพบ
21	Spring song	เบอร์ 15	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
22	Spring song	เบอร์ 17	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
23	Petty calar	เบอร์ 115	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
24	Calar	—	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
25	Moon Fair	เบอร์ 302	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
26	Moon Fair	เบอร์ 307	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
27	สยาม	เบอร์ 20	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
28	สยาม	เบอร์ 17	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
29	Ju Ju	—	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ
30	Avon	เบอร์ 285	ไม้พบสีผสมอาหารที่ระบุ